

புதுமலர்

புதுமலர் பதிப்பகம்
ஈரோடு

புதுமலர் - 10

ஏப்ரல் - சூன் 2025

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2056

ஆசிரியர்

: கண.குறிஞ்சி

இதழ் முகவரி :

: 6, முதல் வீதி, சக்தி நகர் மேற்கு,
திண்டல் (அஞ்சல்), ஈரோடு 638 012.

இதழ் தொடர்பு எண்

: 94433 07681

மின்னஞ்சல்

: gana.kurinji@gmail.com

அட்டை வடிவமைப்பு

: கண.குறிஞ்சி

தனி இதழ்

: ரூ. 130 ஆண்டுக் கட்டணம் : ரூ. 500

இரண்டாண்டுக் கட்டணம்

: ரூ. 1000

மூன்றாண்டுக் கட்டணம்

: ரூ. 1500

இதழுக்கான கட்டணம்
அனுப்பியவர்கள் உரிய தொகை
அனுப்பிய பிறகு, மறவாமல்
இதழின் தொடர்பு எண் மூலம்
அதன் விவரத்தைத் தெரிவிக்குமாறு
கனிவுடன் வேண்டுகிறோம்
இல்லாவிடின், இதழை
அனுப்புவதில் சிரமம் ஏற்படும்.

புலனம் (வாட்ஸ்அப்) மூலம்
தகவல் தெரிவிப்பதை
உறுதியாகத் தவிர்க்கவும்

ஆண்டுக்கட்டணம்
குறித்துத்தகவல் தெரிவிக்க
வேண்டிய தொடர்பு எண்:
94433 07681

நெறியாளர்கள்

- வீ.அரசு
- பொதியவெற்பன்
- ஜமால்ன்
- ரவி குமாரசாமி

வங்கிக் கணக்கு விவரம்

G. SHANMUGA SUNDARAM

INDIAN BANK, THINDAL BRANCH, ERODE

S/B A/C no. 7390 144 253

IFSC NO. IDIB000T202

G Pay – 94433 07681 – G. Shanmuga Sundaram

உள்ளடக்கம்

- இதழின் குரல் 4
- கவிஞர் சிற்பி அவர்களுடன் ஓர் இலக்கியப் பயணம்.
- கண.குறிஞ்சி 8
- மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம்:
புரட்டா? புதுமையா? - தோழர் தியாகு 28
- ஜார்ஜ் எல் ஹார்ட்- 80
பேரா. ஜார்ஜ் எல் ஹார்ட் அவர்களின் உரை
- தமிழாக்கம்: பு. கமலக்கண்ணன் 39
- களப்பிரர் காலம் பொற்காலமா?
- கணியன் பாலன் 49
- என் நினைவுகளில் கூத்துப்பட்டறை ந.முத்துசாமி ஐயா
- வே. சதீஷ்குமார் 69
- பல்கலைக்கழக நல்கைக்குழு (யூஜிசி)
வரைவறிக்கை - 2025 வரமா? சாபமா?
- கண.குறிஞ்சி 87
- ஜாலியன் வாலிபாக்
- பெ.விஜயகுமார் 96
- எரிமலைமேல் ஊற்றலாமா திராவகத்தை?
- சென்னிமலைதண்டபாணி (கவிதை) 106
- காலத்தால் அழியாத தந்தைக்கு கன்னிமகளின் கடிதம்.
- ஆங்கிலத்தில் - ஜி. மஞ்சீரா சாய்பாபா
- தமிழில் - கண.குறிஞ்சி 108
- வருணாசிரமமயமான தமிழ் இலக்கியத்தின்
பிதாமகர் அகத்தியர் - பொ.வேல்சாமி 116
- உங்கள் மன ஓசை 124
- புத்தகப் பேழை 127

இதழின் குரல்

அறிவுத்தளத்தில் "புதுமலர்" இதழ் பெற்று வரும் பெரும் வரவேற்பு ஊக்கமளிக்கிறது. "ஒவ்வொரு இதழும் ஓர் ஆவணமாக இருக்கிறது" என நண்பர்கள் குறிப்பிடுவதை இதழுக்கான சிறந்த அங்கீகாரமாகக் கருதுகிறேன்.

அவ்வகையில் இவ்விதழில் கவிஞர் சிற்பி அவர்களின் விரிவான நேர்காணல் இடம் பெற்றுள்ளது. சிற்பி அவர்களின் பேட்டிகள் ஏற்கெனவே நிறைய வந்துள்ளன. எனவே அவற்றில் வந்த வினாக்களையே திரும்பத் திரும்பக் கேட்பதில் பயனேதும் இல்லை என உணர்ந்ததால், அதிகம் கேட்கப்படாத பல கேள்விகள் இவ்விதழில் இடம் பெற்றுள்ளன. சில பழைய வினாக்கள் தவிர்க்க இயலாமல் இடம் பெற்றிருந்தாலும், சிற்பி அவர்களது பன்முக ஆளுமையை - பேருருவை - இந்நேர்காணல் அழுத்தமாகப் பதிவு செய்துள்ளது என்பதை வாசகர்கள் உணர முடியும்.

தோழர் தியாகு அவர்களின் "மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம்" குறித்த கட்டுரை மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என எண்ணுகிறேன். தற்பொழுது பேசுபொருளாக இருக்கும் இப்பொருண்மை குறித்து மார்க்சிய வட்டத்தில் நிறையக் கேள்விகள் நிலவுகின்றன. அவற்றை எதிர்கொண்டு இக்கட்டுரை விடையளிக்கிறது. காலப்பொருத்தப்பாடு மிக்க இக்கட்டுரைக்கான எதிர்வினைகள் வரவேற்கப் படுகிறது.

அடுத்தடுத்த இதழ்களில் அவை இடம் பெறும்.

பேராசிரியர் சாய்பாபா அவர்கள் மனித உரிமைக்களத்தில் மாபெரும் அதிர்வுகளை உண்டாக்கிய பேராளுமை என்பதை அனைவரும் அறிவர். அவரது நிறுவனப் படுகொலை இந்தியாவின் மனச்சாட்சியை மட்டுமல்ல, உலகத்தின் மனச்சாட்சியையே

உலுக்கி விட்டது. அவரது ஒரே மகள் மஞ்சீராவிடம், தனது தந்தை குறித்து ஒரு கட்டுரை எழுதுமாறு அவரை நேரில் சந்தித்த பொழுது கோரியிருந்தோம். அதற்கேற்பக் கடித வடிவிலான, பெரும் நெகிழ்ச்சியை உண்டாக்கும், படைப்பை அவர் அனுப்பி உதவினார்.. நமது வேண்டுகோளை ஏற்றுப் புதுமலர் இதழுக்கெனவே இதை எழுதி அனுப்பிய மஞ்சீரா அவர்களுக்கு நமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

களப்பிரர் காலம் குறித்துத் தமிழிலக்கியப் புலத்தில் நீண்ட காலமாகவே விவாதம் நிலவி வருகிறது. களப்பிரர் காலம் பொற்காலம் எனும் கருத்துத்தான் பெரும்பாலும் மேலோங்கி உள்ளது. ஆனால் அதற்கு மாறான கருத்தைப் பல்வேறு தரவுகள் மூலம் வழங்குகிறார் ஆய்வாளர் கணியன் பாலன் அவர்கள். எனவே இக்கட்டுரை குறித்தும் உரிய கருத்துக்களை எதிர்பார்க்கிறோம்.

அகத்தியரது திடீர்த் திணிப்பு குறித்து அனைவரும் அறிவோம். ஆனால் அகத்தியர் பற்றி அகச்சான்றுகளோடு வந்த தகவல்கள் மிகமிகக் குறைவு. வெறும் புராணக் குப்பைகள்தான் மண்டிக் கிடக்கின்றன. இத்தகைய இருண்ட சூழலில் ஆய்வறிஞர் பொ.வேல்சாமி அவர்களது கட்டுரை புத்தொளி பாய்ச்சுவதாக இருக்கும்.

ஆங்கிலேயரான ஜார்ஜ் ஹார்ட், ஹாவர்ட் பல்கலைக் கழகத்தில் சமஸ்கிருதத்தில் முனைவர் பட்டம் பெற்ற பேராசிரியர். சமஸ்கிருதப் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றிய இவருக்கு கிரேக்கம், இலத்தீன், இரசியன், செருமானியம், பிரெஞ்சு மொழிகளிலும் தேர்ச்சி உண்டு. தமிழையும் சமஸ்கிருதத்தையும் ஒப்பியல் நோக்கில் ஆய்ந்தவர். அவரது 80 ஆவது பிறந்தநாள் விழாவை முன்னிட்டு புதுதில்லி ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகத்தில் அவருக்கு நடைபெற்ற பாராட்டு விழாவில் இடம்பெற்ற அவரது இணைய வழி உரையைப் பேராசிரியர் கமலக்கண்ணன் அவர்கள் தமிழில் வழங்கியுள்ளார். அவருக்கு எம் நன்றி.

கூத்துப்பட்டறை ந.முத்துசாமி அவர்களது அணுகக்கத் தொண்டர் சதீஷ்குமார் அவர்கள். நாடக ஆசானது நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் சதீஷ்குமாரது சுவையான கட்டுரை இவ்விதழில் வெளியாகி உள்ளது. எதிர்வரும் காலத்தில் கூத்துப்பட்டறை சார்ந்த கட்டுரைகள் வெளிவருவதற்கு இக்கட்டுரை முன்னோடியாகத் திகழும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

ஜாலியன் வாலாபாக் குறித்த ஆங்கில நூலைச் சிறப்பாக அறிமுகப் படுத்தும் பேராசிரியர் விஜயகுமார் அவர்களது கட்டுரை, இந்தித்திணிப்பு பற்றிக் கவிஞர் சென்னிமலை தண்டபாணி அவர்களது நெருப்புக் கவிதை, யூஜிசி வரைவறிக் கை 2025 குறித்த எனது கட்டுரை மற்றும் வழக்கமான சில கூறுகளுடன் இவ்விதழ் அடர்த்தியாக வெளிவந்துள்ளது.

புதுமலர் இதழில் வெளியாகும் கட்டுரைகள், படைப்புகள் குறித்து வாசகர்கள் பலர் நேரிலும், கைபேசி வாயிலாகவும் கருத்துக்களை ஒவ்வொரு முறையும் தெரிவிக்கின்றனர். அதையே அவர்கள் மின்னஞ்சல் மற்றும் புலனம் வழியாகப் பதிவிடுமாறு கனிவுடன் வேண்டுகிறேன்.

பேரன்புடன்,

- கண.குறிஞ்சி -

கவிஞர் சிற்பி அவர்கள்

- நன்றி: ஓவியர் சுந்தரன் -

நேர்காணல்

கவிஞர் சிற்பி அவர்களுடன்

ஓர் இலக்கியப் பயணம்

கண.குறிஞ்சி

கண.குறிஞ்சி - நடராச பாலசுப்பிரமணிய சேதுராமசாமி, சிற்பி எனப் பரிணாமம் அடைந்ததை நினைவு கூரவும். "ஆழ் கடலே கேள்" எனும் உங்களது முதல் கவிதையிலேயே அந்தப் பயணம் தொடங்கி விட்டதா?

கவிஞர் சிற்பி - என் அப்பா முருக பக்தர். ஒவ்வொரு கிருத்திகைக்கும் பழனி செல்பவர். அதனால் பாலசுப்பிரமணியம் என்ற பெயரை அவர் வைத்திருக்கலாம். நான் கருவில் இருந்த போது என் அம்மா எங்கள் கிராமத்துக் குடும்பங்களோடு இராமேசுவரம் சென்றிருந்தார். எனவே நான் பிறந்த போது எங்கள் ஊர் மெத்தை வீட்டு அம்மாவும் என் தாயாருடன் இராமேசுவரம் சென்றிருந்ததால் சேது ராமசாமி

என்று பெயர் வைக்கச் சொல்லி அவர் மட்டும் என்னை சேது என்றே அழைத்து வந்தார். நடராசன் என்று என் நெருங்கிய உறவினர்கள் அம்மாவுடன் பிறந்தவர்கள் கடைசிக் காலம் வரை

குடியரசுத் தலைவரிடம் பத்மஸ்ரீ விருது பெற்ற தருணம்.

அழைத்தார்கள். ஒருவேளை என் நட்சத்திரத்துக்காக 'ந' என்ற எழுத்தில் பெயர் வைத்திருக்கலாம். ஏட்டுச் சுவடியில் இந்தப் பெயர் தான் சோதிடரால் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளியில் பாலசுப்பிரமணியம் எனவே பதிவாயிற்று.

நான் 'சிற்பி' யானதற்குக் காரணம் கண்ணதாசனின் தென்றல் இதழ். அதன் வெண்பாப் போட்டிகளில் கலந்து கொள்ள நான் வைத்துக் கொண்ட புனைப் பெயர்களில் ஒன்று சிற்பி (மற்றவை செந்தாமரை, ஆ.பொ. பாலன்) முதல் தொகுப்பான நிலவுப் பூ வரும் போது சிற்பி என்ற பெயரைத் தெரிவு செய்தேன். அது கவிதை, சிற்பமாக அமைதல் வேண்டும் என்ற கருத்தினால்.

'ஆழ் கடலே கேள்' நான் இடைநிலை வகுப்பில் (Intermediate) திருச்சி ஜமால் முகமது கல்லூரியில் பயிலும் போது (1951-53) கல்லூரி இதழுக்காக ஆர்வத்தால் எழுதிய முதல் கவிதை. என் ஆசிரியர் இறையருட் கவிமணி என அறியப்பட்டவரும், நான் தமிழ் முதுகலை பயிலத் தூண்டுகலாக விளங்கியவருமான கா. அப்துல் கபூர் கல்லூரி இதழாசிரியராக இருந்தார். அந்தத் துணிச்சலில் பேரறிஞர் அண்ணாவின் தாழ்ந்த தமிழகமே என்ற உரையின் தாக்கத்தால் எழுந்த இளம்பிள்ளைக் கவிதையாக எழுதினேன். என் ஆசிரியர் 'உன் கவிதையைப் பார்த்து நானும் ஒரு கடல் கவிதை எழுதினேன்' என்றார். தாழ்ந்து போன தமிழகத்தின் நிலை கண்டு ஆழ்கடலை அழைத்து முன்னர் பூம்புகாரை அழித்தது போல் 'அழித்து விடு தமிழகத்தை, அழித்து விடு என் தாயகத்தை' என்று ஆதங்கம் கொள்வது கவிதைப் பொருள்.

அன்று நான் திராவிட இயக்கப் பித்தனாக இருந்தேன்.

• அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் திராவிடர் கழகத் தலைவர் வீரமணி அவர்களுடனான உங்களது தோழமை?

* கடலூர் கி. வீரமணி என்று அன்று அறியப்பட்டிருந்தவரும் அன்றே (1953) திராவிடர் கழகப் பேச்சாளராகப் புகழ்பெற்றவருமான தோழர் என்னோடு மாணவ வயதில் நெருங்கிப் பழகியவர். அவர் அண்ணாமலையில் இடைநிலை வகுப்பை முடித்து 1953 இல் பொருளாதாரச் சிறப்பு வகுப்பில் (B.A. Hons) பயிலத் தொடங்கியிருந்தார். அதே சமயத்தில் தமிழ் இலக்கிய ஆனர்ஸ் வகுப்பில் நான் சேர்ந்தேன். மாணவர் இல்லத்தில் அடுத்தடுத்த அறையில் இருந்தோம். என் வகுப்புத் தோழர் பாலகிருஷ்ணன் கி.வீ.யின் அறைத் தோழர். எனவே

அந்த அறையில் பெரும்பாலும் பத்திரிகை படிக்கவும் (ஆங்கில, தமிழ் நாளிதழ்கள் அவர் அறையில் கிடைக்கும்) உரையாடவும் நாள்தோறும் சந்திப்போம்.

மாணவப் பருவத்திலேயே நாடறிந்த பேச்சாளராக இருந்தார் கி.வீரமணி. ஒரு முறை பெரியார் சிதம்பரம் நகருக்கு வந்திருந்த போது எங்களையெல்லாம் அழைத்துப் போய் அறிமுகப்படுத்தினார். சிறுவர்களாகிய எங்கள் ஒவ்வொருவரையும் 'வாங்க அய்யா' என்று அழைத்த பெரியாரின் பெருந்தகைமையைக் கண்டோம். 1953இல் தி.மு.க. முப்பெரும் போராட்டம் நடத்திய போது பல்கலைக்கழக மாணவனாகிய நானும் இரயில் நிறுத்தப் போராட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டேன். இரண்டு நாள் காவல் நிலையத்தில் கைதானவர்கள் வெட்ட வெளியில் கிடந்த போது ஒவ்வொரு வேளையும் தி.மு.க. தொண்டர்கள் கொண்டு வந்து கொடுத்த உணவு அமுதமாக இருந்தது. அந்த சமயத்தில் கி.வீ. தலைமையில் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் ஊர்வலமாக வந்து நடத்திய பொதுக் கூட்டத்தில் மாணவர் ஒருவர் கைது செய்யப்பட்டதற்குக் கண்டனம் தெரிவித்துப் பேசினார் என காவல் நிலையத்திலேயே கேள்விப்பட்டேன்.

என் வகுப்புத் தோழரும் பொதுவுடைமைவாதியும் பிற்காலத்தில் மதுரைப் பல்கலைக்கழக ஆசிரியர் சங்கச் செயலாளராக வீரம் செறிந்த போராட்டங்கள் நடத்தியவருமான வெ. சண்முகசுந்தரம் சிறிது சிறிதாக அப்பொழுது என்னைச் சிவப்பாக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

கி. வீரமணி படிப்பிலும் வல்லவர். பல்கலைக்கழக இறுதித் தேர்வில் பொருளாதார முதுகலையில் முதல்வராக அவர் தேறியபோது தமிழ் முதுகலையில் நான் முதலாவதாகத் தேறினேன். பெரியார் கையொப்பமிட்ட கி.வீ.யின் திருமண அழைப்பை நெடுநாள் நான் வைத்திருந்தேன். படிப்பு முடிந்த பின் அவர் அரசியலில் தீவிரமானார். எப்போதாவது பொள்ளாச்சிக்கு அவர் வரும்போது சந்திப்பேன். என் இளைய மகன் காலமான சமயம் பகுத்தறிவுக் கழகத் தலைவர் பொ.வ. ராதாவும் காலமானார். ராதாவின் இறுதிச் சடங்குக்காக வந்த வீரமணி தம் மனைவியாரோடு என்னிடமும் வந்து ஆறுதல் கூறினார்.

சேலம் பல்கலைக்கழகப் பெரியார் இருக்கையில் அவரும் நானும் உரையாற்றினோம். பின்னர் பெரியார் திடலிலும் (சென்னை) நான் பேசக் கேட்டு மகிழ்ந்தார். சில மாதங்களுக்கு

முன் அவரைக் காண்பதற்கென்றே சென்னை சென்ற போது வரவேற்று பொன்னாடை போர்த்தி நூல்களை அளித்து என்னை நெகிழ வைத்தார்.

என் வகுப்புத் தோழரும் அவருடைய மாணவர் இல்ல அறைத் தோழருமான பாலகிருஷ்ணன் வேலையின்றித் தவித்தபோது பழுத்த காங்கிரஸ்காரரான அவருக்கு Rationalist இதழில் பணியமர்த்திக் காத்தார். பின்னர் அவருடைய உதவியால் தமிழ்நாடு பாடத்திட்டத் துறையில் பாலகிருஷ்ணன் அரசு ஊழியராகவும் ஆனார். உதவும் பெருமனம் கொண்ட தலைவர் என் நண்பர் கி.வீரமணி.

• 30 ஆண்டுகள் கல்லூரி ஆசிரியராகப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராக உங்களது அனுபவங்கள்?

★ பொள்ளாச்சி ந.க.ம. கல்லூரியில் 32 ஆண்டுகளும் பாரதியார் பல்கலைக்கழகத்தில் எட்டு ஆண்டுகளுமாக நாற்பதாண்டுகள் ஆசிரியப் பணி ஆற்றியிருக்கிறேன்.

நான் ஆசிரியப் பணியைத் தேர்வு செய்யக் காரணம் என் வழிகாட்டிகளான நான்கு ஆசிரியப் பெருமக்கள்தான். கா. அப்துல் கபூர் (ஜமால் முகமது கல்லூரி) டாக்டர் அ. சிதம்பரநாதனார், கா. மீனாட்சிசுந்தரம், மு. அண்ணாமலை (அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்) ஆகிய நான்கு வைரத் தூண்களே என்னை வாழ்வித்த ஆசிரியப் பெருமக்கள். அவர்களைப் பார்த்து வியந்து நான் ஆசிரியனானேன். அப்துல் கபூர் தண் நறும் தமிழ்த் தென்றல். சிதம்பர நாதனார், கம்பீரமான துணிவு மிக்க பேராசிரியர். ஓளவையார் திரைப்படம் வந்த போது மு.வ, ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை போன்ற பேராசிரியர் பலரும் அதனை வரவேற்ற போது அத்திரைப்படத்தை எதிர்த்துக் கண்டனக் கூட்டம் நடத்தியவர் என் பேராசிரியர். கா. மீனாட்சி சுந்தரம் நேர்மையும் வாய்மையும் திருவுருவானவர். மு. அண்ணாமலை பாரதிதாசனிடம் தொண்டராகப் பணியாற்றிப் பின் பேராசிரியர் ஆனவர். என்னைக் கவிதைக் கடலுக்குள் தள்ளியவர் அவர்.

என் வகுப்புகளில் பாடம் ஒரு பகுதி; நான் படித்தவை ஒரு பகுதி; உலக அனுபவம் ஒரு பகுதி என மூன்று கூறுகள் இருப்பதால் மாணவர்கள் மிகுந்த ஆர்வம் காட்டுவார்கள். கல்லூரி ஆசிரியனாக மாணவனைத் தரம் உயர்த்திய பணி என்னுடையது. மயில்சாமி அண்ணாதுரை, காவல்துறை (மகாராஷ்டிரம்) உச்ச அதிகாரியாக இருந்த சிவானந்தன், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தராக விளங்கிய

சி. சுப்பிரமணியம், கார்மேகம் இ.ஆ.ப. ஆகியவர்கள் என்னை முன்மாதிரியாகக் கொண்ட மாணவர்கள்.

பல்கலைக்கழகம் விரிந்த களம். அனைத்திந்தியத் தொடர்புகளும் ஆய்வு நோக்கும் வளர்ந்த இடம். அங்கே ஒரு சில மாணவர்களுக்குப் பொருளுதவி செய்தும் உதவினேன். பல கருத்தரங்குகளை நடத்தினேன். மாணவர்களை விடவும் அதிகம் நான் கற்றுக் கொண்டேன்.

• தமிழ்நாடு கலை இலக்கியப் பெருமன்றத்தின் தோற்றம், அதில் உங்களது பங்களிப்பு?

* 1961இல் கலை இலக்கியப் பெருமன்ற அமைப்பு மாநாடு கோவையில் ஜீவா தலைமையில் மூன்று நாட்கள் நடைபெற்றது. அக்கூட்டத்தில் நான் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. ஆனால் அதற்கு முன்னரே 1959இல் புதுக்கோட்டையில் தோழர் சேதுராமன் (அறந்தையின் மாமனார்) நடத்திய பாரதி விழாவில் கவியரங்கம், பட்டிமன்றம் நிகழ்வுகளில் கலந்து கொண்டேன். ஜீவா, ரகுநாதன், தா.பா, முதா.மு. பாஸ்கரத் தொண்டைமான் முக்கிய அழைப்பாளர்கள். பெரும்பாலும் கலை இலக்கிய பெருமன்றம் பாரதி விழாக்களை நடத்துவதன் மூலம் மக்களைச் சந்தித்து வந்தது.

1963 ஜனவரி 18இல் பெருமன்றத்தின் பேராசான் ஜீவா மறைந்தார். அதனால் ஜீவாவுக்குப் பதில் ரகுநாதன் தலைவரானார் அந்த ஆண்டில் பெருமன்ற முதல் மாநில மாநாடு மதுரையில் நடந்தது. அதுவும் மூன்று நாட்கள். கே.சி.எஸ் அருணாசலம் அழைத்த போதும் நான் மதுரை செல்லவில்லை. இந்த மாநாட்டுக்குப் பிறகு பெருமன்றக் கிளைகள் பெருகின.

1966இல் பொள்ளாச்சியில் நடந்த இரண்டாவது மாநில மாநாட்டிலிருந்து தொடர்ந்து பெருமன்றக் கூட்டங்களில் மாநாடுகளில் கலந்து கொண்டேன். அதன் தலைமைக் குழுவிலும் இடம் பெற்றேன். அப்போது தான் தோழர் பாலதண்டாயுதம் என்ற மகத்தான மக்கள் தலைவரை அறியவும் உணரவும் வாய்ப்புப் பெற்றேன். 1966 பிப்ரவரி 17,18,19,20 என நான்கு நாட்கள் நடைபெற்ற மாநாட்டில் ஒரு தொண்டனாகவும்

கல்லூரி மாணவராகக் கவிஞர் சிற்பி

உரையாளனாகவும் பணியாற்றினேன். ரகுநாதன், நா.வா. ரஷ்ய நாட்டு ரூதின், கேரளத்தின் தகழி, ஜோசப் முண்டசேரி, நடிகர் பால்ராஜ் சகானி, கவிஞர் ஜாப்ரி அகமது எனக் கலைகளும் அறிவும் சங்கமித்த மாநாடு என்னைப் புதுச் சிந்தனைகளில் தள்ளிற்று. அந்த மாநாட்டில் நான் தோழர் ஆர்.கே. கண்ணனின் காதலன் ஆனேன்.

சோஷலிசம், மனிதநேயம், காலத்தின் குரலான இலக்கியம் இவற்றின் அடித்தளமான மனிதநேய அழகியல் பார்வை என்ற கருத்தில் ஈடுபட்டேன் பின்னர் நடந்த பெருமன்ற நிகழ்வுகளில் நான் கலந்து கொள்ளாதவை மிகச் சில. ஜீவா, ரகுநாதன், ஆர்.கே.கண்ணன், எஸ்.ஆர்.கே ஆகிய சிந்தனையாளர்களின் வழித்தடம் எனக்குள் பதிவாக கலை இலக்கியப் பெருமன்றமே காரணம்.

• தோழர் ஜீவா அவர்களுடனான உங்களது உறவு எப்படி இருந்தது?

★ ஜீவாவை நான் சந்திக்கும் முன்பே அவரது எழுத்துக்களை நான் படித்திருந்தேன். அதன் மூலமே எனக்குள் அவர் விசுவரூபம் கொண்டிருந்தார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வளாகத்தில் 1954 அல்லது 1955 இல் ஜீவாவை அழைத்து வந்து ஒரு பொதுக் கூட்டம் நடத்தினோம். இரண்டு நாள் மாணவர் இல்லத்தில் எங்கள் விருந்தாளியாகத் தங்கியிருந்தார்.

பின்னர் 1961 இல் புதுக்கோட்டை பாரதி விழாவில் மீண்டும் அவருடைய சண்டமாருத உரையினைக் கேட்டேன். பாரதி பழமையைப் புதுமை செய்தவன் அல்ல புதுமையைச் செழுமை செய்தவன் என அவர் முழங்கினார். தொடர்ந்து தாமரை மூலமும் கட்டுரைகள் மூலமும் அவரைத் தொடர்ந்தேன். ஜீவா அவர்களுடைய ஆகிருதி இன்று வரை என்னில் வியப்புறக் கலந்திருக்கிறது. பண்டைய இலக்கியங்களின் முற்போக்குக் கூறுகளைக் காண்பதிலும், புதுமையை இரு கை நீட்டி அரவணைப்பதிலும் எனக்கு என்றும் அவர் முன் மாதிரி ஆவார். கம்பன், பாரதி இருவரையும் புதிய பார்வையில் தந்தவர் ஜீவா.

• "மானுடம் பாடும் வானம்பாடி" இயக்கம் உருவானதன் பின்னணியைக் குறிப்பிடுங்கள்.

★ 1971 அக்டோபரில் (9ஆம் நாள்) வானம்பாடி முதல் இதழ் விமர்சனங்களுக்கிடையே வெளியிடப்பட்டது. இதன் தோற்றத்துக்குப் பின்வரும் காரணங்களைக் கூறலாம்.

(1) சிந்தனை மன்றம், பும்பொழில் இலக்கிய வட்டம், தேனீ என்ற இளமுருகு / புவியின் இதழ் அனுபவம், கோவையின் தீவிர அரசியல் நிலைப்பாடு, பல எழுத்தாளர் அமைப்புக்கள் உரமாக அமைந்த பின்புலம்.

(2) புதுக்கவிதையை ஒரு புதிய வகைமையாக வளர்த்தெடுத்த 'எழுத்து' இதழ் தந்த இலக்கிய நிர்்பந்தம்.

(3) சமகாலத் தமிழ்நாட்டு அரசியல் தந்த ஏமாற்றம்

(4) வளர்ந்து கொண்டிருந்த மார்க்சியப் படிப்பு

(5) புதுக்கவிதை வடிவத்துள் சமூக உள்ளடக்கங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற தீவிரம். மரபின் தேய்மானமும் மாற்றத்துக்கான தூண்டுதல்.

இவையெல்லாம் ஒன்றாகி உடனாகிய நிலையில் பும்பொழில் இலக்கிய வட்ட நண்பர்கள் கவிதை இதழ் தொடங்கும் ஆவலைப் புலப்படுத்த அதன் விரிவாக்கமாகப் பலர் கூடி இழுத்த தேர்வானம்பாடி.

வானம்பாடி என்ற பெயரை முன் மொழிந்தவர் இளமுருகு. மாணிடம் பாடும் என்ற அடைமொழியை இணைத்தது நான்.

• எதிர்காலத் தலைமுறையின் புரிதலுக்காக வானம்பாடி இயக்கத்தில் நேரிட்ட பிரிவுக்கான பின்னணியைக் குறிப்பிடவும்.

★ எல்லா இயக்கங்களிலும் ஏற்படுவது போல, குழு மனப்பான்மை, தனிமனித முனைப்பு, தீவிரவாதம் வானம்பாடியிலும் உண்டானது. வானம்பாடியின் புகழே அதனை வீழ்த்தியது. நான் ஜீவாவின் மனிதாபிமான அழகியலின் வழி நின்றவன். அக்காலத்தில் கட்டுப் பெட்டி மார்க்சியவாதியாக (Conservative Marxist) ஞானி இருந்தார். **பின்னர் உருவான ஞானியின் முகம் வேறு.** இதனால் முதல் ஆறேழு இதழ்கள் வெளிவந்த காலத்தில் இருந்துவந்த ஒற்றுமை சிதறியது.

இரண்டாவதாகத் தத்துவமா கவித்துவமா என்ற விவாத உணர்வும் வளர்ந்தது. தத்துவமே என ஓர் அணி ஊன்றி நிற்க கவித்துவத்தோடு இணையாவிடில் இலக்கியமாகாது என்ற அணியில் நானும், புவியும் மையமாக நின்றோம். அதனால் படைப்பாளிகள் ஒரு புறமும் திறனாய்வாளிகள் ஒரு புறமுமாகக் களம் பிரிந்தது. இரண்டு பக்கமும் சச்சரவை ஊதி விடுகிற நண்பர்கள் இருக்கவே செய்தார்கள்.

வானம்பாடியிலிருந்து பிரிந்த அணி 'வேள்வி' இதழைத் தொடங்கியதென்றாலும் தொடரவில்லை. வானம்பாடி மேலும் சில

இதழ்களைக் கொண்டு வந்ததென்றாலும் 22 இதழ்களுடன் முடங்கியது.

ஓர் இலட்சிய நோக்கு பல பிரிவுகளாக உடைந்து போனது; கவிதையை விடுத்துச் சிறுகதை, நாவல் என வேறு களங்களுக்குச் சென்றவர்களும், திறனாய்வு, அரசியல் எனப் பிற துறைகளுக்குப் போனவர்களும் வானம்பாடிக்கு முடிவுரை எழுதினர். நானும் புவியும் மட்டுமே அவரவர் போக்கில் கவிதைக்காரர்களாகத் தொடர்ந்தோம்.

மௌன மயக்கங்கள் கவிதை நூலுக்குத் தமிழக அரசின் விருது பெற்ற நிகழ்வு.

• உங்களது பொறுப்பில் வெளிவந்த விலையிலாகக் கவிமடலாகிய வானம்பாடி இதழ்கள் வித்தியாசமான பொருண்மைகள் குறித்துப் பேசியுள்ளது. அது குறித்து விரிவாகப் பதிவிடவும்

★ கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வானம்பாடி நண்பர்களுக்கிடையில் பிரிவு ஏற்படத் தொடங்கிய போது இதழ் வெளிவருவதில் சிரமங்கள் நேர்ந்தன. வானம்பாடி நின்றுவிடலாகாது என்ற கவலை எனக்குள் எழுந்தது. அதனால் முதல் இதழிலிருந்து பங்களிப்பவனாக இருந்த நான் 14 ஆம் இதழிலிருந்து பொறுப்பேற்றுப் பொள்ளாச்சியிலிருந்து கொண்டு வரத் தொடங்கினேன்.

முன்னையவை இயக்க இதழ்கள் என்றால் என் பொறுப்பில் வெளிவந்தவை இலக்கிய இதழ்கள். மொழிபெயர்ப்பு, நேர்முகம், விமர்சனம், கடம்மனிட்டா சிறப்பிதழ், ஈழச் சிறப்பிதழ் எனப் பன்முகம் கொண்டவை இலக்கிய இதழ்கள். தருமு சிவராமின் நேர்முகமும் அவரது கவிதையும் கூட வானம்பாடியில் வெளி வந்தது. சுகுமாரனும் நானும் கடம்மனிட்ட கவிதைகளைச் சிறப்பிதழில் மொழிபெயர்த்துத் தந்தோம். ஈழச் சிறப்பிதழில் மஹாகவி, சேரன், யேசுராஜா, ஊர்வசி, சண்முகம், சிவலிங்கம், சிவசேகரம், நிர்மலா நித்தியானந்தன், நுஃமான், மு.பொன்னம்பலம், வில்வரத்தினம், வ.ஐ.ச ஜெயபாலன் முதலிய ஈழத்துக் கவிஞர்களின் கவிதைகளைப் பெற்று வெளியிட்டேன். அப்போது ஈழத் தமிழர்கள் இலக்கியப் படைப்புகளை உள்நாட்டில் வெளியிடவும் முடியாமல் தவித்த காலம். வாசகர் கடிதங்களை எதிரொலிகாளாக வெளியிடவும் செய்தோம்.

அன்று வானம்பாடி தமிழகம் தாண்டி வட இந்திய நகரங்களில் வாழ் தமிழரிடையேயும், ஈழத்திலும், மலேசியாவிலும் அறிமுகமாகி இருந்தது. இதன் எதிரொலியாக மலேசியாவிலும் ஒரு

சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்ற போது முனைவர் பஞ்சாங்கம் சிறப்புச்செய்தல்

வானம்பாடி இதழ் வெளிவந்ததாக நான் மலேசியா சென்ற போது பத்திரிகை நண்பர்கள் கூறினர்.

• இரசிய மொழி கற்றதன் பின்புலம் / அம்மொழியில் உங்களது ஈடுபாடு பற்றி அறியத் தரவும்.

★ இரசிய மொழி கற்றதற்குக் காரணம் வெளிப்படை சோவியத் நாட்டின் மீது கொண்டிருந்த அன்பும் பாசமும். கோவை

யிலிருந்து ஓர் ஆசிரியர் வந்து கற்பிக்க புதுதில்லி AIIRL என்ற நிறுவனம் நடத்திய சான்றிதழ் தேர்வு, அடுத்த கட்டமாக பட்டயத் தேர்வு இரண்டையும் எழுதினேன். சிறப்பு நிலை பெற்றுத் தேறினேன். என்னுடன் மூன்று நான்கு பேர் படித்தார்கள். ஓரளவு ரஷ்யன் படிக்க முடிந்தது இப்போது மறந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

• உங்களது முனைவர் பட்டம் பற்றிய விவரங்களைக் கூறவும். கவிஞர் வள்ளத்தோள் குறித்த உங்களது மதிப்பீட்டையும் தெளிவு படுத்த வேண்டுகிறோம்.

★ “பாரதியும் வள்ளத்தோளும் ஒப்பாய்வு” என்பது என் முனைவர் பட்டத் தலைப்பு. இருவரும் தேசியக் கவிஞர்கள். சுதந்தரம், தாய் மொழிப்பற்று, காந்தி முதலிய பொதுப் பொருண்மைகள் பல இருவரிடமும் இருந்தன. அரசியல் வானில் காந்தி உதயமான பிறகே வள்ளத்தோளின் தேசியம் பிறந்தது. ஆனால் காந்தி தென்னாபிரிக்காவில் இருந்த போதே பாரதியின் தேசபக்திப் பாடல்கள் தோன்றிவிட்டன. ரிக்வேதம், வால்மீகி இராமாயணம் என வடமொழிப் பெருநூல்களை மொழிபெயர்த்தவர் வள்ளத்தோள். வேத ரிஷிகளின் கவிதை, பதஞ்சலி யோக சூத்திரம் இரண்டிலும் சிறிய அளவு மொழி பெயர்ப்புச் செய்தவர் பாரதி. தன் இறுதி நாட்களில் புராணங்களைக் கற்பனை என்றவர் பாரதி. வள்ளத்தோள் நூறு விழுக்காடு நம்பிக்கைகளின் நாயகன். கவித்துவ மதிப்பில் ஆசானுக்கு அடுத்தபடி தான் வள்ளத்தோள். தமிழில் மறுமலர்ச்சி யுகத்தின் முதல் சூரியன் பாரதி. பத்திரிகைத் துறைப் பணியில் வள்ளத்தோள் இராமாநுஜன், கேரளோதயம் இதழ்களின் துணை ஆசிரியராகவும் ஆத்ம போதிணி ஆசிரியராகவும் இருந்தார். அப்பணியில் பங்களிப்புக் குறைவே. ஆனால் பாரதி

சுதேசமித்திரனில் துணை ஆசிரியர் கர்மயோகி, சக்கரவர்த்தினி, இந்தியா, விஜயா, சூர்யோதயம் தமிழ் இதழ்களின் ஆசிரியராகவும் பாலபாரதா ஆங்கில இதழாசிரியராகவும் தீவிரப் பணி புரிந்தவர்.

சமூக சீர்திருத்தக் களத்தில் பாரதி முன்னோடி. வள்ளத்தோள் சமூக சீர்திருத்தத்தைப் பாடியிருந்தாலும், ஆசான் அவரை வெல்கிறார்.

இப்படிப் பல ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை எடுத்துக் கூறுவது என் ஆய்வு. அதனை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழில் கொண்டுவர முயன்று கொண்டிருக்கிறேன்.

• பல்கலைக்கழக நல்கைக் குழுவின் உதவியோடான உங்களது ஆய்வுத் திட்டங்கள் குறித்து விளக்கவும்.

★ பல்கலைக்கழக நல்கைக் குழுவில் உதவியோடு இரண்டு திட்டங்களை மேற்கொண்டேன்.

எனக்கு இரண்டு பெருந்திட்டங்கள் அமைந்தன.

(1) “தமிழ் இலக்கியத்தில் விடுதலைத் தாக்கம்” இத்தலைப்பிலான திட்டம் எனக்கு முன் இருந்த துறைத் தலைவர் டாக்டர் செயராமன் விட்ட இடத்திலிருந்து தொடர்ந்தேன். உதவி ஆய்வாளர் சோமசுந்தரம்.

(2) “இடைக்காலக் கொங்கு நாட்டின் சமூக பொருளாதார அமைப்புகள்” இத்திட்டம் நான் கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டது. மாணவ உதவியாளர் சாந்தகுமார்.

இரண்டு பெருந்திட்டங்களையும் முடித்து நல்கைக் குழுவிடம் சமர்ப்பித்தேன்.

ஆய்வுத் திட்ட அறிக்கையின் பிரதி என் புத்தகத் குவியலுக்குள் உள்ளது. தேடினால் கிடைக்கலாம்.

• சாகித்திய அகாதமி அமைப்பில் நீண்ட காலம் பல்வேறு நிலைகளில் பொறுப்பில் இருந்துள்ளீர்கள். அந்தப் பின்னணியில் சாகித்திய அகாதமி விருதுகள் தேர்ந்தெடுக்கப் படும் முறை / அதன் பட்ஜெட் / அதன் கட்டமைப்பு போன்றவை குறித்தும், பால சாகித்திய பிரஸ்கார் மற்றும் யுவ பிரஸ்கார் குறித்தும், அகாதமியின் மொழிபெயர்ப்புப் பரிசு குறித்தும் இளம் படைப்பாளிகளுக்குத் தெளிவான விளக்கம் தர வேண்டுகிறோம்.

★ சாகித்ய அகாதமி அமைப்பில் 1993 முதல் 1998 வரை பொதுக்குழு உறுப்பினராகவும் 2008 முதல் 2012 வரை, மீண்டும் 2018 முதல் 2022 வரை செயற்குழு உறுப்பினர், தமிழ் ஆலோசனைக் குழு ஒருங்கிணைப்பாளராகவும் (மூன்று முறை)

பொறுப்பில் இருந்துள்ளேன்.

1954ஆம் ஆண்டு முதல் சாகித்ய அகாதமி செயலாற்றி வருகிறது. ஒவ்வொரு மொழி சார் மாநிலத்திலிருந்தும் பல்கலைக்கழகங்கள், மாநில சாகித்ய அகாதமி, இலக்கிய அமைப்புக்கள் சார்பாக 3 பிரதிநிதிகள் பொதுக்குழுவுக்குத் தெரிவு செய்யப்படுகின்றனர். மாநில சாகித்ய அகாதமி இல்லாத போது மாநில அரசு தரும் பெயர்ப்பட்டியலில் இருந்து ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். இந்தத் தேர்வு முந்தைய பொதுக்குழுவின் இறுதிக் கூட்டத்தில் நடைபெறும். பதவிக்காலம் ஐந்தாண்டுகள்.

பொதுக் குழுவிலிருந்து ஒவ்வொரு மொழியிலிருந்தும் செயற்குழுவுக்கு ஒருவர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார். அவரே ஆலோசனைக் குழு ஒருங்கிணைப்பாளர் ஆவார். புதிய பொதுக் குழுவில் தலைவர், துணைத் தலைவர் தெரிவு செய்யப்படுவார். போட்டி இருந்தால் வாக்களிப்பு நடைபெறும் விரிவான கட்டமைப்புக் குறித்து அகாதமி வலைத்தளத்தில் பார்க்கலாம்.

விருது தெரிவு செய்யும் முறை:

முந்தைய ஐந்தாண்டுகளின் சிறந்த நூல் பட்டியலை இரண்டு வல்லுநர் தயாரித்துத் தருவர், அப்பட்டியல் பத்து உறுப்பினர் கொண்ட ஒரு குழுவுக்கு முதன்மைச் சுற்றுக்கு அனுப்புவார்கள். அவர்கள் தெரிவு செய்த பட்டியல் தமிழ் ஆலோசனைக் குழுவுக்கு இரண்டாவது சுற்றுக்கு விடப்படும். பின்னர் சுருக்கமாகி விட்ட பட்டியலை நடுவர்கள் மூவர் (Jury) விவாதித்து முடிவை அறிவிப்பர். அந்தப் பரிந்துரையை (மூவரும் ஒரே முடிவு அல்லது பெரும்பான்மை முடிவு) ஏற்று அகாதமி விருதாளராக நூற்பெயரோடு அறிவிக்கும்.

சாகித்திய அகாதமி விருது பெறுதல்

சாகித்ய அகாதமி சார்பில் முதன்மை விருது, மொழி பெயர்ப்பு விருது, சிறுவர் இலக்கிய விருது, இளம்படைப்பாளி விருது, பாஷா சம்மான் எனப் பல விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டும் முந்தைய ஆண்டை விட்டு விட்டு, அதற்கு முந்தைய ஐந்தாண்டுகளில் வெளி வந்த நூல்கள் பட்டியலிடப்பட்டுத் தெரிவு செய்யப்படுகின்றன. முன்பு வல்லுநர் இருவரிடம் மந்தணமாகப் பட்டியல் பெறப்பட்டது. இனி வரும்

ஆண்டுகளில் அம்முறை நீக்கப்பட்டு யார் வேண்டுமானாலும் நேரடியாகப் பரிந்துரை செய்யும் முறை பின்பற்றப்படும்.

• கேரள மற்றும் கர்நாடக சாகித்திய அகாதமியின் சிறப்பு அழைப்பாளராக அழைக்கப்பட்டதன் பின்புலத்தில் அவற்றோடு தமிழ் சாகித்திய அகாதமி அமைப்பினை ஒப்பிட்டுக் காண முடியுமா?

துணைவி
ரங்கநாயகி அம்மாள்
அவர்களுடன்

★ மாநில சாகித்திய அகாதமிகள் கர்நாடகத்திலும் கேரளத்திலும் இன்னும் பல மாநிலங்களிலும் உள்ளன. அவை நடத்தும் சிறப்புக் கருத்தரங்குகளுக்குப் பலமுறை அழைக்கப்பட்டுள்ளேன். தமிழ் நாட்டில் அத்தகைய அமைப்பு இல்லை. குறள்பீடம் என்று கலைஞர் அமைத்த மாநிலக் கழகம் ஒரே ஆண்டில் பட்டுப் போய் விட்டது.

• "மலையாளம் எனக்கு இரண்டாவது தாய்மொழி" எனக் குறிப்பிடுவீர்கள். அவ்வகையில் மலையாள இலக்கிய ஆளுமைகள் குறித்த உங்களது மதிப்பீடு என்ன?

★ நான் பள்ளிக் காலத்தில் தமிழை ஒரு மொழியாய்ப் படித்திருந்தாலும் மற்ற அனைத்துப் பாடங்களையும் மலையாள மொழி மூலமே கற்றேன். அதனால் அது எனக்கு இரண்டாவது தாய்மொழி ஆனது.

சுதந்தரத்துக்கு முன் மலையாளத்தின் முப்பெருங்கவிஞர்களாக குமாரன் ஆசான், வள்ளத்தோள், உள்ளூர் பரமேசுவர அய்யர் என மூவர் சிறந்து விளங்கினர். நவீன மலையாள இலக்கியத்தில் சங்கமப்பழா, சச்சிதானந்தன், சங்கர குறுப்பு, ஓ.என்.வி. குறுப்பு, வைலோப்பிள்ளி, கடம்மனிட்ட, கே.ஜி. சங்கரப் பிள்ளை, அய்யப்பப் பணிக்கர் எனப் பெருமிதம் கொள்ளத்தக்க ஒரு பட்டாளம் தொடர்ந்தது.

சிறுகதை, நாவல் இலக்கியத்தில் தகழி முதல் எம்.டி.வாசுதேவன் நாயர் வரை உலகத் தரமான படைப்பாளிகள் பலர் சிறந்திருந்தனர், இன்றும் புதிய படைப்பாளிகள் வளர்ந்துள்ளனர். என்.பி. முகம்மதுவும், எம்.டியும் உலகச் சிறுகதைப் போட்டிகளில் முதன்மை பெற்றவர்கள். தகழியின் செம்மீன் உலகத்தின் முக்கிய மொழிகளில் எல்லாம் வந்துள்ளது. மாதவிக்குட்டி இந்தியப் பெண் எழுத்தில் புரட்சி செய்த முன்னோடி.

• குறிப்பாக "மலையாளத்தில் எழுதும் உலகக்கவி " எனக் கவிஞர் சச்சிதானந்தன் அவர்களை அடையாளம் காட்டியுள்ளீர்கள். அவரது படைப்புகள் குறித்த உங்களது கண்ணோட்டம்.

★ சச்சிதானந்தன் நக்சலைட் இயக்கத்திலும் இருந்தவர். எனவே புரட்சிக் கவிஞர், ஆங்கிலப் பேராசிரியர். எனவே உலக இலக்கியப் போக்குகளைக் கூர்ந்து கண்டவர். இந்திய இலக்கியங்களைக் கரைத்துக் குடித்தவர். எனவே இவருடைய கவிதைகளில் வியப்பூட்டும் படிமங்கள், உருவகங்கள், புதுமைப் பார்வைகள் நிரம்பிக் கிடக்கின்றன. எல்லா மொழித் தொன்மங்களும் பொங்கித் ததும்பும் கவிதைகள் இவருடையவை. என் பார்வையில் தமிழில் இவருக்கு நிகராகச் சொல்ல யாருமில்லை. ஆண்டாள், கபீர்தாஸ், மீரா, அக்கம்மா என இந்தியக் கவிகளைக் கொண்டாடுபவர்.

• தமிழை வணங்கி மலையாள ஆதிகவிகள் பாடியுள்ளனர் என ஒருமுறை நீங்கள் குறிப்பிட்டது எனது நினைவுக்கு வருகிறது. அதைப் பற்றி விவரிக்க இயலுமா?

★ சச்சிதானந்தன் கவிதைகள், ஆலிலையும் நெற்கதிரும், உழவனின் பாடல் எனப் பல தொகுப்புகளாக சச்சிதானந்தன் கவிதைகளை மொழி பெயர்த்திருக்கிறேன். அவற்றுள் 'ஆதிகவிகள்' என்ற கவிதையும் ஒன்று. இந்திய மரபில் வால்மீகியை ஆதிகவி என்பார்கள். ஆனால் சச்சிதானந்தன் சங்கக் கவிஞர்களை ஆதிகவிகள் என அழைக்கும் பரிமாணம் வியப்பூட்டுவது.

‘மேற்கு மலைச் சிகரங்களாய் உயரும்
என் திராவிட குலத்தின்
ஆதி கவிகளே’

- என்று கவிதைத் தொடக்கமே ஆச்சரியப்படுத்துகிறது. மொழியின் அழகு வெள்ளமாய்த் ததும்புகிறது.

‘எந்தக் குன்றுகளின் வைகறைகள்
உங்கள் வரிகளில் இத்தனை செம்பொன்னும்
இத்தனை பூக்களின் நறுமணமும் நிறைத்தன?’

- என்று சங்கக் கவிகளிடம் அடுக்கடுக்காக வினவிக் கொண்டே போகிறார். முடிக்கிறபோது சொல்கிறார்.

‘ஆதி கவிகளே

என் வார்த்தைகளுக்கு

உங்கள் பழைய மொழியின்

ஆற்றலையும் கனிவையும் ஊட்டுங்கள்

என் கடும்பயணத்தைத் தொடங்குகிறேன்

என் நாட்டின் குருதிகளை நோக்கியும்

குருத்துகளை நோக்கியும்

ஒரு புதிய உணர்வின் தளிர்களைத் தேடி

ஒரு புதிய உறவின் உறுதியைத் தேடி’

சங்கக் கவிதையே தன் தொப்புள்கொடி உறவெனச் சொல்லும் சச்சிதானந்தன் பார்வை நம் கவிகள் தொடராத இடம்.

• அன்னம் விடுதூது / வள்ளுவம் / கவிக்கோ / கணையாழி ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியர் குழுவில் பணியாற்றியுள்ளீர்கள். அந்த அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளவும்.

★ நீங்கள் குறிப்பிட்ட இதழ்களை முறையே மீரா, பல்லடம் மாணிக்கம், ரகுமான், ம. இராஜேந்திரன் ஆசிரியர்களாக இருந்து நடத்தினர். அவற்றில் ஆசிரியர் குழுவில் இருந்து பங்காற்றியுள்ளீர்கள். அது எனக்குச் சிறந்த அனுபவம்.

• பாரதி குறித்த உங்களது ஆங்கில நூல் பற்றிக் குறிப்பிடவும்.

★ பாரதியைப் பற்றிய என் ஆய்வேடு ‘Bharati and Vallathol - A Comparative study’ இரு கவிஞர்களின் பின்புலம், பொதுமைக் கருத்துக்கள், தனிச் சிறப்புக்கள் எனப் பல தலைப்புகளில் ஒப்பீடு செய்துள்ளீர்கள்.

• பாரதி குறித்த உங்களது கண்ணோட்டத்தை அனைவரும் அறிவர். பாவேந்தர் பாரதிதாசன் குறித்த உங்களது பார்வை என்ன?

★ பாவேந்தரைப் பார்த்து மகிழ்ந்துள்ளீர்கள், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மாணவனாக, நிலவுப் பூ நூலுக்கு அணிந்துரை கேட்ட இளங்கவியாக, பொள்ளாச்சி பாரதி விழாவில் அவரை வரவேற்று உபசரிக்கும் விழாக்குழு உறுப்பினராகச் சந்தித்திருக்கிறேன். எந்தக் கவிஞருக்கும் தராத சிறப்பைத் தம் அணிந்துரையால் எனக்குத் தந்தவர்.

‘கவிதை ஒவ்வொன்றும் அமிழ்தாக நான்
கண்டேன்’

‘வீட்டிற் குறட்டைவிட்ட செந்தமிழர் கண்விழிக்க
வெற்றி இலக்கியத்தை அன்றளித்த பாரதி
போல்

பாட்டை திறக்க வந்த பாலசுப்பிரமணியப்
பைந்தமிழ்ப் பாவாணர்’

- என்றெல்லாம் இந்தக் குருவி தலையில் பனங்காயை
வைத்தவர் பாவேந்தர்.

பாரதியையும் பாரதிதாசனையும், ‘The two great moderns’
என்று கவிஞர் பாலா வியப்பது போலவே நானும் இருவரையும்
ஒரு தலைப்புள்ளின் ஈருயிர் என்றே மதிப்பிடுவேன்.

பாரதி என்ற தீபத்தில் கொளுத்திய தீப்பந்தம் பாவேந்தர்.

• ஈழ இலக்கியங்களோடான உங்களது பயணம் குறித்து
அறிய ஆவல்.

★ கைலாசபதி, சிவத்தம்பி இருவரையும் அறிந்தவன் நான்.
என்னிடம் சிவத்தம்பி அன்பும் நெருக்கமுமாகப் பழகியவர்.

எஸ். பொன்னுத்துரை எனக்கு மூத்த சகோதரர் போல,
தீவிரமான படைப்பாளி, இலண்டன் பத்மநாப அய்யரை
இங்கும் இலண்டனிலும் சந்தித்து மகிழ்ந்திருக்கிறேன். சேரனின்
படைப்பையும் அறிவேன். அவருடைய தந்தையார் மஹாகவியை
நான் ஈழத்தின் பாரதி என்று கூறுவேன்.

தமிழ்நதி, ஷோபா சக்தி, முத்துலிங்கம் ஆகியோரை
இன்று வாசித்து நேசிக்கிறேன். முத்துலிங்கம் நவீனத் தமிழ்
இலக்கியத்தில் ஒரு சிகரம்.

• பெரியசாமித் தூரன் அவர்கள் குறித்து நீங்கள் பேசாத
நாளில்லை. அவர் மீதான உங்கள் ஈர்ப்பு பற்றித் தெரிந்து
கொள்ள விரும்புகிறோம்.

★ தூரன் அவர்கள் பன்முகப் பேராளுமை மிக்கவர்.
சிறுகதை, நாடகம், கவிதை, கட்டுரைகள் பலதொகுதிகள்
தந்தவர். பண்பட்ட படைப்பாளி, பித்தன், காலச்சக்கரம் இதழ்கள்
நடத்தியவர். இன்றைக்கும் தனிச் சிறப்பாகக் கொண்டாட
வேண்டிய கலைக் களஞ்சியம், சிறுவர் கலைக்களஞ்சியம் தந்த
மகத்தான தொகுப்பாசிரியர். தமிழ்ப் பண்பாட்டின் ஒரு கிளையான
இசைத்துறையில் பெரும் பங்களிப்பை நல்கியவர் ‘உள்ளத்துள்

மின்னல் பூச்செண்டு கட்டி, வெள்ளத்துள் எங்கோ விளையாட விட்ட' கலைஞர் அவர்.

• மொழிபெயர்ப்பில் உங்கள் ஈடுபாடு குறித்து அறிய விரும்புகிறோம்?

* மூன்று மொழிகளில் மாணவப் பருவத்திலிருந்தே எனக்குப் பயிற்சியும் ஆர்வமும் இருந்தது. மலையாளம் எனக்குப் பாட மொழியாக இருந்தது. ஆங்கில நூல்களைத் தேடிப் படிக்கும் ஆர்வம் அடைந்தது. அதனால் ஆங்கிலத்திலிருந்து முதலில் மொழிபெயர்க்கலானேன். என் முதல் கவிதைத் தொகுப்பான 'நிலவுப்பூவில்' ஆங்கிலப் பூங்கா என்ற பிரிவில் கீட்ஸ், வால்டர் டிலாமர் முதலிய கவிஞர்களின் பாடல்களை மொழி பெயர்த்திருந்தேன். நான் எழுதிய தொடக்க காலக் கட்டுரைகளில் ஒன்று ஷெல்லியின் 'மேல் காற்று' கவிதை பற்றியது. அந்தக் கவிதையையும் அதில் தந்திருந்தேன்.

தொடர்ந்து மலையாளத்திலிருந்து சச்சிதானந்தன், ஓ.என்.வி. குறுப்பு, கே.ஜி. சங்கரப்பிள்ளை போன்றோர் கவிதைத் தொகுப்புகளை மொழிபெயர்த்தேன். அதே சமயம் லலிதாம்பிகா சுந்தர் ஜனத்தின் 'அக்கினி சாட்சி' பெரும்படவம் ஸ்ரீதரனின் 'ஒரு சங்கர்தனம் போல' எம்.டி.யின் 'வாரணாசி' அம்பிகா சதன்மாஸ் காடின் 'என்மத ஜெ', கே.ஆர். மீராவின 'அந்த மரத்தையும் மறந்தேன் மறந்தேன் நான்' ஆகிய நாவல்களையும் மலையாளத்திலிருந்து மொழி பெயர்த்தேன். எம்.பி. வீரேந்திரகுமாரின் 'வெள்ளிமலையின் மீது' பயணநூல் என்னால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.

ஆங்கிலம் வழி 'தேனீக்களும் மக்களும்' ("மாஸ்கோ வெளியீடு), அப்துல் கலாமின் '2020 ஆண்டுகளுக்கு அப்பால்', கலீல் ஜிப்ரானின் 'மணலும் நுரையும்' 'பித்தன்' 'நாடோடி' 'தேவ தூதர்' 'தேவ தூதரின் தோட்டம்' 'மனித குமாரன் ஏசு' கலீல் ஜிப்ரானின் வாழ்கை வரலாறு நூல்களை மொழி பெயர்த்தேன்.

அண்மையில் சிவராம் காரந்தின் சுயசரிதையான 'ஞானக்கிறுக்கனின் பத்து முகங்கள்' வெளியிட்டுள்ளேன். இன்னும் மொழிபெயர்ப்பேன்.

ஜெயகாந்தன் ஞானபீட விருது பெற்ற பாராட்டு விழாவில் கவிஞர் சிற்பி

• நேஷனல் புக் டிரஸ்ட், ஞானபீடம், இந்தியக் கலாச்சார உறவுகளுக்கான குழு (Indian Council for Cultural Relations) ஆகியவற்றின் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள உங்கள் கவிதைகளின் விவரம் பற்றி அறியத் தரவும்.

★ இந்த அமைப்புகள் தொகுத்த கவிதைத் தொகுப்புகளில் என் கவிதைகள் இடம் பெற்றதுண்டு. ஏதோ ஓர் அமைப்புக்காக தி. ஜானகிராமனும் சிட்டியும் தொகுத்துப் பாராட்டிய என் கவிதைகளில் ஒன்று 'தனி மூங்கில்' மற்றதெல்லாம் நினைவில் இல்லை.

• அருட்செல்வர் மொழிபெயர்ப்பு மையத்தின் செயல்பாடுகள் பற்றிக் குறிப்பிடுங்கள்.

★ அருட்செல்வர் மறைவுக்குப் பிறகு அவர் பெயரால் அவருடைய மகனார் மாணிக்கம் என்னை அழைத்து மொழிபெயர்ப்பு மையத்தின் பொறுப்பை அளித்தார். பிற மொழிகளிலிருந்து தமிழுக்கு எந்தத் துறைப் படைப்பாக இருந்தாலும் மொழிபெயர்த்தளிக்கிறோம். ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளோம். அப்துல்கலாம், கலீல் ஜிப்ரான், சிவராம் காரந்த், நொபுரு கராஷிமா, நிக்கோலஸ் டர்க்ஸ், தஸ்த்யெவ்ஸ்கி, த.வி. வெங்கடேஸ்வரன் முதலிய பலருடைய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளோம். ஆழ்கடலில் நீள் பயணம் செய்கிறோம்.

அருட்செல்வர் நூற்றாண்டுக் கொண்டாட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக 'அருட்செல்வர் மொழிபெயர்ப்பு விருது' வழங்கி வருகிறோம். இதில் முதல் பரிசாக ஒரு நூலுக்கு இரண்டு இலட்ச ரூபாயும், இரண்டாம் பரிசாக இரு நூல்களுக்குத் தலா ஐம்பதாயிரம் ரூபாயும், மூன்றாம் பரிசாகத் நான்கு நூல்களுக்குத் தலா இருபத்தைந்தாயிரம் ரூபாயும் வழங்கி வருகிறோம்.

• கவிஞர் சிற்பி அறக்கட்டளை பற்றிய விவரங்களைப் பகிர வேண்டுகிறோம்.

★ சிற்பி அறக்கட்டளை ஓர் எளிய முயற்சி. 1996 இல் என் மணிவிழா நடந்தபோது தொடங்கப்பட்டது. கவிதைக்கு சாகித்ய அகாதமி பரிசுகள் வழங்கப்படாத ஒரு சூழ்நிலையில் கவிதைக்கென்றே பரிசளிக்க முற்பட்டேன். முதல் விருது அப்துல்குராமனுக்குத் தந்தேன். இன்று 28 ஆண்டுகள் ஆகிறது. பழமலய், சி. மணி, தேவதேவன், புவியரசு, பாலா, கல்யாண்ஜி, தமிழ்நாடன், தமிழன்பன், வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன், லெனின்

சிற்பி பவளவிழாவில்
மேதகு அப்துல்கலாம்
அவர்களுடன்...

தங்கப்பா, சுசுமாரன், இன்குலாப், கலாப்ரியா, இளம்பிறை, அபி, லீனா மணிமேகலை, நா.முத்துக்குமார், காசி ஆனந்தன், இந்திரன், மு.மேத்தா, ரவிசுப்பிரமணியம், எஸ்.வைத் ஸ்வரன், புலமைப்பித்தன், மகுடேசுவரன், தேவதச்சன், யுகபாரதி, பிருந்தாசாரதி, வசந்தகுமாரன், அமுதபாரதி, நா.வே. அருள் முதலிய பலர் விருது பெற்றவர்கள்.

இவர்கள் தவிர தமிழ்ச்சி தங்கப்பாண்டியன், அ.வெண்ணிலா, அன்பாதவன், பழநிபாரதி, கடற்கரய், சக்திஜோதி உட்படப் பலர் இலக்கியப் பரிசு பெற்றுள்ளனர்.

சிறப்பு விருதுகள் ஜெயகாந்தன், மீரா, மணியம்செல்வன், அப்துல்காதர், புகழேந்தி தங்கராஜ், இராம.குருமுர்த்தி உட்படப் பலருக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

பயணம் தொடர்கிறது.

• **உங்களது திரைப்பட அனுபவம் குறித்து அறிய விழைகிறோம்.**

★ திரைப்பட அனுபவம் கசப்பானது. என் துண்டறிக்கை ஒன்றைப் படித்து மகிழ்ந்த பாரதிராஜா கிழக்கே போகும் ரயில் படத்துக்குப் பாட்டெழுத அழைப்பு விடுத்தார். தயாரிப்பாளர் ராஜ் கண்ணு பொள்ளாச்சி வட்டாரம் சார்ந்தவர். இளையராஜா முன் நானும் முத்துலிங்கமும் பாட்டெழுத அமர்ந்தபோது எனக்குக் கதைச்சுருக்கம் சொல்லப்பட்டிருக்கும் என்று பாரதிராஜா எண்ணினார். யாரும் சொல்லவில்லை. அத்துடன் முத்துலிங்கம் என்னை மறைமுகமாக அன்னியப்படுத்தி, ராஜாவிடம் “அண்ணா, நாங்க உங்களை நம்பி இருக்கிறோம்” என்று பலமுறை சொன்னார். நான் காயம் பட்டுப் போனேன். என் இரண்டு பாடல்கள் ஏற்கப்பட்டன. அதனிடையே கங்கைஅமரனுக்கு வாய்ப்புத் தர என் பாடல் ஒன்று தவிர்க்கப்பட்டு, ‘மலர்களே நாதசுரங்கள்’ பதிவு செய்யப்பட்டது. அது கனவுக் காட்சியாதலால் செலவு அதிகம் ஆகுமென்று தயாரிப்பாளரிடம் சொல்லி படத் திலிருந்து நீக்கப்பட்டது. இந்த அவலத்தால் பாடல் எழுதுவதை அன்றே விட்டுவிட்டேன்.

சில ஆண்டுகளுக்குப் பின் பாரதிராஜா பேசும் ஒரு கூட்டத்துக்குச் சென்னையில் தலைமை தாங்கினேன். அக்கூட்டத்தில் பாரதிராஜா எனக்கு வாய்ப்பளிக்காமல் போனதற்காகப் பகிரங்கமாக மன்னிப்புக் கேட்டார். மு.மேத்தாவின் கண்ணீர்ப்பூக்கள் 25 ஆம்

பதிப்பு விழா கலைஞர் தலைமையில் நடந்தபோது வாலி என் நல்லபாட்டு தவிர்க்கப்பட்டது ஏனோ என வினா எழுப்பினார். இளையராஜா கூட்டத்தில் இருந்தார்.

நீண்ட காலம் கடந்த பிறகு இளையராஜா என்னிடம் அன்பு பாராட்டி தொலைபேசியிலேயே ஒரு பாடல் சொல்லும்படி கேட்டார். நான் தயங்கினேன். பிறகு ஏதோ சொன்னேன். திரையில் வெளிவந்த அந்தப் பாடலை நான் கேட்கவில்லை. ஆனால் அதற்குப் பத்தாயிரமோ, பதினைந்தாயிரமோ பணத்தை ராஜா அனுப்பி வைத்தார்.

இளையராஜா தமிழகத்தின் பெருமை. எனவே அவரைக் குறித்து எனக்கு வருத்தம் ஏதுமில்லை.

ஜெயகாந்தன், இயக்குநர் பாலச்சந்தர், இளையராஜா, கவிஞர் சிற்பி.

• திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய பின்னணி பற்றிக் கூறுங்கள்.

★ புதுமலர் பதிப்பக நிறுவனர் கண. குறிஞ்சி அவர்கள் விரும்பிக் கேட்டதால் திருக்குறளுக்கு ஒரு சிற்றூரை எழுதினேன். எண்ணிப் பார்த்திராத ஒரு நல்வாய்ப்பு

இது. இரண்டு பதிப்புகளை அவர் வெளியிட்டார். இப்போது என்சிபிஎச் பல பதிப்புகளைக் கொண்டு வந்துள்ளது.

திருக்குறள் குறித்து ஒரு நூல் எழுதும் ஆசையை இச்சிற்றூரை தூண்டி விட்டிருக்கிறது. வயதும் காலமும் உடல்நலமும் ஒத்துழைத்தால் எழுதுவேன்.

• "எனக்கு என் கிராமத்து நதி வெறும் தண்ணீர் ஊர்வலம் அல்ல. அதன் அசைவு என் தமிழ். அதன் அலை என் கலை. அதனுள் நானும், என்னுள் அதுவும் கரைந்து கலந்திருக்கிறோம்" என நீங்கள் குறிப்பிடும் அந்தச் செல்லமான நதி உங்கள் படைப்பு அனுபவமான இரசவாதத்தைப் பதிவிடுங்கள்.

★ நான் எங்கள் கிராமத்து நதியான, ஆழியாற்றின் பிள்ளை. என் ஆசைகள், கனவுகள், சோகங்கள், நினைவுகள் அனைத்தினூடும் கரைந்து கலந்து போன நதி அது.

அதுவே என் இலக்கிய நதி. என்று பிறந்தது என்றறியாத இலக்கியம் போலவே அந்த நதி. நதியில்லாமல் நானில்லை. அதன் அசைவு, இசை, பாய்ச்சல், தேக்கம், அலையோசை

எல்லாம் என் வாழ்க்கைக்கும் என் படைப்புக்கும்
நெருக்கமானவை.

காலம், வாழ்க்கை, இலக்கியம் எல்லாவற்றுக்கும் உருவகம்
ஒரு கிராமத்து நதி. எனக்கு முன்னும் இருந்தது, பின்னும்
இருக்கும்; என் எழுத்துக்களில் உயிராய், உணர்வாய்,
இரத்தமாய், கண்ணீராய் வியர்வையாய் அந்த ஆறு
ஓடிக்கொண்டே இருக்கும்.

மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம்: புரட்டா? புதுமையா?

தோழர் தியாகு

“மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம்” என்று ஒன்று இருக்கிறதா?

இது ஜனசக்தி (மக்கள் இணையம்) இணையத்தளத்தில் ச. செல்வகுமார் எழுதி 2022 ஜூலை 27ஆம் நாள் வெளியிடப்பட்டுள்ள கட்டுரை. ஆக, “மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம்” என்ற சொல்லாட்சியையே கேள்விக்கும் கேலிக்கும் உள்ளாக்குவோர் உளர். அதே போது அண்மைய சில ஆண்டுகளில் இந்தக் கருத்தாக்கம் மீண்டும் மீண்டும் பல தருணங்களில் முன்வைக்கப்பட்டு வருவதை அவர்களாலும் மறுக்க முடியாது.

உலக அளவில் மார்க்சியம் வெற்றிப் பாதையில் முன்னேறிக் கொண்டிருப்பதாகப் பரவலாய்க் கருதப்பட்டுக் கொண்டிருந்த வரை ‘மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம்’ பெரிய அளவில் கவனம் பெறவில்லை. ஆனால் என்பதுகள் தொண்ணூறுகளில் (1980-90) சரிவு தொடங்கிய பின் அதற்கு விளக்கமளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு இருப்பதாகக் கருதியவர்களில் சிலர் ‘மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம்’ என்ற கருத்தாக்கத்தின்பால் கவனம் ஈர்த்தார்கள். இந்தக் கருத்தாக்கம் மார்க்சியத்தின் பொருத்தப்பாட்டைத் தொடர்ந்து நிறுவப் பயன்படும் என்று அவர்கள் நம்பினார்கள்.

மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம் என்ற கருத்தாக்கத்தை முன்வைத்தவர்கள் அனைவருமே அதற்கு ஒரேவிதமான விளக்கம் அளித்ததாகச் சொல்வதற்கில்லை. ஒரு சிலர் தங்களுக்கிருந்த குழப்பத்தை மறைக்க மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம் என்ற சொல்லாட்சியின் பின்னால் ஒளிந்து கொண்டனர் என்பதும் மெய்தான். மார்க்சியத்துக்குத் தொடர்பற்றவையும் மார்க்சியத்துக்கே மாறானவையுமான

சில கருத்துகள் கூட 'மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியமாக' உலா வரத் தொடங்கின. தேசியத்தின் பெயரால் சர்வதேசியத்தையும் மாந்தநேயத்தையும் மறுதலிக்கும் குறுகிய வெறித்தனங்களும் முன்னுக்கு வந்தன.

யூகோஸ்லாவியாவில் செர்பியப் பேரினப் போர்வெறிக்குத் தேசியச் சாயம் பூசப்பட்டது. சிங்கள தேசியத்தின் பெயரால் வெளிப்பட்ட பேரினவாதப் போக்குகளுக்கு மார்க்சிய முலாம் பூசப்பட்டதைப் பார்த்தோம், பார்த்தும் வருகிறோம். இந்தியத் தேசியத்தின் பெயரால் காசுமீர் மக்களின் இயல்பான வாழ்வுரிமைகளை மறுப்பதற்கு ஒருசிலரின் மார்க்சியப் பெயரட்டை தடையாக வருவதில்லை. இதையும் கூட அவர்கள் மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியமாக விளக்கிக் கொள்ளக்கூடும்.

மார்க்சியத்தின் பெயரால் நடப்பவை வெற்றி பெறும் போது மார்க்சியத்துக்கு அந்த வெற்றியின் பெருமையைத் தருவது, தொடர்ந்து தோல்வியடையும் போது அந்தத் தோல்வியின் காரணங்களை மார்க்சியத்தில் தேட மறுப்பது, மார்க்சியமல்லாத கருத்தியல் போக்குகள் என்ன அடைந்திருப்பினும் அவற்றை அறிந்தேற்று அவற்றிலிருந்து கற்க மறுப்பது, மார்க்சியத்தைப் புனித வேதமாக மதித்து அதன் மீதான திறனாய்வுகளை எதிர்கொள்ள மறுப்பது இவையெல்லாம் மார்க்சியத்தின் பெயரால் உலவி வரும் வறட்டுப் போக்குகள். பார்க்கப் போனால் இவை மார்க்சியத்துக்கு மாறானவை. இந்த வறட்டுப் போக்குகளின் வாடிக்கையாளர்கள் 'மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம்' என்ற பேச்சைக் கேட்டாலே இடியுண்ட நாகம் போல் துடித்துப் போகின்றனர்.

இது என்ன வேளாண்மையா, மண்ணுக்கேற்பப் பயிர் செய்வதற்கு? என்று கேட்கின்றனர். தட்பவெப்ப நிலைக்கேற்ப விளையும் பயிர்களில் ஒன்றாக மார்க்சியத்தைப் பார்க்கக் கூடாது என்கின்றனர். மார்க்சியத்தை மின்சாரக் கண்டுபிடிப்புடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டி ஊருக்கொரு மின்சாரம் இருக்க முடியாது என்றால் மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியமும் இருக்க முடியாது என்று எடுத்துக்காட்டுகின்றனர்.

மார்க்சியத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகள் மாந்தக் குலத்துக்கே பொதுவானவை, அவற்றை மண்ணுக்கேற்ப மாற்ற முடியாது என்று அறுதியிட்டுரைக்கின்றனர். மார்க்சியத்தின் மூன்று உள்ளடக்கக் கூறுகளான பொருண்மிய இயங்கியல் (Materialist Dialectics), அறிவியல் குமுகியம் (Scientific

Socialism), மார்க்சியப் பொருளியல் (Marxian Economics) ஆகியவற்றில் எது மண்ணுக்கேற்ப மாறக் கூடியது? என்று அறச் சீற்றத்துடன் கேட்கின்றனர்.

அறியப்பட்ட மார்க்சியத்துக்கும் அறிவார்ந்த மார்க்சியத்துக்குமான வேறுபாடு குறித்து உரிய எச்சரிக்கைகளை மறவாமலே 'மண்ணுக்கேற்றமார்க்சியம்' என்ற ஆய்வுக் கருத்தாக்கத்துக்குள்ள வரலாற்று அடிப்படைகளை விளக்குவதே என் நோக்கம்.

"மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம்" என்பதில் 'மண்' என்பதை செம்மண், களிமண், கரிசல் மண் என்று புரிந்து கொண்டு பேசுவது மூடத்தனம் என்று சொல்லித்தான் தெரிய வேண்டும் என்பதில்லை. மண் என்பது நாட்டை அல்லது தேசத்தை அழகுறக் குறிப்பிடுவதாகும் என்பதால்தான் "தாய்மண்" "மண்ணின் மைந்தர்", "மண் மணம்" போன்ற சொல்லாட்சிகள் எல்லா மொழிகளையும் அழகு செய்கின்றன. நாடுகள் அல்லது தேசங்களாகப் புவியுலகம் பிரிந்திருப்பது அல்லது பிரிக்கப்பட்டிருப்பது வரலாற்று வழிப்பட்ட உண்மை. விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் இது புறஞ்சார் உண்மை.

மார்க்சியம் உள்ளிட்ட எந்தச் சமூக அறிவியலும் உலகம் நாடுகளாகவும் தேசங்களாகவும் பிரிந்திருப்பதைக் கணக்கில் கொண்டாக வேண்டும். எனவே மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம் என்பதில் மண் என்ற சொல் நாடு அல்லது தேசத்தைக் குறிக்கும். நாடுகள், தேசங்கள், அரசுகள், குழகாயங்கள், இனங்கள், அவற்றின் நிலத்தியல் மற்றும் உளத்தியல் எல்லைகள், பண்பாடுகள் பிறந்து வளர்ந்து நிலைபெற்றதற்கு ஒரு வரலாறு உண்டு. இந்த வளர்ச்சிப் போக்கில் மொழிகளுக்குரிய முகன்மைப் பங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. மண் என்பது ஈண்டு பூதியல் அல்லது வேதியல் கருத்தாக்கம் அன்று, இந்தச் சமூக அரசியல் கருத்தாக்கம் இடஞ்சார்ந்தது மட்டுமன்று, காலஞ் சார்ந்ததும் ஆகும்.

இயங்கியல் பொருண்மியத்தின் (Dialectical Materialism) பார்வையில் நேரமும் இடமும் (காலமும் வெளியும்) பருப்பொருளின் இருத்தல் வடிவங்களே. ஒன்று இருக்கிறது என்னும் போதே எங்கே இருக்கிறது? எப்போது இருக்கிறது? என்ற வினாக்களுக்கும் விடை தேடுகிறோம். ஒன்று இருக்கிறது என்றால் ஓரிடத்தில் இருக்கிறது, ஒரு நேரத்தில் இருக்கிறது. ஆக, மண் என்பது நாடு அல்லது தேசத்தை மாறா நிலையில்

அல்லாமல், இயங்குநிலையில் குறிப்பதாகும்.

மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம் என்பது நாடு அல்லது தேசத்துக்கு ஏற்ற மார்க்சியம் மட்டுமன்று, அந்த நாடு அல்லது தேசத்தின் வளர்ச்சிக் கட்டத்துக்கேற்ற மார்க்சியமும் ஆகும். இதன் பொருள் மார்க்சியத்தின் அடிப்படைக் கூறுகள் நாட்டுக்கேற்பவும் அதன் வளர்ச்சி நிலைக்கேற்பவும் மாறும் என்பதில்லை. அடிப்படைக் கூறுகளோடு மார்க்சியம் முடிந்து போவதில்லை.

ஓவ்வோர் அறிவியல் துறையும் பயன்முறை அறிவியல் என்ற கூறினைக் கொண்டுள்ளன. Theoretical science and applied science - அறிவியலும் பயன்முறை அறிவியலும் போல், theoretical mathematics and applied mathematics கணிதமும் பயன்முறைக் கணிதமும் போல், கோட்பாட்டு மார்க்சியமும் பயன்முறை மார்க்சியமும் (Theoretical Marxism and Applied Marxism) உள்ளன. உயிர்த் துடிப்பான சமூக அறிவியல் என்ற முறையில் கோட்பாட்டு மார்க்சியத்தை விடவும் பயன்முறை மார்க்சியமே வளர்ச்சிக்கு அடிப்படை ஆகும். பயன்முறை மார்க்சியமே சமூக மாற்றங்களுக்கும் விடுதலைப் புரட்சிகளுக்கும் வழிகாட்டுவதால் மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியத்துக்குப் பொருள் தரக் கூடியதாகிறது.

பின்னோக்கிச் சென்று பார்ப்பதானால், மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம் என்பது மார்க்சியத்தின் தோற்றுவாய்களிலேயே வேர் கொண்ட உண்மையாகும்.

”மார்க்சியம் என்பது மார்க்சின் எண்ணங்களும் அவர் கற்றுத் தந்த பாடங்களும் ஆகிய கருத்தமைப்பு ஆகும்” என்றார் மா இலெனின். ”மாந்தக் குலத்தில் ஆகப் பெரும் முன்னேற்றம் கண்ட மூன்று நாடுகளின் பெயர் விளங்கச் செய்த பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் முதன்மையான மூன்று கருத்தியல் ஓட்டங்களாகிய செவ்வியல் ஜெர்மன் மெய்யியல், செவ்வியல் ஆங்கிலேய அரசியற்பொருளியல், பொதுவான பிரெஞ்சு புரட்சிக் கொள்கைகளோடு இணைந்த பிரெஞ்சுக் குமுகியம் (சோசலிசம்) ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்து முன்னெடுத்து நிறைவாக்கிய பேரறிவாளர் ஆவார் மார்க்ஸ்.”

முன்னேறிய மூன்று நாடுகளான ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து, பிரான்சு ஆகியவை மூன்று கருத்தியல் ஓட்டங்களைக் குறித்து நின்றன. மெய்யியலுக்கு ஜெர்மனி, பொருளியலுக்கு இங்கிலாந்து, அரசியலுக்கு பிரான்சு! மார்க்சியம் மார்க்ஸ் எங்கெல்ஸ் மனத்தில் வேர்கொள்ளுமுன் அதன் மூன்று உட்கூறுகள் ஐரோப்பிய மண்ணில் மூவேறு தேசங்களில்

வேர்கொண்டிருந்தன. கருத்துகளும் இறுதிநோக்கில் சமூகத்தின் விளைபொருளே என்பதால் ஐரோப்பாவில் தேச அரசுகளின் உருவாக்கப் பகைப்புலத்தில்தான் மார்க்சியக் கூறுகளின் மலர்ச்சியை காண வேண்டும். இப்படிக் காணாமல் இரு சுடர்மிகு முனைகளின் சுரப்பாகவே மார்க்சியத்தைக் காண்பது இயங்கியல் பொருண்மிய (dialectical materialist) நோக்கு ஆகாது. மண்ணுகேற்ற மார்க்சியத்தை மறுப்பவர்கள் இப்படித்தான் அறிந்தோ அறியாமலோ கருத்திய (கருத்துமுதல்வாத) நோக்கில் கால் பாவி நிற்கின்றனர்.

இலெனின் சொல்கிறார்: ”மார்க்சின் கருத்துகள் குறிப்பிடத்தக்க முன்பின்முரணின்மையும் ஓர்மைக்கட்டும் வாய்ந்தவை என்பதை மாற்றாரும் மறுக்க மாட்டார். இந்தக் கருத்துகளின் முழுமொத்தம் உலகின் நாகரிக நாடுகள் அனைத்திலும் தொழிலாளர் வகுப்பு இயக்கத்தின் கோட்பாடும் வேலைத்திட்டமும் என்ற முறையில் புதுமக் காலப் பொருண்மியமும் (modern materialism) புதுமக் கால அறிவியல் குமுகியமும் (modern scientific socialism) ஆகிறது.”

மார்க்சின் கருத்துகளது முழுமை, அதாவது மார்க்சியம் என்பது புதுமக் காலப் பொருண்மியமும் புதுமக் கால அறிவியல் குமுகியமும் ஆகும். அதாவது மார்க்சியத்தின் மெய்யியலும் அரசியலும் ஆகும். இந்த மெய்யியலும் (பொருண்மிய இயங்கியல்) அரசியலும் (அறிவியல் குமுகியம்) உலகில் நாகரிக நாடுகள் அனைத்திலும் தொழிலாளர் வகுப்பு இயக்கத்தின் கோட்பாடும் வேலைத் திட்டமும் ஆகும். (அனைத்து நாடுகளிலும் அன்று, அனைத்து நாகரிக நாடுகளிலும் என்பதைக் குறித்துக் கொள்க). எனவே அவரது பொதுவான உலகக் கண்ணோட்டத்தின் சுருக்கமான உருவரையைத் தந்தாக வேண்டும் என்கிறார் இலெனின். அடுத்து, மார்க்சியத்தின் முதன்மை உள்ளடக்கமாகிய மார்க்சின் பொருளியல் கொள்கையை விளக்கி முன்வைக்க வேண்டும் என்கிறார். இந்தப் பொருளியல் கொள்கை பிரித்தானிய அரசியற்பொருளியலின் இயங்கியல் தொடர்ச்சி என்பதைக் கூறத் தேவையில்லை.

மார்க்சின் கருத்துகள் மற்றவர்களின் கருத்துகளைப் போலவே இடமும் காலமும் சார்ந்து பிறந்தவைதாம். காலம் என்பது அவர் வாழ்ந்த முதலாண்மை ஊழி (முதலாளித்துவக் காலம்) இடம் என்பது அவர் வாழ்ந்த ஐரோப்பா. அடிப்படையில் மார்க்சியத்தின் மூன்று கூறுகள் ஒவ்வொன்றுமே ஐரோப்பாவில், குறிப்பாக முன்னேறிய நாடுகளில், பிறந்தவை. அவை வானிலிருந்து

குதித்தவை அல்ல என்பதால் மண்ணிலிருந்து விளைந்தவை. அதாவது அந்தந்த நாட்டின் வரலாற்றிலும் வேர்கொண்டு தழைத்த கருத்தியல் கூறுகளின் இயங்கியல் தொடர்ச்சியாக விளைந்தவை.

காலச் சூழல், களச் சூழல் ஆகியவற்றை இயங்கியலாக இணைத்து 'மண்' என்ற சொல்லால் குறிக்கின்றோம். மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம் என்பது மார்க்சியத்தின் மூன்று தோற்றுவாய்களிலும் மூன்று உள்ளடக்கக் கூறுகளிலுமே காணக் கிடைக்கிறது.

இந்த மூன்று கூறுகளையும் ஒரே கருத்தமைப்பாக கார்ல் மார்க்சும் பிரெடெரிக் எங்கெல்சும் இயங்கியல் முறையில் இணைத்தனர். பொருண்மிய இயங்கியலாகிய ஆய்வு முறைமையைக் கொண்டு இயற்கையிலும் மாந்தக் குழுகத்திலுமான அனைத்து புலப்பாடுகளையும் விளக்க முயன்றனர். இந்த முயற்சிகளில் அவர்கள் முதலிய ஊழியின் எல்லைகளைக் கடந்து பின்னோக்கியும் முன்னோக்கியும் (வரலாற்றைக் கண்டறியவும் போகலாற்றை உய்த்தறியவும்) முயன்றனர். பிரெடெரிக் எங்கெல்சின் 'குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம்' கார்ல் மார்க்சின் 'பிரான்சில் உள்நாட்டுப் போர்கள்' ஆகிய எழுத்துகளை சான்றாகக் குறிப்பிடலாம்.

கார்ல் மார்க்சும் பிரெடெரிக் எங்கெல்சும் எல்லாக் காலத்துக்கும் எல்லா நாட்டுக்கும் பொருந்தும் படியான கோட்பாடுகளை வகுத்தளித்து விட்டனர் என்று சில தோழர்கள் மார்க்சியத்தின் மீது காதல் கொண்டு நம்புகின்றனர். ஆகவே மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம் என்ற கருத்தையே இவர்கள் மறுதலிக்கின்றனர். அது திரிபுவாதம், புரட்டல்வாதம் என்றெல்லாம் சாடுகின்றனர்.

இவர்கள் மார்க்சியத்தை மார்க்சின் சிலை போல் வடித்து வைத்துள்ளனர். உயிரோட்டமான மார்க்சின் சிந்தனைகளைக் காட்டிலும் எழிலான ஹைகேட் கல்லறையே இவர்கள் மனத்துக்கு இதமாக உள்ளது.

மார்க்சின் மாறாக் கோட்பாடுகளுக்கு மேல் நாட்டுக்கும் நடப்புக்கும் ஏற்ப மாற்றங்கள் தேவையில்லை என்பது உண்மையானால், உருசியாவில் இலெனினும், சீனத்தில் மாவோவும், வியத்நாமில் ஹோ சி மின்னும் என்ன செய்தார்கள்? பாசிசப் பேய் தலைதூக்கிய காலத்தில் டிமிட்ரோவும் கிராம்சியும் என்ன செய்தார்கள்? ஒவ்வொரு தேசத்தின் நிலையையும் காலச்

சூழலையும் இனங்கண்டு அறிந்தேற்று அததற்கே உரிய தனித்த நிலமைகளுக்கு ஏற்ப மார்க்சியத்தைப் பொருத்தப்படுத்துதல் என்பதை வறட்டுக் கருத்தினர் எந்திரத்தனமாகப் புரிந்து கொள்கின்றனர்.

மார்க்சின் மூலமுதலைக் கற்று அதன் வழி முதலியத்தின் (முதலாளித்துவத்தின்) இயக்க நெறிகளைப் பயின்று, அவற்றை உருசிய வரலாற்றுக்கும் குமுகப் பொருளியல் அமைப்புக்கும் பொருத்தி மா இலெனின் எழுதிய நூல்: 'உருசியாவில் முதலியத்தின் வளர்ச்சி'. குமுகியத்துக்கு முன்னாலான குடியாட்சியப் புரட்சியின் தன்மையை மார்க்சிய நோக்கில் விளக்கப்படுத்த மாவோ எழுதிய நூல்: 'புதிய குடியாட்சியம்' (புதிய ஜனநாயகம்). இந்த மார்க்சியப் பேரறிவாளர்கள் இவ்வழியில் கோட்பாட்டு மார்க்சியத்தை பயன்முறை மார்க்சியமாகப் பயன்படுத்தியதன் மூலம் உண்மையான மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியத்துக்கு வழிகாட்டியுள்ளனர்.

”அறிவியல் என்பது நாட்டுக்கு நாடு, காலத்துக்குக் காலம் மாறுபடாது; அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகள் உலக முழுமைக்கும் பயன்படும் படியானவை; மார்க்சியமும் அப்படித்தான்” என்று வறட்டுவாதிகள் வாதிடுகின்றனர். இயற்கை அறிவியலுக்கும் சமூக அறிவியலுக்குமான அடிப்படை வேறுபாட்டை இவர்கள் விளக்கிக் கொள்ளவில்லை. இயற்கை என்பது முழுக்க முழுக்கவே புறஞ் சார்ந்தது. அதாவது மாந்த முயற்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டது. ஏனென்றால் இயற்கை தொடக்கமும் முடிவும் அற்றது. இயற்கை அறிவியலுக்கு அகவை உண்டே தவிர அதன் ஆய்பொருளான இயற்கைக்கு அகவை இல்லை. ஆனால் படிமலர்ச்சிப் போக்கில் இயற்கை உயிராகத் தோன்றிய ஆதிமாந்தர் சற்றொப்ப இருபது இலட்சம் ஆண்டுக் காலம் கல்லைக் கருவியாக்கி அரை விலங்கு நிலையில் வாழ்ந்த பிறகுதான் ஒரு கட்டத்தில் பயிர்த்தொழில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பின் சமூக உயிராக மாறுகிறார்; சமூக வாழ்க்கை இதிலிருந்துதான் தொடங்குகின்றது. புறஞ்சார் இயற்கை நெறிகளைக் கண்டுபிடித்து ஓரளவுக்கு இயற்கையின் கொடைகளை மாந்தர் தம் தேவைக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள இயலும். சமூக அறிவியலில் மாந்த முயற்சியின் பங்கு இதனிலும் மாலப் பெரிது. மாந்த முயற்சியால் இயற்கையில் பாரிய மாற்றங்களைச் செய்ய இயலாது. சமூகத்தில் ஒப்பளவில் குறுகிய காலத்தில் மிகவும் அடிப்படையான மாற்றங்களைச் செய்ய முடியும். அண்மைக் காலத்திய புவி வெப்பமாதலுக்கு முன் உருசியா, சீனம், அமெரிக்கா, இந்தியா எந்த நாட்டை

வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். இந்த நாடுகளின் இயற்கை (மலைகள், காடுகள், ஆறுகள், கடல்கள் போன்றவை) பெரிய அளவுக்கு மாறவில்லை. ஆனால் சமூக நோக்கில் இந்த நாடுகள் வாழ்கையைப் புரட்டிப் போடும் முதன்மையான பெருமாற்றங்களைக் கடந்து வந்துள்ளன. கரிம உமிழ்வு, புவி வெப்பமாதல் போன்றவற்றுக்கும் முக்கியமாக சமூக அறிவியல் சார்ந்த தீர்வுகளே தேவைப்படுகின்றன. முதலிய (முதலாளித்துவ) வளர்ச்சிக்கும் தொற்றுநோய்ப் பரவலுக்குமான தொடர்பு உறுதியாக நிறுவப்பட்டுள்ளது. முதலியம் (முதலாளித்துவம்) பரப்பிய தொற்றுநோய்க்கு சமுதாய மருந்து தேவைப்படுகிறது.

அறியப்பட்ட மார்க்சியம் மண்ணுக்கேற்ற மாற்றங்களை ஏற்க மறுத்துத் தேக்கமுறும் போதே அறிவார்ந்த மார்க்சியம் மண்ணுக்கேற்ற தன்மையில் பன்முகப்பட்டு வளர்ந்து வருகிறது.

எனவே மண்ணுக்கேற்ற தன்மை இயற்கை அறிவியலுக்கு இல்லை என்பதால் சமூக அறிவியலுக்கு இல்லை என்றாகி விடாது. ஒப்பளவில் வெகுநீண்ட காலத்துக்கு இயற்கை அறிவியல் நிலையானது. சமூக அறிவியல் அப்படியில்லை. அது தொடர்ந்து காலத்தையும் இடத்தையும் பொறுத்து மாறிக் கொண்டே இருப்பது. அதாவது மண்ணுக்கேற்ற தன்மை கொண்டது. மார்க்சியமும் சமூக அறிவியலில் ஒரு சிந்தனை மரபு என்ற முறையில் புதியவற்றை உள்வாங்கிச் செழுமைப்படுகிறது. மாற்றத்தை மாறா நெறியாகக் கொண்டிருப்பதால் மாற்றங்களுக்கு இடமளிக்கும் இயங்கியல் நெகிழ்திறன் கொண்டு திகழ்கிறது.

'மார்க்சியத்தின் சர்வதேசிய அடிப்படையை'ச் சொல்லி அதன் பேரில் மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியத்தை மறுதலிப்பவர்கள் உளர். மார்க்சியத்தின் சர்வதேசிய அடிப்படை என்று இவர்கள் எதைச் சொல்கின்றனர்? மார்க்ஸ் உயிரோடிருந்த காலத்தில் உலகுதழுவி அளவில்தான் மக்கள் புரட்சி ஏற்படும் என்று நினைத்தாராம்! உலகப் பாட்டாளி வர்க்கம் ஒட்டுமொத்தமாக அணிதிரண்டு முதலாளித்துவ சமூகத்தை வீழ்த்தும் என்று நம்பினாராம்! இதற்கெல்லாம் மார்க்ஸ் அல்லது எங்கெல்சிடமிருந்து இவர்கள் எந்த சான்றும் காட்டுவதில்லை. மேற்கு ஐரோப்பிய அளவில் முதலாளித்துவத்தை வீழ்த்தும் குமுகியப் புரட்சி நடைபெறக் கூடும் என்று மார்க்ஸ் நம்பியது உண்மை. முதலியம் புதுமக் கால வல்லரசியமாக வளர்வதற்கு முந்தைய காலத்தில், அதாவது நிதிமுதல் வல்லாண்மை வளராதிருந்த கட்டத்தில் மேற்கு ஐரோப்பாவில் சமூகப் புரட்சி

தனியொரு நாட்டில் நடைபெறும் வாய்ப்பைக் காட்டிலும் ஒரே நேரத்தில் ஒருங்கே பல நாடுகளில் நடந்தேறும் வாய்ப்பு இருப்பதாக மார்க்ஸ் கணித்தார். ஆனால் நூற்றாண்டுத் திருப்பத்தில் நிதிமுதல் ஆளுமையும் வல்லரசியப் போட்டியும் முற்றிய பின் சமச்சீரற்ற வளர்ச்சியின் காரணத்தால் தனியொரு நாட்டில் குமுகியம் வெற்றி பெறும் வாய்ப்பு மலர்ந்திருப்பதாக இலெனின் கணித்தார். நவம்பர் புரட்சி இந்தக் கணிப்பை மெய்யாக்கிற்று.

இரண்டாவதாக வல்லரசுகள் உலக முழுவதையும் பங்கீடும் மறுபங்கீடும் செய்து கொண்டு விட்ட காலத்தில் தேசிய விடுதலை ஆற்றல்கள் பன்னாட்டுப் பாட்டாளிகளின் நேசக் கூட்டாளிகளாக வளர்ந்தன. அயர்லாந்து பிரித்தானியாவிலிருந்து பிரிந்து தனிநாடாவது பற்றி மார்க்ஸ் கொண்டிருந்த நிலைப்பாட்டில் எற்பட்ட மாற்றம் இவ்வகையில் மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சிய வளர்ச்சியின் முதல் வித்தாக அமைந்தது எனலாம்.

அடிமைப்பட்ட நாடுகளில் தேசிய இயக்கங்களின் குடியாட்சிய (ஜனநாயக) உள்ளடக்கத்தைப் போற்றுவது குறித்து இலெனின் வழிகாட்டுதலில் மூன்றாம் பொதுமைப் பன்னாட்டுலக அமைப்பு (கம்யூனிஸ்டு அகிலம்) தன் அறிக்கையில் பேசியதன் மூலம் புதிய நிலைமைகளுக்கு மார்க்சியம் தகவமைந்தது. பன்னாட்டளவில் புரட்சியகுடியாட்சிய (புரட்சிகர ஜனநாயக) ஆற்றல்களின் வளர்ச்சியை அறிந்தேற்றுப் பாட்டாளி வகுப்பு வலுப் பெற மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம் வழிகாட்டிற்று.

பாட்டாளி வகுப்பின் சர்வதேசியம் என்பது தேசங்களையோ தேசியத்தையோ மறுப்பதன்று. அது தேசியங்களை அறிந்தேற்று (1) அனைத்து தேசங்களையும் சேர்ந்த உழைக்கும் மக்களின் ஒற்றுமை, (2) அனைத்துத் தேசங்களிடையே நிகர்மை, (3) ஒவ்வொரு தேசத்தின் தன்தீர்வுரிமை (சுய நிர்ணய உரிமை) ஆகிய குறிக்கோள்களை வலியுறுத்துகிறது.

சர்வதேசியத்தின் பேரால் தேசங்களையே காணாமலடித்து விடும் வறட்டுவாதிகளின் உலகப் புரட்சிக் கனவுக்கு மார்க்சியத்தில் சரியாகச் சொன்னால் மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியத்தில் இடமில்லை.

மார்க்சிய மெய்யியலான பொருண்மிய இயங்கியலின் (பொருள்முதல்வாத இயங்கியலின்) அடிப்படைக் கொள்கைகள் தேச எல்லைகளுக்கு அப்பால் பொருந்தக் கூடியவை என்பதால் மார்க்சியத்தின் அறிவியல் குமுகிய அரசியலை

உலக முழுமைக்கும் பொதுவாக்க முயல்வது மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியத்தை மறுப்பவர்களின் வறட்டு முயற்சியாகும். மார்க்சியத்தின் அடிப்படை ஆவணங்களில் முதலாவதாகிய பொதுமைக் கட்சி அறிக்கை (Manifesto of the Communist Party) இப்படிச் சொல்கிறது:

“சாறத்தில் இல்லை என்றாலும் வடிவ அளவில் முதலாளர் வகுப்புடன் பாட்டாளி வகுப்பின் போராட்டம் முதலில் ஒரு தேசியப் போராட்டமாகும். ஒவ்வொரு நாட்டின் பாட்டாளி வகுப்பும் அனைத்துக்கும் முதலாவதாக தன் சொந்த நாட்டு முதலாளர் வகுப்புடன் கணக்குத் தீர்க்கிறது.”

”மேலும் பொதுமையர் (கம்யூனிஸ்டுகள்) நாடுகளையும் தேசிய இனத்தையும் ஒழித்து விட விரும்புவதாகக் கண்டிக்கப்படுகிறது. தொழிலாளர்களிடம் எந்த நாடும் இல்லை. அவர்களிடம் இல்லாததை அவர்களிடமிருந்து நாம் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. பாட்டாளி வகுப்பு அனைத்துக்கும் முதலாவதாக அரசியல் முதன்மை பெற்றாக வேண்டும், தேசத்தின் தலைமை வகுப்பாக உயர வேண்டும், தானே தேசமாக அமைய வேண்டும். அந்த வரைக்கும் அதுவே தேசியத் தன்மை உடையதாகிறது அந்தச் சொல்லுக்குரிய முதலிய (முதலாளித்துவ) பொருளில் அல்ல என்றாலும்.”

பொதுமைக் கட்சி அறிக்கையின் (கம்யூனிஸ்டு அறிக்கை) அந்தப் புகழ்பெற்ற இறுதி முழக்கம் ”உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள்” என்று வறட்டுவாதிகள் நம்பி இதையே மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியத்துக்கு எதிராக நிறுத்துகிறார்கள். பொதுமையறிக்கையின் முத்தாய்ப்பாக மார்க்சம் எங்கெல்சம் எழுப்பிய முழக்கம் சரியாகச் சொன்னால் இதுவன்று என்பதை இவர்கள் அறியவில்லை. பொதுமையறிக்கையின் இறுதியில் அதன் மூல மொழியான ஜெர்மன் மொழியில் இந்த முழக்கம் இப்படி எழுதப்பட்டது: "Proletarier aller Länder, vereinigt euch!"

ஆங்கிலத்தில்: "Working Men of All Countries, Unite!"

இது தமிழில் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும்: “அனைத்து நாடுகளின் தொழிலாளர்களே, ஒன்றுபடுங்கள்!”

உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒன்றுபடுங்கள்! என்பது சொற்குற்றம் மட்டுமன்று, பொருட்குற்றமும் ஆகும். தொழிலாளர்கள் அல்லது பாட்டாளிகள் பல்வேறு நாடுகளாகப் பிரிந்திருப்பதை அறிந்தேற்று அவர்களின் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தும் புரட்சி முழக்கம், நாடுகளை மறைத்து விட்டு உலகத் தொழிலாளர்களாக ஒன்றுபடச் சொல்லும் புரட்டு முழக்கமாக

மாற்றப்பட்டது. பிரெடெரிக் எங்கெல்ஸ் ஏற்று ஒப்புதலளித்த முதல் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் "Workers of all countries, unite!" என்றுதான் இருந்தது. தமிழிலும் மலையாளத்திலும் இது "உலகத் தொழிலாளர்களே, ஒன்றுபடுங்கள்" என்று தவறாக மொழிபெயர்க்கப்பட்டது அதனை வெளியிட்டவர்களின் தேசிய இனப் பார்வையில் இருந்த பழுதினாலா?

ஆம். இந்தியாவில் பொதுமைக் கட்சிகள் இந்தியாவிற்குரிய தனித் தன்மைகளான பல்தேசிய இனத் தன்மையையும் வர்ண சாதிக் கட்டமைப்பையும் பெரும்பாலும் கருத்தில் கொள்வதில்லை. தேசிய இன விடுதலைக்கும் சாதி ஒழிப்புக்குமான போராட்டத்துக்கு மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம் வழிகாட்டுகிறது என்பதை இவர்கள் காண மறுக்கிறார்கள்.

நம் காலத்தில் அறியப்பட்ட மார்க்சியத்துக்கும் அறிவார்ந்த மார்க்சியத்துக்குமான இடைவெளி வாய்ப்பிளந்து கிடக்கும் முகன்மையான ஒரு துறை சூழலியல் ஆகும். சூழலியல் காப்பின் கோணத்திலிருந்து மார்க்சியத்தின் உயிர்த்துடிப்பைப் பேணிக் காத்து வளர்த்தெடுப்பது மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியமே.

எல்லாத் துறைகளிலும் மண்ணுக்கேற்ற மார்க்சியம் உயிர்த் துடிப்புடனும் பசுமையுடனும் திகழ்கிறது. அதன் கூறுகளை இன்னும் கூடத் தெளிவாக வளர்த்தெடுத்து ஆழ் விரிவாக்கம் செய்ய வேண்டிய கடமை காத்துள்ளது.

ஐார்ஜ் எல் ஹார்ட்-80

பேரா. ஐார்ஜ் எல் ஹார்ட் அவர்களின் உரை
(28.09.2022)

தமிழாக்கம்: பு. கமலக்கண்ணன்

அனைவருக்கும் வணக்கம் (தமிழில்). தமிழைப் பற்றிப் பேசுகையில் நாம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று, தமிழ் பெரும்பான்மை வாய்ந்த உலக மொழிகளுள் ஒன்றாக விளங்குகிறது. பெரும்பான்மையான மக்களால் தமிழ் பேசப்படுகிறது. தோராயமாக பிரான்ஸில் வாழும் மக்களைக் காட்டிலும் அதிகமானோர் தமிழ் பேசுகின்றனர். ஆனால், யாரும் பிரஞ்சு பெரும்பான்மையான மொழி இல்லையா? எனும் வினா எழுப்புவதில்லை. உண்மைதான். இந்தியா உண்மையிலேயே மிகப்பெரிய நாடு. இது பரப்பளவில் வட அமெரிக்காவையும் ஐரோப்பாவையும் இணைத்தாற் போன்ற பரப்பை உடையதாக அமைகிறது.

முதலில் நான் குறிப்பிட விரும்புவது யாதெனின், பெரிய இந்திய மொழிகளுக்குத் தர வேண்டிய முதன்மைத்துவத்தை நாம் தர மறுக்கிறோம். அடுத்து, தமிழுக்கு எது முதன்மைத்துவத்தைத் தருகிறது என்பதைக் காண்போம். 'தமிழின் தனிச் சிறப்பு என்ன? அதைப் பத்திக் கொஞ்சம் பேசலாம் (தமிழில்).' எனக்கு முன்பாகப் பேசிய ஸ்ரீநி (ஸ்ரீநிவாஸ் ரெட்டி) தெலுங்கு மொழியின் சிறப்புக் குறித்து எடுத்துரைத்தார். உண்மைதான். இது பிற இந்திய மொழிகளிலிருந்து மிக முரண்பட்டதாக அமைகிறது. ஏனெனில், பெரும்பாலான இந்திய மொழிகள் தெலுங்கைப் போலவே சமஸ்கிருதத்திலிருந்து கடன் பெற்றனவாக அமைகின்றன. தெலுங்கு பெரும்பாலும் தானாகவே ஏறக்குறைய கி.பி. 1100 ஆண்டு வாக்கில் தனக்கான புலவர்களையும் படைப்புகளையும்

கொண்டு உருவானது. இப்புள்ளியிலிருந்து நோக்கும்போது சமஸ்கிருதம் இக்காலத்தில் தெற்கு ஆசியா, தென்கிழக்கு ஆசியா ஆகிய பகுதிகளில் பொது மொழியாக இருந்தது. இம்மொழி கலந்துரையாடல் நோக்கத்திற்காவும், அதன் உயரிய மதிப்பிற்காகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. எனது நண்பரும் சிறந்த தெலுங்கு அறிஞருமான நாராயண ராவ், ஒருமுறை என்னிடம் 'ஒரு தெலுங்கு எழுத்தாளர் ஒருமுறை தெலுங்கில் எழுதினார். ஆனால், அது ஏற்கப்பட வேண்டுமாயின் அது சமஸ்கிருதத்தில் இடம்பெற வேண்டும். எனவே, அவர் அதைச் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதி அது சமஸ்கிருதத்திலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டது எனச் சொல்ல வேண்டியதாயிற்று' எனக் கூறினார். இதுவே சமஸ்கிருதம் கொண்டிருந்த பெரும் தகுதிப்பாடு ஆகும். சமஸ்கிருதத்தின் இந்நிலை பல தவறான கருத்தாக்கங்களுக்கு வழி வகுத்துள்ளது. எனவே, தமிழின் தனிச்சிறப்புகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்னதாகச் சமஸ்கிருதம் பற்றிச் சிலவற்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஏனெனில், இதையே நான் கடந்த ஐம்பது அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பெரிய வெற்றி ஏதுமில்லாமல் செய்ய முயன்று வருகிறேன். சமஸ்கிருதம் படிக்கும் மக்கள் ஆங்கிலத்தில் நாம் குறிப்பிடும் (Tunnel vision) குறுகிய பார்வை உடையவர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்கள் சமஸ்கிருதத்தைத் தாண்டி வேறு எதையும் பார்ப்பதில்லை. சமஸ்கிருதமே ஆதி அந்தமாகக் கருதுகின்றனர், சமஸ்கிருத இலக்கிய மரபிற்கு வெளியே என்ன நடக்கிறது என்பதைக் கவனிப்பதில்லை. இந்த எண்ணத்தைக் கொண்டிருப்பதற்குச் சமஸ்கிருதமும் அவர்களுக்கு உதவுகிறது. இது பற்றிச் சிந்திக்கும் ஒருவரால் சமஸ்கிருதம் போன்ற ஒரு மொழியை இவ்வாறாகப் பார்ப்பது பொருத்தமற்றது என்பதை நன்கு உணர முடியும். உண்மையில் சமஸ்கிருதம் என்பது என்ன? சமஸ்கிருதம் என்பது குறியீட்டு நிலையில் பிற மொழிகளோடு தொடர்புடைய ஒரு மொழி ஆகும். இது பிற மொழிகளிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளவும் செய்கிறது, கொடுக்கவும் செய்கிறது. இதற்கான சில சான்றுகளைத் தமிழ் குறித்துப் பார்த்த பின்னர் தருகிறேன். பிற வாய்மொழி மரபுகளையோ, பிற மொழி மரபுகளையோ அறிந்திராமல் சமஸ்கிருதத்தைப் படிப்பதென்பது சமஸ்கிருதம் என்றால் என்ன? என்பதற்கு மாறான ஒருபக்கச் சார்புத் தன்மையையும் முதன்மையளிக்கும் போக்கையும் தந்துவிடுகிறது. இது பயனற்ற ஒன்றாகும். உண்மையில், சமஸ்கிருதம் மிகச் சிறந்த பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட

மொழியாகும். எனினும், இது எப்போதும் பிற மொழிகளுடனான தொடர்பிலேயே இருந்து வருகிறது. சமஸ்கிருதத்தின் பெரும்பான்மையான இலக்கியங்கள் தென்னிந்தியாவில், திராவிட மொழி பேசுபவர்களால் எழுதப்பட்டனவே என்பது யாவரும் அறிந்ததே. சங்கராச்சாரியார் போன்றோர் சமஸ்கிருதத்தில் எழுதும்போது கூடத் தமிழில் இடம்பெறுவதைப் போன்ற இலக்கணத் தொடர்ச்சி அதில் இருப்பதைக் காணலாம்.

சமஸ்கிருதம் பற்றிப் பேசும் ஏ.கே. ராமானுஜன், அவர் வளர்ந்து வந்த வழியின் அடிப்படையில் 'தமிழ் தாய்மொழி என்றால் சமஸ்கிருதம் தந்தை மொழி எனக் குறிப்பிடுவார்'. அவர் கன்னடத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டவர், கன்னடப் புலவர், கன்னடம் ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் எழுதுவார். ஆனால், அவர் தமிழும் பயிற்றியே வளர்க்கப்பட்டார். அவர் சங்க இலக்கியங்களை அணுகிய போது அது அவருக்கு வியப்பைத் தருவதாக இருந்தது.

இப்போது சமஸ்கிருதம் பற்றியும் அது பிற மொழிகளுடனும் கொண்டிருந்த உறவு பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் பேசுவோம். அண்மையில் ஒரு புகழ்பெற்ற அறிஞர், சமஸ்கிருதம் ஒரு பரந்துபட்ட மொழி (cosmopolitan) எனும் அடிப்படையில் ஒரு புகழ்பெற்ற நூலை எழுதியுள்ளார். அதில் அவர் தமிழ் பற்றியும் எழுதியுள்ளார். அது கண்டு நான் பெரிதும் வருத்தமுற்றேன். தமிழ் என்றால் என்னவென்று தெரியாமல் அவர் அவ்வாறு எழுதியுள்ளார். அவருக்கு மறுமொழியாகத் தாங்கள் 'தமிழ் வேற்றுக்கிரகமான செவ்வாயில்தான் பேசப்பட்டது எனும் தொனியில் எழுதியுள்ளீர்கள்' என வருத்தத்துடன் குறிப்பிட்டேன். அதற்கு அவர் 'தமிழ் செவ்வாய் கிரகத்தில் பேசப்பட்டதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை' எனப் பதிலளித்தார். அத்துடன் என்னைச் சற்றுத் தவிர்க்கவும் தொடங்கிவிட்டார். எனினும், அவர் மிகச் சிறந்த அறிஞர் எனவே, இங்கு அவரைப் பற்றி ஏதும் தவறாகக் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. அவரது பார்வை முற்றிலும் சமஸ்கிருதத்தைச் சார்ந்தே அமைகிறது. சமஸ்கிருதமே யாவற்றுக்கும் ஆதி அந்தம் எனக் கருதுகிறார். ஸ்ரீநி அது அவ்வாறல்ல என்பதைக் குறிப்பிட்டார். எனவே, சமஸ்கிருதம் படிப்பவர்கள் சமஸ்கிருதம் பற்றித் தெளிவாக அறிந்துகொள்ளப் பிற மொழிகளையும் அதன் மரபுகளையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது அரிதாகவே நடக்கிறது.

இனி, தமிழுக்கு வருவோம். பிற இந்திய மொழிகளிலிருந்து தமிழ் எவ்வாறாக வேறுபட்டு அமைகிறது? நமக்கு, பிற இந்திய மொழிகள் சமஸ்கிருதம் ஆதிக்கம் செலுத்திய காலத்தில் எவ்வாறாகத் தோற்றம் பெற்றன என்பது பற்றியும் அம்மொழிகள் எழுதப்பட மிகுதியான சமஸ்கிருதக் கலப்புத் தேவைப்படுகிறது என்பது பற்றியும் ஓரளவு விளக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் ஏறக்குறைய ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாக உருவான மொழி. இதற்கு முன்னதாகவும் இருக்கலாம். தமிழ் உருவான காலத்தில், சமஸ்கிருதம் தெற்கு, தென்கிழக்கு ஆசியப் பகுதிகளின் பொதுமொழியாக இருக்கவில்லை. பின்னாளில் அது அடைந்த பிரம்மாண்ட நிலையை அப்போது அடைந்திருக்கவில்லை. பெரும்பாலும் குப்தர்களின் காலத்திலேயே அது அந்நிலையை அடைந்தது.

அப்போது, தமிழ் எங்கிருந்து வந்தது? இது குறித்து அறிய வேண்டுமாயின் திராவிட உறவுமுறை அமைப்பு என்பதிலிருந்து ஆராய வேண்டியுள்ளது. திராவிட உறவுமுறை (Dravidian Kinship) குறித்து ட்ராட்மன் தனது நூலில் எழுதியுள்ளார். திராவிட உறவுமுறை என்பது முறைமக்கள்வழித் திருமண முறையை அடிப்படையாகக் கொண்டதாக அமைகிறது. இம்முறை திராவிடம் பேசும் தென்னிந்தியா முழுவதும் பரவியுள்ளது. இது மகாராஷ்டிரம், குஜராத் பகுதிகளிலும் இடம்பெறுகிறது என நினைக்கிறேன். இது பெங்கால் வரை இடம்பெறாது என நினைக்கிறேன் எனினும், ஓரிசாவில் இடம்பெறலாம். எவ்வாறாயினும், இத்தகைய உறவுமுறை அமைப்பு நமக்குச் சுட்டுவது என்ன? இது நடைமுறையிலிருந்த பகுதிகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பாடு தனித்து விளங்கியதைச் சுட்டுகிறது. இப்பண்பாடே தக்காணியப் பண்பாடு என்பதாகும்.

இப்பண்பாடு தக்காணம் முழுவதும் பரவியிருந்தது. வடக்கே, மக்கள் பிராகிருத மொழி பேசத் துவங்கும் வரையிலும் இம்மக்கள் திராவிட மொழி பேசுபவர்களாக விளங்கினர். தற்போது நடைபெறும் கீழடி முதலான தொல்லியல் ஆய்வுகளைக் காணும்போது தென்னிந்தியாவின் குறிப்பாகத் தமிழின் பண்பாடு காலத்தால் மூத்தது என்பதை அறிய முடிகிறது. அத்தோடு, வட தென்னிந்தியாவிற்கு இடையே பெரியளவிலான வர்த்தகப் பரிமாற்றம் இருந்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. எனவே, மிகத் துவக்கத்திலேயே வடக்கிற்கும் தெற்கிற்கும் இடையேயான இணைப்பு இருந்துள்ளமை தெளிவாகிறது. தக்காணப் பண்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக வாய்மொழி

இலக்கியங்களையும் தமிழ்ப் பாணர்களையும் குறிப்பிடலாம். இவர்கள் இலக்கியத்தைப் பரப்பவும் வளர்த்தெடுக்கவும் மன்னர்களைப் புகழவும் பயன்படுத்தப்பட்டனர். உண்மையில் தமிழ் இலக்கிய மரபு சமஸ்கிருத மரபிலிருந்து உருவாகவில்லை. அது இத்தாக்கணிய வாய்மொழி இலக்கிய மரபிலிருந்து உருவானது.

சங்க காலப் பெருந் தமிழ்ப்புலவர்கள் இவ்விலக்கியங்களைப் பயன்படுத்தினர், குறிப்பாக இவற்றை நகல் செய்தனர். இவர்கள் நகல் செய்துள்ளமையை நம்மால் காண முடிகிறது. சிலர், இவை வாய்மொழிப் பாணர்களின் சொந்த மொழி எனவும் கருதுகின்றனர். அது அவ்வாறு இருக்க முடியாது என நான் கருதுகிறேன். எவ்வாறாயினும், இப் பெரும்இலக்கிய மரபின் தோற்றம் தக்காண இலக்கிய மரபிலிருந்து உருவானது என்பது தெளிவாகிறது. இம் மிகுமுதன்மை தமிழுக்கு மட்டுமல்லாமல் ஒட்டுமொத்த இந்தியாவிற்கும் உரித்தானதாக அமைகிறது. நமக்குக் கிடைத்துள்ள இலக்கியங்களை, அதாவது சங்க இலக்கியங்களைக் காணும்போது (சங்கம் என்பதே குறிப்பிட்டளவு புராணம் சார்ந்ததாக அமைகிறது. எவ்வாறாயினும், அவ்வாறே குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது) இதில் காணப்படும் செய்திகள் சமஸ்கிருதத்திலோ, சமஸ்கிருதத்தை அடியொற்றி உருவான வேறெந்த இலக்கியங்களிலோ காண முடியாதனவாக அமைகின்றன. புறநானூறு போன்ற தனித்த இலக்கிய வடிவத்தை வேறெந்த இந்திய இலக்கிய மரபுகளிலும் எனக்குத் தெரிந்தவரையில் காண முடியவில்லை. ராஜஸ்தானில் காணப்படும் இதையொத்த வாய்மொழி மரபுகளில் சில ஒற்றுமைக் கூறுகள் இடம்பெறலாம். அவையும் ஒருவேளை தக்காணியப் பண்பாட்டிலிருந்து உருவானவையாக இருக்கலாம்.

அடுத்து மிகச் சிறந்த காதற்பாடல்களான சங்க அகப் பாடல்கள் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. அவையும் சமஸ்கிருதத்திலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டனவாக அமைகின்றன. உண்மையில், சமஸ்கிருதப் பாடல்களில் பல்வேறு கருத்தாக்கங்களும், பழைய கவிதையியல் உத்திகளும் வடக்கிலிருந்து நுழைந்திருக்கவில்லை மாறாகத் தெற்கிலிருந்த தக்காண மரபிலிருந்தே நுழைந்துள்ளன என்பதை அறிய முடிகிறது. இது குறித்து எனது நூலில் எழுதியுள்ளேன். கருத்தாக்கங்களான மழைக்காலத்தில் காதலர்கள் பிரிந்திருத்தல் (ஸ்ரீநி குறிப்பிட்ட மேகதூதம் சமஸ்கிருத மேகசந்தேசம். ஸ்ரீநி மேகசந்தேசத்தைச் சிறப்பாக மொழிபெயர்த்துள்ளார்) முதலியன முற்றிலும் வளர்ந்தனவாக

சமஸ்கிருதத்தில் கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டளவில் தோற்றம் பெறுகின்றன. ஆனால், தமிழில் இதற்கு முன்னதாகவே கிடைக்கின்றன. ஏனெனில், தமிழிலக்கியங்கள் தக்காண வாய்மொழி இலக்கியத்திலிருந்து நேரடியாகத் தோற்றம் பெற்றனவாக அமைகின்றன. இவ்வாறான சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் சாதாரண வாய்மொழிப் பாடல்களாக அமைந்திருந்தால், தமிழ் இலக்கியங்கள் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் எனக் கூறுவதில் சற்றுத் தயங்கலாம். ஆனால், உண்மை அதுவல்ல. சங்கப் பாடல்கள் இதுவரை எழுதப்பெற்றனவற்றிலேயே மிகச் சிறந்த பாடல்களைக் கொண்டனவாக அமைகின்றன. அதுமட்டுமல்லாமல் இலக்கியத்தை மனித உணர்வுகளோடு பொருத்திக் காட்டுவனவாக அமைகின்றன. இத்தகைய இலக்கியங்களை நான் உலக இலக்கியங்கள் யாவற்றிலும் காணவில்லை. சங்க இலக்கியங்கள் அவையே உள்ளும் புறமுமாக அமைந்து தமிழைச் சிறந்த செவ்வியல் மொழியாக ஆக்குகின்றன.

அடுத்து சங்க இலக்கியங்கள் ஏனைய இந்தியாவிற்கு எவ்வாறு முதன்மை வாய்ந்தனவாக அமைகின்றன? சமஸ்கிருதம் தனது கவிதையியல் கூறுகளைத் தமிழிலிருந்து நேரடியாகக் கடனாகப் பெறாமல், தெற்கிலிருந்த இந்த வாய்மொழி இலக்கிய மரபிலிருந்து பெற்றிருக்கலாம் எனும் வினாவும் முன்வைக்கப்படுகிறது. அதேநேரம், நாட்டிய சாஸ்திரமும் உறுதியாக இதே மரபிலிருந்து உருப்பெற்றதாக அமைகிறது.

தொடர்ந்து தமிழும் இந்திய மரபின் நேரடித் தாக்கத்தைப் பெற்றுள்ளது. வெகுசிலரே இதை உணர்வர். இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக, (மறந்துவிட்டேன்). இவ்விடத்தில் எனது மனைவி கௌசல்யா குறித்தும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர் மதுரைத்திட்டத்தோடு இணைந்து பல்வேறு முதன்மையான மொழிபெயர்ப்புப் பணிகளைச் செய்துள்ளார். திவ்யபிரபந்தம் முழுமையையும் மொழிபெயர்த்துள்ளார். மணிமேகலையையும், இன்னும் பிறவற்றையும் கூட மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவ்வகையில் அவர் சிறப்பான பங்களிப்பைச் செய்துள்ளாகவே கருதுகிறேன்.

அடுத்ததாக ஆழ்வார்கள் குறித்துக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இவர்கள் வடக்குத் தெற்கு ஆகிய இரண்டையும் அறிந்தவர்களாக அமைகின்றனர். இவர்கள் சங்க இலக்கியத்தை அறிந்தவர்களாகப் பல்வேறு சங்க இலக்கியக் கருத்தாக்கங்களையும்

உத்திகளையும் நேரடியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அதேநேரம், இவற்றோடு சமஸ்கிருத மரபுகளான உபநிடதங்கள், கீதை, வேதங்கள் முதலானவற்றின் கருத்துக்களையும் சேர்த்துள்ளனர். ஆழ்வார்களின் பாடல்களில் ஒருவகைக் கலப்புத்தன்மை இருப்பதைக் காண முடிகிறது. ஆழ்வார்களைத் தொடர்ந்து, தமிழ்ப் பரப்பில் பாகவதபுராணமும் சேர்த்தே பார்க்கப்படுகிறது. பாகவதபுராணமும் அதன் கருத்துநிலையில் ஆழ்வார்களையும் சமஸ்கிருத மரபுகளையும் உள்ளடக்கியதாக அமைகிறது. இது பற்றிய தகவல்களை ஹார்டியின் நூல் நன்கு விளக்குகிறது.

தொடர்ந்து பக்தி, குறிப்பாக வைணவப் பக்தி வடக்கில் பரவியது. குறிப்பாகத் தெலுங்கில் கிருஷ்ணதேவராயரின் ஆமுத்தமால்யதா வழியாக நுழைந்தது. அடுத்து அது வட இந்தியா முழுவதும் பரவியது. எனவே, சங்க இலக்கியங்களும் ஆழ்வார்களும் இல்லாமல் துளசிதாசரோ, சைத்தன்யாவோ அல்லது வட இந்தியாவின் எந்தவொரு பெரும்பக்தரோ, அவர்கள் எழுதிய பெரும் இலக்கியங்களோ உருவாகியிருக்க முடியாது என்று கூறலாம் என நினைக்கிறேன்.

எனவே இவை, தமிழிலக்கியங்கள் ஏனைய இந்தியப் பரப்பிற்கு எவ்வளவு முதன்மையானவை என்பதை விளக்குவனவாக அமைகின்றன. இந்தியப் பண்பாட்டின் மையக் கூறுகளாக அமையும் பலவற்றிற்கு இவை அடிப்படையாக அமைகின்றன. எனினும், இது பெரியளவினதாகப் போற்றப்படுவதில்லை.

இறுதியாக மற்றுமொரு கருத்தாக்கம் குறித்தும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம் அனைவரும் தமிழின் முதன்மையையும், அதன் மையத் தன்மையையும் அறிந்து வைத்துள்ளோம். தமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்கள் குறித்து அறிந்துள்ளோம். இதன் பெரும்பாலான படைப்புகள், பாடல்களின் மிகச்சிறந்த இலக்கியத் தன்மை குறித்து அறிந்துள்ளோம். எனினும், இவ்வாறாகப் பின்நோக்கிய பார்ப்பதும் சிக்கலுக்குரியதாக அமைகிறது.

நான் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டதைப் போன்று தமிழ் மாபெரும் மொழியாகும். இது சிறிய மொழியன்று. ஊடகங்களின் வழி நீங்கள் நோக்கினால் தமிழ் மலேசியா, இலங்கை உள்ளிட்ட உலக நாடுகளிலும் 60, 70 மில்லியன் இந்திய மக்களாலும் பயன்படுத்தப்படுவதைக் காணலாம். தமிழ் அசைவியக்கமுள்ள (Dynamic) மொழியாகும். இது மாற்றமடைகிறது, வளர்கிறது. ஏராளமான மக்கள் எல்லாக் காலங்களிலும் தமிழ் படித்து வருகின்றனர். ஏராளமான இலக்கியங்கள் எழுதப்படுகின்றன.

திரைப்படங்கள், தொலைக்காட்சி, பொழுபோக்கு முதலிய யாவற்றுக்கும் பயன்படுவதாக அமைகிறது.

இங்கு நாம் சிந்திக்க வேண்டியது யாதெனின், நாம் பழைய தமிழ் மரபை மட்டும் பார்க்காமல் தமிழின் எதிர்காலம் குறித்தும் ஆராய வேண்டியுள்ளது. எனவே, நாம் தமிழின் செவ்வியல் இலக்கியங்களை மட்டும் படிக்காமல் அதன் நவீன இலக்கியங்களையும் படிக்க வேண்டியுள்ளது.

தற்காலத்தில் மக்கள் என்ன எழுதுகிறார்கள்? ஏன் எழுதுகிறார்கள்? எவ்வகை மக்கள் தலித் தமிழை எழுதுகிறார்கள்? யார் இசுலாமியத் தமிழை எழுதுகிறார்கள்? எவ்வகைத் தமிழில் அவர்கள் எழுதுகிறார்கள் என்பதை நோக்க வேண்டியுள்ளது. இசுலாமியம் பற்றிய தமிழிலக்கியங்கள் பெரிதும் வளர்ந்துள்ளன. இவை கவனத்தில் கொள்ளத் தக்கனவாகவும் பெரும்பாலான மக்கள் அறிந்திராதனவாகவும் அமைகின்றன.

எனவே, தமிழின் எதிர்காலம் பற்றிக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. மக்கள் நாவல்கள், கவிதைகள், சிறுகதைகள், முதலியவற்றைப் படிக்க வேண்டும். அவர்கள், ஏறக்குறைய 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழில் என்ன எழுதப்பட்டன என்பதைப் படிக்க வேண்டிய அதேநேரத்தில், தற்காலத்தில் என்ன எழுதப்படுகின்றன என்பதையும் படிக்க வேண்டியவர்களாகின்றனர். இதுவே, ஒரு மொழியின் எதிர்காலத்திற்குத் தேவையானதாகிறது. ஒவ்வொரு மொழியும் அதில் என்ன நடக்கிறது என்பதை ஆய்வதற்கு அறிஞர்களையும், திறனாய்வாளர்களையும் கொண்டிருப்பது அவசியமாகிறது.

இவ்வகையில், தமிழில் இடம்பெறும் ஒரு சிக்கலாக இது பல்வேறு வகைகளையும் வடிவங்களையும் கொண்டுள்ளது. செவ்வியல் தமிழைத் தவிர்த்து மக்கள் வட்டாரத் தமிழில், வழக்குத் தமிழில் எழுதுகின்றனர். எனது மாணவர்கள் தமிழ் நாவல்களில் இடம்பெரும் வட்டார வழக்குகளை ஆராய்ந்துள்ளனர். இவையாவுமே அறிவுப் புலத்தில் மிகுந்த முதன்மையுடையன ஆகின்றன.

நானும் கௌசல்யாவும் பெர்க்லியில் தமிழ்ப் பயிற்றுவித்த வகையில், காலம் செல்லச் செல்ல நிறைய மக்கள் நவீனத் தமிழில் எழுதுவதைக் கற்றுக் கொள்ள விரும்பினர். நாவல்கள், சிறுகதைகள், வட்டார நாவல்கள் ஆகியவற்றைப் படிக்க விரும்பினர். தமிழ் பல்வேறு வட்டார வழக்குகளில் எழுதப்படுவது பற்றியும் தலித் எழுத்தாளர்கள் பற்றியும் அறிய

விரும்பினர். செவ்வியல் இலக்கியங்களைக் காட்டிலும் நவீன இலக்கியங்களை அறிந்து கொள்ளவே மாணவர்கள் ஆர்வம் காட்டினர்.

எனவே, தமிழின் எதிர்கால ஆய்வுகள் குறித்துச் சிந்திக்கும்போது, மக்கள் செவ்வியல் தமிழை எவ்வாறு அணுகப் போகிறார்கள்? அணுகுவதற்கான வழிமுறைகள் என்ன? அணுக வைப்பதற்கான வழிமுறைகள் என்ன? என்பது குறித்து ஆராய வேண்டியுள்ளது. இவ்விலக்கியங்களை பிறமொழி இலக்கியங்களோடு ஒப்பிட்டு, இவ்விலக்கியங்களுக்கு இடையேயான உறவு எவ்வாறு உள்ளது என்பதைக் காண வேண்டியுள்ளது. அதேநேரம் இவற்றிற்குச் சமமாக நவீனத் தமிழும் ஆராயப்பட வேண்டியுள்ளது.

இதுவே, தேவையானதாகும். ஏனெனில், இவ்வலகிற்குத் தமிழின் தேவை பெரும்பாலான மக்கள் உணர்ந்திருப்பதைக் காட்டிலும் மிகுதியானதாகும். இது இந்தியாவைக் கடந்து இவ்வளவு பெரிய பரப்பில் பரவியுள்ளது என்பது தமிழின் எதிர்காலத்திற்கு மிக முதன்மையானதாகும்.

எங்களுக்கு மலேசியாவில் ஒரு நண்பர் உள்ளார். அவரின் தமிழ் இந்தியாவில் உள்ளோரின் தமிழைப் போலவே, சிறப்பாக இருக்கும். இது, தமிழ் உலகம் முழுவதும் பரவி எவ்வாறு பயன்படுத்தப்படுகிறது என வியப்பை உண்டாக்குவதாக அமைகிறது.

இத்தோடு நான் எனது உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன். நாம் தமிழின் பழமையை நோக்கினால் அது மறுக்க முடியாத வகையில் வளமானதாகவும் சிறப்பானதாகவும் அமைகிறது. அதேநேரம் நாம் அதன் எதிர்காலம் குறித்தும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியவர்கள் ஆகின்றோம். மாறும் இவ்வலகில் தமிழும் எவ்வாறு மாறுகிறது என்பதையும் இது இம்மொழிக்கு என்ன சொல்ல விரும்புகிறது என்பதையும் நாம் படிக்க வேண்டியவர்கள் ஆகின்றோம்.

நன்றி, வணக்கம் (தமிழில்).

எனது பிறந்தநாள் விழாவிற்கு வந்து வாழ்த்திய அனைவருக்கும் நன்றி. எனக்கு 80 வயதாகிறது என்பதை என்னால் நம்ப முடியவில்லை. எனினும், என்னிடம் பிறப்புச் சான்றிதழ் உள்ளது. அது அவ்வாறாகவே சொல்கிறது. அது உண்மையானதாக இருக்குமென்றே நான் நம்புகிறேன். மிக மிகச் சிறப்பான இந்நிகழ்வை உருவாக்கிய அனைவருக்கும் நன்றி. தனியாகப் பேரா. அறவேந்தன் உள்ளிட்ட அனைவருக்கும் நன்றி.

அத்தோடு எனது சிறப்பான நன்றியை கமலக்கண்ணனுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். தனது கடின உழைப்பால் எனது நூலை மொழிபெயர்த்துள்ளார். என்னிடம் நூல் உள்ளது. பாதியளவு படித்துள்ளேன். நன்றி கமலக்கண்ணன். தங்களின் உழைப்பைப் பாராட்டுகிறேன்.

அனைவருக்கும் நன்றி.

வணக்கம்.

குறிப்பு:

புதுதில்லி ஜவகர்லால்நேரு பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப்பிரிவு செப்டம்பர் 2022 இல் பேரா. ஜார்ஜ் எல் ஹார்ட் அவர்களின் 80-ஆம் பிறந்தநாளை ஒட்டி அன்னாரின் தமிழாய்வுப் பங்களிப்புகளை எடுத்துரைக்கும் இணையவழி உரைத்தொடர் ஒன்றை ஒருங்கிணைத்தது. அந்நிகழ்வில் பேரா. ஜார்ஜ் ஹார்ட் அவர்கள் வழங்கிய ஏற்புரையின் தமிழ் வடிவமாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரையாளர்

- பேராசிரியர்.

ஜார்ஜ் ஹார்ட்

களப்பிரர் காலம் பொற்காலமா?

கணியன் பாலன்

களப்பிரர் காலம் குறித்துப் புரிந்துகொள்ள முதலில் களப்பிரர் காலத்துக்கு முந்தைய சங்ககாலம் குறித்து அறிவது தேவையாகிறது. சங்ககாலம் என்பது கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டு வரை எனவும், சேரன் செங்குட்டுவனின் காலம் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு எனவும் கருதப்பட்டு, அதன் அடிப்படையில் இதுவரை காலங்கள் கணிக்கப்பட்டு வந்தன. ஆனால் எமது ஆய்வு சேரன் செங்குட்டுவனின் காலத்தை 400 ஆண்டுகளுக்குமேல் பின்னோக்கிக்கொண்டு சென்று அவனது காலத்தை, கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டு எனவும், சங்ககால வேந்தர்களின் காலம் என்பது கி.மு. 350 முதல் கி.மு. 50 வரை எனவும், சங்ககாலம் என்பது கி.மு. 750 முதல் கி.மு. 50 வரையான நகர அரசுகளின் காலம் எனவும் அதற்குப் பிந்தைய சங்கம் மருவிய காலம் என்பது கி.மு. 50 முதல் கி.பி. 250 வரையான பேரரசுகளின் காலம் எனவும் சங்க இலக்கியம், கல்வெட்டுகள், அகழாய்வுத் தரவுகள், நாணயங்கள், வெளிநாட்டினர் குறிப்புகள் போன்ற பல்வேறு தரவுகளையும் முழுமையாக ஆய்வு செய்து உறுதிசெய்துள்ளது.

எமது ஆய்வு முடிவுகளுக்குக் கீழடி, சிவகளை, ஆதிச்சநல்லூர், கொடுமணல் போன்ற இடங்களில் நடந்த அகழாய்வுத் தரவுகள் சான்றுகளாக உள்ளன. மேலே சொல்லப்பட்ட எமது ஆய்வு முடிவுகள் “பழந்தமிழ்ச் சமுதாயமும் வரலாறும்” என்ற எமது ஆய்வு நூலில் சான்றுகளுடன் கூடிய ஆய்வுகளோடு விரிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன (1). பேரரசுக்காலமான சங்கம் மருவிய காலகட்டத்தான் களப்பிரர் காலத்திற்கு முந்தைய காலகட்டம். சங்கம் மருவிய காலம் என்பது சங்ககாலத்தின் தொடர்ச்சியே என்பதால் சங்ககாலம், சங்கம் மருவியகாலம் ஆகிய இரண்டையும் களப்பிரர் காலத்திற்கு முந்தையகாலம்

எனக்கொண்டு அவை குறித்து ஆய்ந்து, அவற்றைக் களப்பிரர்காலம் குறித்தத் தரவுகளுடன் ஒப்பிட்டு, களப்பிரர் காலம் குறித்து ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியும்.

சங்ககாலச்சமூகம் உலகின் முன்னணிச்சமூகம்

கி.மு. 5000 முதலே பழந்தமிழகத்தில் இரும்புக்கால நாகரிகம் இருந்துவந்தது என்பதையும் தமிழர்களே உலகின் முதல் இரும்புக்கால நாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்தவர்கள் என்பதையும் இன்றைய சிவகளை அகழாய்வு உறுதி செய்துள்ளது. கி.மு. 1500 வாக்கிலேயே ஆதிச்சநல்லூர் ஒரு தொழிற்துறை நகராக இருந்து வந்தது. அங்கு அன்றே உயர்தொழில் நுட்பமும், மிகச்சிறந்த தரமும் கொண்ட பலவகையான இரும்பு, வெண்கல, மட்பாண்டப்பொருட்கள் தயாராகி பழந்தமிழர்களின் தொழில்நுட்ப மேன்மையை பறைசாற்றின. கி.மு. 1500 முதலே தமிழ்க்குறியீடுகள் என்பன தமிழ்மொழிக்கான எழுத்தாக இருந்து வந்தன. கி.மு. 1500 முதலே பழந்தமிழகத்தில் சிறுகுறு நகர அரசுகள் இருந்துவந்தன. கி.மு. 1000க்குப்பின் அவை வளர்ச்சி பெற்ற வணிக நகர அரசுகளாகப் பரிணமித்தன. கி.மு. 800 வாக்கில் தமிழி எழுத்து உருவாகி இருந்தது. அன்றே தொல்கபிலர் என்ற மாமேதை உருவாகி எண்ணியம் என்ற வளர்ச்சிபெற்ற பொருள்முதல்வாத மெய்யியலைத் தோற்றுவித்தார் (2). அதன்காரணமாகத் தத்துவார்த்த அறிவியல் தொழில்நுட்ப நூல்கள் பல தமிழில் உருவாகி இருந்தன. பழந்தமிழர்களிடம் இருந்த உயர்தொழில்நுட்ப அறிவும், ஐக்கியக்கூட்டணியும் அவர்களை உலகளாவிய கடல் வணிகத்தின் தலைசிறந்த நாடாகவும், பேரளவான உற்பத்தியும் பெருஞ்செல்வமும் பெருவளமும் கொண்ட நாடாகவும் மாற்றியமைத்தது.

இவற்றின் காரணமாக கி.மு. 750 முதல் கி.பி. 250 வரையான 1000 வருடகால, களப்பிரர்களுக்கு முந்தைய காலகட்டத்தில், தமிழ்ச் சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம், தொழில், வணிகம், கலை, இலக்கியம், அறிவியல், மருத்துவம், வர்மம், போர்க்கலைகளான களரி சிலம்பு, கட்டடக்கலை, கப்பல்கலை, இசை, நடனம், ஓவியம், சிற்பம் முதலான பல்வேறு துறைகளிலும் ஒரு உச்சகட்ட வளர்ச்சியைப் பெற்று உலகின் ஒரு முன்னணிச் சமூகமாக இருந்தது. அன்று சங்க இலக்கியம் போன்ற செவ்வியல் இலக்கியங்களும், திருக்குறள் போன்ற பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களும், சிலப்பதிகாரமும் படைக்கப்பட்டன. இவை போன்ற வளர்ச்சியின் காரணமாகத்

தமிழ் மக்கள் அன்றே தங்களைத் தமிழர்கள் என அடையாளப் படுத்திக் கொண்டனர். தமிழ்மொழி 1000 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக தத்துவார்த்த அறிவியல் தொழில்நுட்ப மொழியாக, ஆட்சிமொழியாக, வணிக மொழியாக, கல்வி மொழியாக என அனைத்துமாக இருந்து வந்ததால், அன்றைய வட மொழிகளான பாலி, பிராகிருதம், சமற்கிருதம் ஆகிய மொழிகளைவிட இலக்கிய வளமும், அறிவியல் தொழில்நுட்பம் சார்ந்த நிறைய நூல்களையும், பேரளவான சொல் வளத்தையும் கொண்ட மொழியாக இருந்தது. மேலும் பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தில் கி.மு. 600 வாக்கிலேயே பரவலான கல்வியறிவும் எழுத்தறிவும் இருந்தது. இவை அனைத்திற்கும் அடிப்படையாகப் பழந்தமிழ்ச்சமூகம் என்பது எண்ணியம், சிறப்பியம், அளவியல், பூதவாதம் போன்ற பொருள் முதல்வாதச் சிந்தனைகளைக் கொண்ட சமூகமாகவும் இருந்தது.

சுகாப் எழுதிய எரித்ரேயக்கடலின் பெரிப்ளசு நூல், முசிறி அலெக்சாண்டிரியா ஒப்பந்தம், பிளினியின் இயற்கை வரலாறு, தாலமியின் புவியியல் நூல், பான்சு என்ற சீனர், சேசு, கென்னடி, வின்சென்ட் சுமித், சுவெல், சுட்ராபோ, போன்ற வெளிநாட்டினரின் குறிப்புகள், நேரு, ஆர். எசு. சர்மா, கே.ஏ. நீலகண்ட சாத்திரி, சீனிவாச அய்யங்கார், டி.என்.சா ஆகியவர்களின் எழுத்துகள் போன்றன பழந்தமிழக வணிகத்தின் சிறப்பைப் பல்வேறு கோணங்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளன. இவற்றில் இரு தரவுகள், (1) எரித்ரேயக்கடலின் பெரிப்ளசு (கி.பி.75) என்ற நூல், மேற்கு நாடுகளில் இருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த கப்பல்களைவிட தமிழ்நாட்டில் இருந்து சீனா போன்ற கிழக்கு நாடுகளுக்குச் சென்ற கப்பல்கள் மிகப் பெரியவனாகவும், அதிக எண்ணிக்கையிலும் இருந்தன என்கிறது. (2) முசிறி அலெக்சாண்டிரியா ஒப்பந்தப்படி (கி.பி.150), ஒரு தமிழ் வணிகன் ஒரு கப்பலில் ஒரு தடவை உரோமுக்கு ஏற்றுமதி செய்த பொருட்களின் இன்றைய மதிப்பு ரூ 200 கோடி. இதுபோன்று அன்று நூற்றுக்கணக்கான கப்பல்களில் ஆயிரக்கணக்கான வணிகர்கள் உரோமுக்கு ஏற்றுமதி செய்தனர். இதை விடப் பலமடங்கு கிழக்கு நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இவற்றின் இன்றைய மதிப்பு பல இலட்சங்கோடி வரும். அதனால்தான் தமிழ்நாட்டு அகழாய்வுகளில் அதிக அளவான உரோம நாணயங்கள் கிடைக்கின்றன (3) கேரளாவில் பட்டணம் என்ற பண்டைய சேரர் துறைமுக நகரான முசிறியில் 10 வருடங்களாக அகழாய்வு செய்துவரும் செரியன், 2000

ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய முசிறி நகர் குறித்து, 'கிரேக்க இலத்தின் இலக்கியங்களை நன்கு படித்தறிந்த அமெரிக்க ஐரோப்பிய அறிஞர்கள், இன்றைய நியூயார்க், இலண்டன், சாங்காய் போன்ற பெரும் துறைமுக நகரங்களுக்கு இணையான பெரும்துறைமுக நகராக அன்றைய முசிறிநகர் இருந்தது' எனக் குறிப்பிடுவதாகக் கூறுகிறார் (4) பூம்புகார், கொற்கை போன்ற துறைமுக நகரங்கள் முசிறியைவிடப் பெரியனவாக இருந்தன. ஆகவே பண்டைய தமிழ் நாட்டு நகரங்கள் அன்றைய உலகின் பெரு நகரங்களாக இருந்தன. மேற்கண்ட தகவல்களின் மூலம் பழந்தமிழ்ச்சமூகம் கி.பி. 250 வரை பொருள் முதல்வாத மெய்யியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட, சமயச் சார்பற்ற, ஒரு அறிவியல் சமூகமாகவும், உலகின் பெருங்கப்பல்களையும், பெரு நகரங்களையும் கொண்டதாகவும், உயர் தொழில்நுட்ப மேன்மையும், பேரளவான பொருள் உற்பத்தியும், பெருஞ் செல்வமும் கொண்ட அன்றைய உலகின் ஒரு முன்னணிச் சமூகமாகவும் இருந்தது என உறுதி செய்யலாம்.

பழந்தமிழகத்தின் வீழ்ச்சி

கி.பி. 1ஆம் 2ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ்ச்சமூகம் உச்சகட்ட வளர்ச்சியைப் பெற்றிருந்தது. எனினும், சங்கம் மருவியகாலம் (கி.மு.50 - கி.பி.250) என்பது பேரரசுக்காலம் என்பதால் அதற்கேயுரிய பல்வேறு குறைபாடுகளால் கி.பி. 200 க்கு முன்பிருந்தே ஒரு சீரழிந்த சமூகமாக ஆகிக் கொண்டிருந்தது. சங்கம் மருவிய காலத்தின் இறுதியில் உற்பத்தி இருந்தது, செல்வம் இருந்தது, வளம் இருந்தது. ஆனால் ஒரு புத்துணர்வும், சுயசிந்தனையும், ஒற்றுமை உணர்வும் குறைந்து போனதோடு, சூழ்நிலைக்கும், இடத்திற்கும் ஏற்பத் தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்ளும் திறனும் குறைந்து போயிருந்தது. இந்நிலையில் தான் மக்களை நல்வழிப்படுத்த திருக்குறள் போன்ற அறம் சார்ந்த பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் சங்கம்மருவிய காலத்தில் (கி.மு.50 - கி.பி.250) உருவாகின. உரோம் பேரரசு கி.பி. 235 முதல் கி.பி. 284 வரை மிகப்பெரிய அரசியல் வீழ்ச்சிக்கு உள்ளானதால் (5), அக்காலத்தில் உரோமுடனான தமிழக வணிகம் நின்று போனது. அதனால் கி.பி. 235க்குப்பின் உரோம் மூலம் கிடைத்து வந்த வணிக வருவாயை இழந்து, ஒரு பொருளாதார நெருக்கடியைப் பழந்தமிழகம் சந்தித்த காலகட்டத்தில், கி.பி. 250வாக்கில் களப்பிரர் படையெடுப்பு நடந்தது.

களப்பிரர்கள் அநாகரிக மக்கள்

சங்ககாலம் முதல் சங்கம்மருவிய காலம்வரை தமிழ்மக்கள் வடபகுதிக் காடுகளில் வாழ்ந்தவர்களை வளர்ச்சியடையாத, அநாகரிக மக்களாகவே கருதி வந்தனர். அதனால்தான் சிலப்பதிகாரம், கருநாடகப் பகுதியில் வாழ்ந்தவர்களைக் கொடும் கருநாடர் என்றது (6). வேள்விக்குடி செப்பேடு, கருநாடகத் திலிருந்து படையெடுத்து வந்த களப்பிரர்கள், கி.பி. 250 வாக்கில் மதுரையைக் கைப்பற்றித் தமிழைப் பாண்டிய நாட்டில் ஓடுக்கினர் எனக் கூறுகிறது. பெரியபுராணம் தனது மூர்த்தி நாயனார் புராணத்தில், 'கானக்கடி சூழ் வடுக கருநாடர் மன்னர்' எனவும் கல்லாடம் தனது செய்யுளில் 'மதுரை வவ்விய கருநாடர் வேந்தன்' எனவும் கூறுகிறது (7). யாப்பருங்கலக் காரிகை என்னும் இலக்கணநூல் களப்பிரர்கள் மூவேந்தர்களையும் சிறையில் இட்டனர் என்கிறது. தளவாய்புரச் செப்பேடு 'களப்பாழர் குலங்களைந்தும்' எனப் பாண்டியன் கடுங்கோன் மீண்டும் தமிழகத்தைக் கி.பி. 575 வாக்கில் கைப்பற்றியதைக் குறிப்பிடுகிறது (8). இச்செய்திகள் கி.பி. 250 வாக்கில் அநாகரிக மக்களான களப்பிரர்களால் தமிழ்நாடு கைப்பற்றப்பட்டது எனவும் பின் கி.பி. 575 வாக்கில் பாண்டியர்கள் மீண்டும் தமிழ்நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர் எனவும் கூறுகின்றன.

களப்பிரர்கள் என்ற பெயரை சங்க இலக்கியமோ அல்லது பதினெண் கீழ்க்கணக்கு இலக்கியங்களோ எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. சங்க இலக்கியம் வடபகுதியில் வாழ்ந்த மக்களான மழவர், எயினர், வடுகர் போன்ற பல பெயரைக் குறிப்பிட்ட போதும் களப்பிரர் என்ற பெயரைக் குறிப்பிடவில்லை. தக்காணத்தின் பேரரசாக இருந்த சாதவாகனர்கள் கி.பி. 225 வாக்கில் வீழ்ச்சியடைந்தபோது சிறுஅரசுகளாக வடமெற்கில் ஆபிரரும், தெற்கில் சதுவரும், ஆந்திரதேசத்தில் இட்சவாகுகளும், தென்கிழக்கில் பல்லவர்களும் தோன்றினர் (9). ஆனால் அதிலும் களப்பிரர் இடம்பெறவில்லை. வேறு எந்த வரலாற்றிலும் அவர்கள் பெயர் கி.பி. 250க்கு முன் இடம்பெறவில்லை. ஆகவே அவர்கள் எங்கும் வேளாண்மை செய்து நிலைத்து வாழவில்லை என்பதோடு எந்த ஒரு அரசும் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. கர்நாடகத்தில் உள்ள மைசூரின் சரவணபெளகொள என்ற பகுதி களப்படி எனப்பட்டது எனவும் அதனை ஆட்சி செய்தவர்களே களப்பிரர்கள் எனவும் கூறப்படுகிறது. இந்த மைசூர்ப் பகுதியை எருமைநாடு எனச் சங்க இலக்கியம் கூறுகிறது எனில் கர்நாடகப் பகுதியில் இருந்தவர்களைக் கொடும் கருநாடர் எனச்

சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது. ஆகவே களப்பிரர்கள், கர்நாடகம் உட்பட்ட தக்காணக் காடுகளில் வாழ்ந்த அநாகரிக மக்கள்.

களப்பிரர் படையெடுப்பும் பேரழிவும்

அநாகரிக நிலையில் உள்ள மக்கள் பக்கத்திலுள்ள நாகரிகச் சமூகத்தைத் தாக்கி அழித்துக் கைப்பற்றுவது என்பது வரலாறு முழுவதும் நடந்து வந்துள்ளது. செர்மானிய ஊணர்கள் உரோம் நாகரிகத்தைத் தாக்கி அழித்தனர். டோரிகள் மைசீனிய நாகரிகத்தைத் தாக்கி அழித்தனர். ஆரியப் படையெடுப்பாளர்கள் சிந்துவெளி நாகரிகத்தைத் தாக்கி அழித்தனர். இது போன்ற நிகழ்வுகளைத் தடுக்கவே சீனர்கள் பெருஞ்சுவர்களைக் கட்டினர். பழந்தமிழர்களும் இதனைத் தடுக்கவே மொழிபெயர்தேயம் எனப்படும் தக்காணப் பகுதியைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தனர். தக்காணக் காடுகளில் வாழ்ந்த களப்பிரர்கள் தங்களைப் போன்ற பல அநாகரிகக் குழுக்களை ஒன்று சேர்த்து, ஓரிரு வருடத் தயாரிப்புக்குப்பின் கி.பி. 250 வாக்கில் கருநாடகப் பகுதி வழியாக பெரும்படையும் பெரும்பலமும் கொண்டு, பெருஞ்செல்வ வளம் கொண்ட பழந்தமிழகத்தைத் தாக்கி மூவேந்தர்களையும் தோற்கடித்து பழந்தமிழ் நகரங்களைத் தீயிட்டுத் தரைமட்டமாக்கிப் பேரழிவை ஏற்படுத்தினர்.

களப்பிரர்கள் அநாகரிக மக்கள் என்பதால் அவர்களின் படையெடுப்பு என்பது இயல்பாகவே கொடூர வன்முறையையும் பேரழிவையும் கொண்டு வந்தது. சான்றாக அநாகரிக டோரியர்களின் படையெடுப்பால், “ஆப்ரிக்காவில் பயிரிட்டு வாழ்ந்த மக்களுக்கும் கிரேக்க மக்களுக்கும் வேறுபாடு இல்லாது போனது. மைசீனியாவின் கடந்த காலம் முற்றிலுமாக மறக்கப் பட்டிருந்தது. கிராமங்கள் ஒன்றுக்கொன்று துண்டிக்கப்பட்டிருந்தன மக்கள் படிப்பறிவு இல்லாதவர்களாக இருந்தார்கள். கைவினைத் தேர்ச்சி முதிர்ச்சி பெற்றிருக்கவில்லை. வாழ்க்கை கடுமையானதாகவும், பஞ்சங்கள் மிகுந்ததாகவும் இருந்தது” எனக் கூறுகிறார் கிரிசு ஆர்மன் (10). டோரியர் படையெடுப்பால், மைசீனிய நகரம் உட்பட அநேக நகரங்கள் சாம்பற் குவியலாகின, கிரீசின் வாழ்க்கை அதிர்ச்சிக்குள்ளாகி நின்றுபோய்விட்டது, அந்நாகரிகத்தை இருள் சூழ்ந்துகொண்டது, மக்களின் வறுமை அதிகரித்தது, வாழ்க்கை நிலையற்றதாகியது என்கிறார் சாமிநாத சர்மா (11). களப்பிரர் படையெடுப்புக்குப் பிந்தைய தமிழ்ச்சமூகம் இந்த நிலையில் தான் இருந்தது. இது போன்ற நிலையிலிருந்து மீண்டுவரும் சமூகம் முற்றிலும் ஒரு புதிய, மாறுபட்ட சமூகமாக, பழைய நினைவுகள் இல்லாத,

பிற்போக்குச் சிந்தனைகளைக் கொண்ட கிராமச் சமூகமாக ஆகி விடுகிறது. பழந்தமிழ்ச் சமூகமும் அவ்வாறுதான் மாறிப் போயிருந்தது.

களப்பிரர் படையெடுப்புக்கு முன்பு பழந்தமிழகம் பெரு நகரங்களையும் பேரளவான உற்பத்தியையும், பெருஞ் செல்வத்தையும் கொண்ட நாடாக இருந்துள்ளது என்பதை நமது ஆய்வுகள் உறுதி செய்கின்றன. எனினும் களப்பிரர்கள் ஒருசில வருடங்களில் பெருஞ்செல்வ வளம் கொண்டதாக இருந்த பழந்தமிழகம் முழுவதையும் கைப்பற்றி அனைத்து நகரங்களையும் தீயிட்டுத் தரைமட்டமாக்கினர். செங்கிசுகான் போன்றே அநாகரிக மக்களுக்கே உரிய மிருக பலத்தோடும், ஈவு இரக்கமில்லாத வெறி உணர்வோடும், நகர நாகரிக மக்களின் மேல் உள்ள பெரும்பகை உணர்வோடும் அவர்களது தாக்குதல் நடந்துள்ளது. அதனால்தான் அவர்களால் மூவேந்தர்களையும் வெற்றி கொள்ள முடிந்தது என்பதோடு 300 வருடகாலம் தொடர்ந்து ஆளவும் முடிந்துள்ளது. மிகக்கொடிய வன்முறையை, மீளமுடியாத பேரழிவை ஏற்படுத்தி, மக்களை அளவிட முடியாத ஆழ்ந்த அச்சத்தில் வைத்திருந்ததன் மூலமே இவற்றைச் சாதிக்க முடிந்துள்ளது. இவற்றைப் புரிந்து கொள்ளும் பொழுதுதான், டோரியர்களின் மைசீனிய படையெடுப்பால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் குறித்து, கிரீசு ஆர்மனும் சாமிநாத சர்மாவும் என்ன கூறியுள்ளார்களோ அதுபோன்ற பயங்கர விளைவுகள் பழந்தமிழ்ச் சமூகத்திலும் ஏற்பட்டது என்பதை உணர முடியும்.

கிரேக்கத்தின் மீது படையெடுத்துப் பேரழிவை உருவாக்கிய அநாகரிக டோரியர்கள் 200 வருடங்களில் கிரேக்கர்களோடு ஐக்கியமாகி கிரேக்கர்களாகவே ஆகிவிட்டனர். அதுபோன்றுதான் பழந்தமிழ் நாட்டின் மீது படையெடுத்துப் பேரழிவை உருவாக்கிய அநாகரிகக் களப்பிரர்களும் 200 வருடங்களில் தமிழர்களோடு ஐக்கியமாகி தமிழர்களாகவே ஆகிவிட்டனர். வளர்ச்சி பெற்ற, தங்களுக்கான சுய அடையாளங்களைக் கொண்ட (மொழி போன்ற) நாகரிக மக்கள் பிறரோடு எளிதில் ஐக்கியமாவதில்லை. ஆகவே டோரிகளைப் போலவே களப்பிரர்களும் அநாகரிக மக்களாவர்.

களப்பிரர் காலமும் வைதீகமும் (கி.பி.250-550)

களப்பிரர் காலம் குறித்து அறிய வேள்விக்குடி செப்பேடும், பூலாங்குறிச்சிக் கல்வெட்டும் உதவுகின்றன. 'பூலாங்குறிச்சி'

கல்வெட்டு முதலில் ஒரு ஓலையில் எழுதப்பட்டு, பிறகு கல்லில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கல்வெட்டின் காலம் கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டு. சேந்தன் கூற்றன் என்னும் களப்பிர அரசனது ஆட்சியில் வேல்மருகன் கடலகபெரும் படைத்தலைவன் எங்குமான் என்பவன் இரண்டு கோவில்களையும், ஒரு சமணப்பள்ளியையும் கட்டுவித்துக் கோவிலில் வழிபாடு நடத்தவும் ஏற்பாடு செய்தான் என முதல் கல்வெட்டும், வெள்ளேற்றான் மங்கலம், சிற்றையூர் பிரம்மதேயம், வேறு ஓர் ஊர் ஆகிய மூன்று ஊர்களும் மலைமேல் எடுக்கப்பட்ட கோவில்களுக்குத் தரப்பட்ட தானம் என்பதை இரண்டாவது கல்வெட்டும் கூறுகிறது. இக்கல்வெட்டின்படி இந்தக் களப்பிர அரசன் சோழ, பாண்டிய, கொங்கு நாடுகளுக்கு அரசனாய் இருந்துள்ளான். இக்கல்வெட்டுகளில் பிரம்மதேயம், பிரம்மதேயக்கிழார், பிரம்மதேயமுடையார், நாடு காப்பார், புறங்காப்பார் போன்ற பல பெயர்கள் வருகின்றன. பிரம்மதேயம், பிரம்மதேயமுடையார் ஆகிய சொற்கள் களப்பிரர் காலத்தில் பிரம்மதேயம் வழங்கப்பட்டதையும், அவை இருந்ததையும் உறுதி செய்கின்றன என்பதால் இக்காலம் பிரம்மதேயங்கள் பெருகத்துவங்கிய காலம் (12).

புலாங்குறிச்சிக் கல்வெட்டுகள், களப்பிரர்கள் வைதீக நெறிகளுக்கு ஆதரவானவர்கள் என்பதோடு அவர்கள் பிராமணர்களுக்குப் பிரம்மதேயம் வழங்கியவர்கள் என்பதையும் உறுதி செய்கின்றன. மேலும் யாப்பருங்கலக் காரிகை என்னும் இலக்கண நூலில் உள்ள பல பாடல்கள் மூலம் களப்பிரர்கள் மிகச்சிறந்த வைணவர்கள் என அறிய முடிகிறது (13). சோழநாட்டைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்த கூற்றுவன் என்கிற களப்பிர அரசன் ஒரு சிறந்த சிவபக்தன் என கூற்றுவநாயனார் புராணம் கூறுகிறது (14). **ஆகவே களப்பிரர்கள் வைதீக பிராமணியத்தின் ஆதரவாளர்கள்.**

வேள்விக்குடி செப்பேடு என்பது தனக்கு யாகங்களைச் செய்து கொடுத்த கொற்கைக்கிழான் கொற்றன் என்கிற பார்ப்பனனுக்கு கி.மு. 4ஆம், 3ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பாண்டியன் முதுகுடுமிப் பெருவழுதி (15). வேள்விக்குடி என்கிற ஊரைத் தானமாகக் கொடுத்தான் எனவும், இதனைக் களப்பிரர்கள் எடுத்துக் கொண்டனர் எனவும், கி.பி. 7ஆம் 8ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய பாண்டியன் பராந்தகன் நெடுஞ்சடையனிடம் அந்த பார்ப்பானின் வழிவந்தவன் தனது முன்னோனுக்கு வழங்கிய வேள்விக்குடி ஊரை மீட்டுக் கொடுக்கக் கேட்டுக்கொண்டதை

ஏற்று பாண்டியன் வேள்விக் குடி ஊரை மீட்டுக் கொடுத்த சாசனம்தான் வேள்விக்குடிச் செப்பேடு.

இச்செப்பேடு குறித்து முனைவர் தி.சு. நடராசன், சங்ககாலமான முதுகுடுமிப்பெருவழுதி காலத்தில் இது போன்று நில தானங்கள் பார்ப்பனர்களுக்கு வழங்கப்படுவதோ, செப்பேடுகளோ இருக்கவில்லை; வேள்விக்குடி என்ற ஊர் இல்லை; அதில் உள்ள பெயர்களும் பொருத்தமாக இல்லை; முதுகுடுமி கொடுத்த சாசனம் குறித்தத் தகவல் எதுவுமில்லை. சங்ககாலத்திலேயே பார்ப்பனர்களுக்கு நிலதானம் வழங்கப்பட்டது என்ற பிரமையை உருவாக்குவது தான் இதன் நோக்கம் என்கிறார் (16). வட இந்தியாவில் கி.மு. 3ஆம் 4ஆம் நூற்றாண்டுகளில் நந்தர் மௌரியர் காலத்தில்கூட பிராமணர்களுக்கு நிலதானம் வழங்கப்படவில்லை. மேலும் கீழடி அகழாய்வுகளும் இன்ன பிறவும் அன்று சமயம் சார்ந்த எந்த விடயமும் இல்லை என்பதை உறுதி செய்த நிலையில் இந்த வேள்விக்குடி செப்பேடு ஏற்கத்தக்கதல்ல. பாடாண்திணையில் உள்ள 'வேள்விநிலை' என்ற துறை என்பது ஆநிறைகளை இலவ்யமாக வழங்குவது என்பதால் தமிழ் வேள்வி என்பது பார்ப்பன யாகம் அல்ல (17). ஆகவே இச்செப்பேடு ஒரு வரலாற்றுப் புனைவு என்பதால், பூலாங்குரிச்சி கல்வெட்டின்படி களப்பிரர்கள் வைதீக பிராமணியத்துக்கு ஆதரவானவர்கள் என்பதே உண்மை.

களப்பிரர் காலம் சமய ஆதிக்கம் மிகுந்த காலம்

களப்பிரர் காலத்திற்கு முந்தைய தமிழ்ச்சமூகம், எண்ணியம், சிறப்பியம், அளவியல், பூதவாதம் போன்ற பொருள்முதல்வாதச் சிந்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூகமாகவும் சமயச்சார்பற்ற சமூகமாகவும் இருந்தது. பெரும்பாலோர் சமய நம்பிக்கை இல்லாதவர்களாகவும் அறம் பொருள் இன்பம் ஆகிய மூன்றை மட்டுமே ஏற்றுக்கொண்டவர்களாகவும் இருந்தனர். ஆனால் களப்பிரர் காலத்தின் தொடக்கத்தில் நடந்த கொடூர வன்முறையாலும் பேரழிவாலும் கொடுங்கோன்மை ஆட்சியாலும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் பொருள்முதல்வாத மெய்யியல் சிந்தனைகளும் அதன் அடிப்படைக் கட்டமைப்புகளும் முழுமையாக அழிக்கப்பட்டு, சமயம் சார்ந்த பிற்போக்குச் சிந்தனைகள் மேலோங்கி வளர்ந்தன. அதற்குக் களப்பிரர்காலத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் இருந்த பஞ்சம், பட்டினி, வறுமை, ஏழ்மை, வன்முறை, கல்வியின்மை, தொழிலின்மை, கொடுங்கோன்மை

போன்ற நிலைமைகள் காரணமாயின. இதுபோன்ற சூழ்நிலைகள் மனிதனுக்கு ஆறுதலைத்தரும் சமய நம்பிக்கையில் அவனை ஈடுபட வைக்கிறது. களப்பிரர்காலத்தில் அதுதான் நடந்தது. இக்காலத்தில் சமண பௌத்த மதங்களோடு வைதீகமும் ஆதரிக்கப்பட்டு பிராமணர்களுக்குப் பிரம்மதேயங்கள் வழங்கப்பட்டன. நாளடைவில் சமயம் சார்ந்த சிந்தனைகள் வளர்ச்சியடைந்து, கி.பி. 5ஆம் 6ஆம் நூற்றாண்டில் திருமூலரின் திருமந்திரமும், காரைக்கால் அம்மையாரின் பக்திப் பாடல்களும் தமிழில் தோன்றின (18). கி.பி. 5 முதல் 7ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தோன்றிய பௌத்தமதத் தமிழ்ச் சிந்தனையாளர்களான தின்னாகர், தர்மகீர்த்தி, திக்நாதர், தருமபாலர், போதிதர்மர் போன்ற அனைவரும் தங்கள் நூல்களை சமற்கிருதத்தில் எழுதினர் (19). சமண சமயத்தை வளர்த்தெடுப்பதற்காக கி.பி. 470இல் வச்சிரநந்தி என்பவர் மதுரையில் திரமிள சங்கத்தை நிறுவினார் (20). ஆகவே களப்பிரர்காலம் என்பது மதச்சிந்தனைகள் ஆதிக்கம் வகித்த காலம்.

களப்பிரர் காலத்தில் தமிழ்மொழி

களப்பிரர்கள் பாலி மற்றும் பிராகிருத மொழியை ஆதரித்தார்கள். அன்று பல நூல்கள் அம்மொழிகளில் படைக்கப்பட்டன. கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டில், சோழநாட்டைச் சேர்ந்த புத்தத்த மகாதேரர் என்னும் தமிழ் பௌத்த அறிஞர் பாலி மொழியில் புத்தவம்சாத்த கதா, அபிதம்மாவதாரம், உத்தரவினிச்சியம் போன்ற பல நூல்களைப் படைத்தார். களப்பிர அரசன் அச்சுத விக்கந்தன் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் 'வினய வினிச்சியம்' என்னும் நூலை அவர் எழுதினார். களப்பிரர்காலத்தைச் சேர்ந்த தமிழரான தஞ்சை தருமபால ஆசாரியார் பாலிமொழியில் பல உரைநூல்களை எழுதியுள்ளார் (21). ஆகவே களப்பிரரின் தொடக்க காலத்தில் பாலி, பிராகிருத மொழிகள் செல்வாக்கு பெற்றவைகளாக இருந்தன. ஆனால் இறுதியில் சமற்கிருதம் பெரும் செல்வாக்கு பெற்றதாக ஆகி சமற்கிருதமயமாக்கலும் நடைபெற்றது.

களப்பிரர், பல்லவர் காலத்திற்கு முன்வரை கலை, அறிவியல் முதலான அனைத்திற்குமான மொழியாகத் தமிழ் இருந்தது. பரத நாட்டிய சாத்திரம் என்ற இசை நாட்டிய இலக்கண நூல், சரக சம்கிதை என்ற மருத்துவ நூல், மயமதம் மானசாரம் போன்ற கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலை நூல்கள், வானவியல், கணிதம் சார்ந்த ஆரியபட்டியம் போன்ற பல நூல்கள் தமிழின் வழிநூலாக அல்லது அதன் மொழிபெயர்ப்பு நூலாகக் களப்பிரர் பல்லவர்

காலத்தில்தான் சமற்கிருதத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டன (22). இவ்வாறு பல கலை, அறிவியல், தொழில்நுட்பம் முதலான தமிழ் நூல்களை மொழி பெயர்த்துத் தன்வயப்படுத்திக்கொண்டு சமற்கிருதம் ஓர் அறிவியல் மொழியாக ஆனது. ஆனால் தமிழ்மொழி கீழ்மக்களின் மொழியாக மாற்றப்பட்டு, அறிவியல் மொழி, வணிகமொழி போன்ற தகுதிகளை இழந்து போனது. தமிழ் அறிவர்கள் அனைவரும் தொடக்கத்தில் பாலி, பிராகிருதத்திலும் பின் சமற்கிருதத்திலும் எழுதினர். இந்த மாற்றங்களுக்குக் களப்பிரர்காலப் பேரழிவும், அதன் கொடுங்கோன்மை ஆட்சியுமே காரணம்.

தமிழ்ச்சமூகம் மாற்றங்களும் காரணங்களும்:

‘கேரள வரலாறு’ என்ற ஆங்கில நூல், களப்பிரர் படையெடுப்புக்குப் பிந்தைய 200 ஆண்டுகளில் பெரும் இடைவெளியும், வளர்ச்சியில் வீழ்ச்சியும், பெரும் சமூகமாற்றமும் நிகழ்ந்துள்ளது எனவும், அக்கால அகழாய்வும் வீழ்ச்சியை உறுதிசெய்கிறது எனவும் கூறுகிறது (23). களப்பிரர் படையெடுப்பால் நடந்த வன்முறையாலும் பேரழிவாலும் தமிழறிஞர்கள் பலர் தமிழ் நூல்களுடன் பல்லவர்களின் காஞ்சி நகர் சென்று தங்கினர். அதனால், அடுத்த 600 ஆண்டுகளுக்குத் தத்துவம், அறிவியல், கலை ஆகியவற்றின் புகழ்பெற்றப் பெருநகராகக் காஞ்சி ஆகியது. ஆனால் காஞ்சியைவிடப் பல மடங்கு பெருநகரங்களாக இருந்த பழந்தமிழ் நகரங்கள் அனைத்தும் காணாமல் போயின. இத்தரவு களப்பிரர்களால் நடந்த பெரும் சமூக மாற்றங்களை உறுதிசெய்கிறது. மேலும் களப்பிரர்காலம் குறித்து கி.பி. 400க்கும் முந்தைய செய்திகள் எதுவும் இல்லை என்பது களப்பிரர்களின் தொடக்ககாலக் கொடுங்கோன்மைமிக்க ஆட்சியை வெளிப்படுத்துகிறது

களப்பிரர்காலத் தமிழ்ச்சமூகத்தில் ஏற்பட்ட பஞ்சம், பட்டினி, வறுமை, ஏழ்மை, வன்முறை போன்ற கொடுமைகளாலும், பரவலான கல்வியறிவும் எழுத்தறிவும் இல்லாது போனதாலும் பொருள்முதல்வாத மெய்யியலை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த தமிழ்ச்சமூகம், சமயம் சார்ந்த சமய ஆதிக்கமிக்க சமூகமாக ஆகிப்போனது. தமிழ் அறிவர்களும் மதம் சார்ந்தவர்களும் அரசு ஆதரவு பெற்ற பாலி, பிராகிருத மொழிகளில் தொடக்கத்திலும், பின் அனைவரும் சமற்கிருதத்திலும் எழுதினர். பிராகிருதம் பாலி ஆகிய வடமொழிகள் கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டிலும், சமற்கிருதம் கி.பி. 150 வாக்கிலும் தான் தமிழி எழுத்திலிருந்து தங்கள் மொழிக்கான எழுத்தைப் பெற்றன.

அவைகளில் செவ்விலக்கியங்கள் இருக்கவில்லை. தத்துவார்த்த அறிவியல் தொழில்நுட்ப நூல்களும் மிக அரிதாகவே உருவாகி இருந்தன. கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு வரை இதுதான் அம்மூன்று மொழிகளின் நிலைமை. நூற்றுக்கணக்கான தத்துவார்த்த அறிவியல் தொழில்நுட்ப நூல்களையும், அதற்கான பேரளவான சொல் வளங்களையும் கொண்ட ஓர் அறிவியல் சமூகம், வளர்ச்சியற்ற பிற மொழிகளில் எழுதுவது என்பது வரலாற்றில் எங்கும் நடைபெறவில்லை.

பண்டைய காலத்திலேயே பெருவளர்ச்சி பெற்று, தங்களை மொழியால் அடையாளப்படுத்திக்கொண்ட சமூகங்களான, கிரேக்கம், சீனம், பாரசீகம், தமிழ் போன்ற செவ்வியல் மொழிச் சமூகங்கள் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் பிற மொழிகளில் எழுதியதில்லை. உரோமர்கள் கிரேக்கத்தைக் கைப்பற்றிய பின்பும் கிரேக்க மொழி உரோமப் பேரரசின் ஓர் ஆட்சிமொழியாக ஆகியது. அது போன்றே அரேபியர்களால் கைப்பற்றப்பட்ட பாரசீகத்திலும் (ஈரான்), பாரசீகம் ஆட்சிமொழியாக ஆகியது. கிரேக்கர்கள் கிரேக்கத்திலும், பாரசீகர்கள் பாரசீகத்திலும் எழுதினர் என்பதோடு இரு மொழிகளும் பெருவளர்ச்சி பெற்றன. மங்கோலியப் படையெடுப்புக்குப் பின்பும் சீனர்கள் சீன மொழியில்தான் எழுதினர். சீனர்கள் பௌத்தமதத்தைத் தழுவிப்போதும் சீனமொழியில்தான் எழுதினர். அதுபோன்றே பாரசீகர்கள் இசுலாம் மதத்தைத் தழுவிப்போதும் பாரசீகத்தில்தான் எழுதினர். அதுபோன்றே களப்பிரர் காலத்திற்கு (கி.பி. 250க்கு) முன்வரை பிற மதத்தினர் உட்பட அனைத்துத் தமிழர்களும் அனைத்தையும் தமிழில்தான் எழுதினர்.

ஆனால் களப்பிரர் காலத்தில் தமிழறிவர்கள் பிறமொழியில் எழுத வேண்டிய கொடுஞ்சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. உரோமால் கைப்பற்றப்பட்ட கிரேக்கத்திலோ, அரேபியர்களால் கைப்பற்றப்பட்ட பாரசீகத்திலோ, மங்கோலியர்களால் கைப்பற்றப்பட்ட சீனாவிலோ இக்கொடுஞ்சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை. ஆகவே களப்பிரர்களின் படையெடுப்பின்போது நடந்த கொடூர வன்முறையாலும், பேரழிவாலும், அவர்களின் தொடக்ககாலக் கொடுங்கோன்மை ஆட்சியாலும், பழந்தமிழ்ச்சமூகம் ஒரு பின்தங்கிய பிற்போக்கான, பழைய நினைவுகளை மறந்துபோன, கல்வியறிவோ படிப்பறிவோ இல்லாத, ஒரு சமயம் சார்ந்த கிராமச் சமூகமாக ஆகிப்போனது. அதன் விளைவாக அரசு ஆதரவு பெற்ற பிற மொழிகளில் எழுதும் ஒரு கொடுஞ்சூழ்நிலை உருவானது.

களப்பிரர்களின் படையெடுப்பால், 1000 ஆண்டுகளுக்கும் மேலான பண்டைய மரபுகளும், பொருள்முதல்வாத கருத்துகளும், கலையும், பண்பாடும், பொருளாதார அடித்தளங்களும், தொழில்நுட்பமும், உற்பத்தி உறவுகளும் சங்ககால மதிப்பீடுகளும் முழுமையான அழிவுக்கும் மாற்றத்துக்கும் உள்ளாகின. தத்துவம், அறிவியல், தொழில்நுட்பம், கலைகள் போன்றவைகளின் பயிற்சி மையமாகவும் பாதுகாவலனாகவும் இருந்த பல நிறுவனங்கள் முற்றிலுமாகச் சிதைந்து அழிந்துபோயின. பழந்தமிழ்ச் சமூகம் மீண்டெழ முடியாத ஒரு பேரழிவிற்கும் மாற்றத்திற்கும் உள்ளானது.

தொழில், வணிகம் போன்றவற்றில் பேரளவான வளர்ச்சியைப் பெற்றிருந்த, கலை, இலக்கியம், தத்துவம், அறிவியல் தொழில்நுட்பம் போன்ற துறைகளில் நூற்றுக்கணக்கான நூல்களைக் கொண்டிருந்த, உலகின் பெரு நகரங்களையும், பெருங்கப்பல்களையும் கொண்டிருந்த, தன்னை அன்றே மொழியால் அடையாளப்படுத்திக் கொண்டிருந்த, தொல்கபிலர், கணாதர், தொல்காப்பியர், வள்ளுவன் போன்ற மாமேதைகளைக் கொண்டிருந்த பழந்தமிழ்ச்சமூகம் சுவடே இல்லாமல் அழிந்து போனதற்கும், சமயம் சார்ந்த பிற்போக்கான, பிந்தங்கிய கிராமச்சமூகமாக மாறிப்போனதற்கும், பழந்தமிழ்நாட்டின் பகுதியாக இருந்த சேரநாடு, கேரளமாக மாறுவதற்கும், தத்துவம் அறிவியல் தொழில்நுட்பம் இசை முதலான பல்வேறு கலைகள் போன்றவற்றில் களப்பிரர் காலத்திற்கு முந்தைய சங்ககாலத்திற்கும், அதன் பிந்தைய பக்தி காலகட்டத்திற்கும் இடையே இணைக்க முடியாத மிகப்பெரிய இடைவெளி ஏற்பட்டதற்கும், களப்பிரர் காலத்திற்கு முந்தைய இலக்கியங்கள் சமயச்சார்பற்றும், களப்பிரர் காலம் முதல் தோன்றிய இலக்கியங்கள் சமயச்சார்பானதாக இருப்பதற்கும் களப்பிரர் காலப்பேரழிவும் அதன் தொடக்ககாலக் கொடுங்கோன்மை ஆட்சியுமே காரணம்.

களப்பிரர் ஆட்சியின் விளைவு: 'செங்கம்தருமபுரி' பகுதியைச் சேர்ந்த செங்கம், போளூர், திருவண்ணாமலை, திருப்பத்தூர், வாணியம்பாடி, தருமபுரி, அரூர், ஊத்தங்கரை, கிருசணகிரி, பாலக்கோடு, விழுப்புரம், சங்கராபுரம், கள்ளக்குறிச்சி, திண்டிவனம் ஆகிய 14 பழைய வட்டங்களில் கிடைத்த 200 நடுகற்களையும் ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் தொல்லியல் ஆய்வாளர் முனைவர் பூங்குன்றன் பல கோணங்களில் விரிவாகவும் ஆழமாகவும் நுட்பமாகவும் ஆய்வு செய்துள்ளார். இவ்வாய்வின்

முடிவில் இப்பகுதி மக்கள், சங்ககாலம் முதல் கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டுவரை பழங்குடி வாழ்நிலையில், மேய்ச்சல்நிலக் கால்நடை வளர்ப்புச் சமூகமாக (மிகவும் பின்தங்கிய பிற்போக்கான நிலை) வாழ்ந்து வந்தனர் எனவும் இங்கு ஊரக அரசியல் தான் (அரசு இல்லாத நிலை) நிலவியது எனவும் இங்கு பல்லவர் ஆட்சிக் காலத்திலும் (கி.பி. 550-850ல்) மாற்றம் ஏற்படவில்லை எனவும் சோழ அரசு இங்கு நிலைபெற்றபின் தான் மாற்றம் ஏற்பட்டது எனவும் அவர் கூறுகிறார். ஆனால் கி.பி. 250 முதல் கி.பி. 550 வரை இப்பகுதியில் நடைபெற்ற களப்பிரர் ஆட்சி குறித்து அவர் பேசவில்லை (24).

சங்ககாலத்தில் இப்பகுதியைச் சேர்ந்த தகடூரை (தருமபுரி) ஆண்ட அதியமான் மரபினர் மூவேந்தர்களுக்கு இணையாக அசோகன் கல்வெட்டில் குறிக்கப்பட்டவர்கள். இரும்பு எஃகு உற்பத்தியில் உலகப் புகழ்பெற்றவர்கள். அதியமான் வெளியிட்ட நாணயங்களும், அவனது மோதிரமும் கிடைத்துள்ளன. தற்போது கிருசணகிரியில் நடைபெற்ற அகழாய்வு கி.மு. 2200 வாக்கிலேயே இங்கு இரும்புக்காலம் இருந்தது என்பதை உறுதி செய்கிறது. இப்பகுதியில் அன்று கால்நடை வளர்ப்பும், புன்செய் வேளாண்மையும் முக்கியத் தொழில்களாக இருந்த போதிலும், இரும்பு எஃகு, மணிகள் செய்தல், ஆடை உற்பத்தி போன்ற வேறுபல தொழில்களும் நடைபெற்றன. பல பெருவழிகள் தகடூர் வழியே சென்றன. வணிகம் பெரிய அளவில் நடைபெற்றது. அதியமான் காலம் கி.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டு. அதன் பின் 450 ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் களப்பிரர் படையெடுப்பு கி.பி. 250இல் நடந்தது. இந்த இடைப்பட்ட 450 ஆண்டுகளிலும் நல்ல வளர்ச்சி இருந்தது. கி.மு. 50 முதல் கி.பி. 200 வரையான காலகட்டத்தில் தொழில், வணிகம் ஆகியன பேரளவில் வளர்ச்சி பெற்றன. ஆகவே மிகவும் வளர்ச்சி அடைந்திருந்த இப்பகுதி மிகவும் பின் தங்கிய பிற்போக்கான பழங்குடி நிலையை அடைந்ததற்கு களப்பிரர் படையெடுப்பின்போது நடந்த பேரழிவும், அதன் பிந்தைய அவர்களது கொடுங்கோன்மை ஆட்சியுமே காரணம். இதே போன்ற பேரழிவு தான் களப்பிரர் காலத்தில் தமிழ்நாடு முழுவதும் நடந்தது என்பதற்கு 'செங்கமதருமபுரி' பகுதி ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்

ஆறு அகப்பாடல் நூல்கள். ஒரு புறப்பாடல் நூல், இரு அற நூல்கள், ஒன்பது நீதி நூல்கள் என 18 நூல்கள், மொத்தம் 3255 பாடல்கள் (25). சங்ககாலத்திற்குப் பின்னர் எழுந்த

நூல்களை, சங்கத்தோடு தொடர்புடைய, சங்கக் கருத்தைத் தழுவின நூல்களைச் சங்கம் மருவிய நூல்கள் எனவும் அந்த நூல்களின் பட்டியலில் சிலப்பதிகாரமும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களும் அடங்கும் எனவும் நம் முன்னோர் மரபு கூறுகிறது. நச்சினார்க்கினியர் பேராசிரியர் ஆகிய உரையாசிரியர்களின் கூற்றுப்படியும், கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய பன்னிரு பாட்டியல் படியும், அறம் பொருள் இன்பம் ஆகிய மூன்று மட்டுமே பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் இருக்கும் (26). பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் சங்க நூல்களைப் போன்று காரணகாரியமும், தர்க்கவாதச் சிந்தனையும் கொண்டனவாக, மிகச் சிறந்த கருத்துகளை உடையவனவாக, சமயம் சாராத, ஐந்திணைப் பாகுபாடுகளையும், அகம்புறம் சார்ந்த கருத்தியலையும், அறம், பொருள், இன்பம் ஆகிய மூன்றை மட்டும் கொண்டனவாக உள்ளன (27). ஆகவே முன்னோர் மரபுப்படி இந்நூல்கள் சங்ககாலக் கருத்தியலைக் கொண்டவை என்பதாலும், சங்கம் மருவிய காலம் என்பது சங்க காலத்தின் தொடர்ச்சி என்பதாலும், சங்கம்மருவிய கால நூல்களின் பட்டியலில் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் வருவதாலும் இவை சங்கம்மருவிய கால நூல்கள்.

களப்பிரர் காலத்தில் பொருள்முதல்வாதச் சிந்தனைகளும், ஐந்திணைப் பாகுபாடுகளும், அகம்புறம் சார்ந்த கருத்தியலும் இல்லாது போயின. சமய ஆதிக்கம் மேலோங்கிய காலம் என்பதால் இக்காலத்தில் அறம் பொருள் இன்பம் ஆகியவற்றைவிட 'வீடு' என்பது மிக முக்கியமானதாக ஆகியது. 18 நூல்களில் 6 அகப்பாடல் நூல்களும், இன்பத்துப்பாலைக்கொண்ட இரு அற நூல்களும் உள்ளன. சமண, பௌத்த அறிவர்கள் இன்பத்துப்பாலை ஏற்காதவர்கள் என்பதால் அவர்கள் இவற்றை எழுதியிருக்க முடியாது. மேலும் சிலப்பதிகாரத்தின் காலம் கி.பி. 2ஆம் நூற்றாண்டு என்பதால் அதற்கு முந்தைய திருக்குறளின் காலம் கி.பி. முதல் நூற்றாண்டு. திருக்குறளைப் பின்பற்றி உருவான, நாலடியார் காலம் திருக்குறளை ஒட்டி கி.பி. 1ஆம், 2ஆம் நூற்றாண்டு. பண்டைய ஐந்திணை மரபை ஒட்டி உருவான களவழி நூற்பது என்ற புறத்திணை நூலும் கார் நூற்பது முதலான ஆறு அகத்திணை நூல்களும் சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்துக்கு முன் உருவான நூல்கள். ஆகவே மேலே சொல்லப்பட்ட 9 நூல்களும் கி.பி. 250க்கு முந்தைய நூல்கள். மீதியுள்ள 9 நீதி நூல்களும் காரணகாரியத் தர்க்கவாதச் சிந்தனையுடன், அறம் பொருள் இன்பம் ஆகிய மூன்றை மட்டும்

கொண்டனவாக இருப்பதால் இந்நூல்களும் கி.பி. 250க்கு முன் உருவானவை தான். மேலும் இக்காலத்தில் தமிழ் அறிவர்கள் அனைவரும் பாலி, பிராகிருத சமற்கிருத மொழிகளில் தான் எழுதினர். இக்கால இறுதியில்தான் சமயம் சார்ந்த திருமந்திரம் தோன்றியது. ஆகவே பதினெண் கீழ்க்கணக்கு போன்ற சமயச் சார்பற்ற நூல்கள் களப்பிரர் காலத்தில் தமிழில் தோன்று இயலாது.

மேலும் சங்ககாலம் (கி.மு.750-50), சங்கம் மருவிய காலம் (கி.மு.50-கி.பி.250), களப்பிரர்காலம் (கி.பி.250-575) ஆகியன குறித்தத் தெளிவு இல்லாததாலும், கி.பி. 250 வரை சங்ககாலம் இருந்தது எனக் கருதியதாலும் அதன் தொடர்ச்சியாக வந்த களப்பிரர்காலத்தைச் சங்கம் மருவிய காலம் எனவும் அதில்தான் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் உருவாகின எனவும் பலரும் கருதினர். ஆனால் எமது ஆய்வு முடிவின்படி, சங்ககாலத்திற்கும் (கி.மு.750-50), களப்பிரர்காலத்திற்கும் (கி.பி.250-575) இடைப்பட்ட, கி.மு.50 முதல் கி.பி.250 வரையான 300 வருடகால, சங்கம்மருவிய காலத்தில்தான் சிலப்பதிகாரமும், திருக்குறள் முதலான பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களும் உருவாகின.

களப்பிரர்காலத் தமிழ்ச் சமூகம்:

(1) உலகின் பெருநகரங்களாக இருந்த பழந்தமிழ்நாட்டு நகரங்கள் அனைத்தும் பேரழிவுக்குள்ளாகி இல்லாது போயின. தமிழ்ச்சமூகம் பின்தங்கிய பிற்போக்கான சமயம் சார்ந்த கிராமச் சமூகமாக ஆகியிருந்தது.

(2) பல்லவரின் காஞ்சிநகர் மட்டும் பழம்பெரும் தமிழ் நூல்களால் தத்துவம், கலை, அறிவியல் ஆகியவற்றில் புகழ்பெற்ற பெருநகராக ஆகியது.

(3) உலகின் பெருங்கப்பல்களைக் கொண்டு உலகளாவிய அளவில் நடந்து வந்த பேரளவான கடல்வணிகம் இல்லாது போனது.

(4) உயர்தொழில்நுட்ப மேன்மையும், பேரளவான பொருளுற்பத்தியையும், பெருஞ்செல்வத்தையும் கொண்டிருந்த தமிழ்ச்சமூகம், அவைகளை முழுமையாக இழந்துபோய் தொழில்நுட்ப வல்லுனர்களோ, கைத்தொழில் வல்லுநர்களோ, கைவினைஞர்களோ இல்லாத கொடிய வறுமையும், பஞ்சமும் பட்டினியும் கொண்ட சமூகமாக மாறியிருந்தது.

(5) பரவலான கல்வியறிவும் எழுத்தறிவும் கொண்டிருந்த

பழந்தமிழ்ச் சமூகம் அவற்றை முழுமையாக இழந்து போயிருந்தது.

(6) பொருள்முதல்வாத மெய்யியலைக் கொண்ட, சமயச் சார்பற்ற சமூகமாக இருந்த பழந்தமிழ்ச் சமூகம், சமயச் சார்பும் சமய ஆதிக்கமும் கொண்டதாக அறம் பொருள் இன்பத்துடன் வீடு சேர்க்கப்பட்டதாக ஆகியிருந்தது.

(7) ஐந்திணைப் பாசூபாடுகளும். அகம் புறம் சார்ந்த கருத்தியலும், காரண காரியத் தர்க்கவாதச் சிந்தனைகளும் இல்லாது போயிருந்தன.

(8) எண்ணியம், சிறப்பியம், அளவியல், பூதவாதம் முதலான பொருள்முதல் வாதச் சிந்தனைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட மூலச்சிறப்புள்ள தமிழ்ச் சிந்தனை மரபும், தமிழிசையும், நடனம், ஓவியம், கட்டடக்கலை, கப்பல்கலை, மருத்துவம், வர்மம், களரி, சிலம்பம் போன்ற பல்வேறு துறைகளும் பெரும் சிதைவுக்கும் அழிவுக்கும் உள்ளாகியிருந்தன. அவை சார்ந்த நூற்றுக்கணக்கான நூல்கள் அனைத்தும் இல்லாதுபோயின.

(9) தமிழ் மொழி கீழ்மக்களின் மொழியாக மாற்றப்பட்டு தமிழில் இருந்த பெரும்பாலான நூல்களும் அழிவுக்குள்ளாகியிருந்தன. தமிழ் நூல்களை சமற்கிருதமயமாக்கல் மூலம் தன்வயப்படுத்திக் கொண்டு சமற்கிருதம் அறிவியல் மொழியாக மாற, தமிழ்மொழி அத்தகுதியை இழந்துபோனது.

(10) தொடக்கத்தில் பாலி பிராகிருதமும் பின் சமற்கிருதமும் அரசு ஆதரவால் வளர்ச்சி பெற்று நிறைய நூல்களைப் படைத்தன.

(11) தமிழ் அறிவர்களும் தமிழை விடுத்து அரசு ஆதரவு பெற்ற பாலி, பிராகிருதத்தில் முதலிலும், பின் சமற்கிருதத்திலும் எழுதினர்.

(12) தொடக்ககால களப்பிரர் ஆட்சியில் அடக்கப்பட்ட தமிழ்மொழி அவர்களின் இறுதிக் காலத்தில் தமிழ்மக்களின் தமிழ்ப்பற்றால் எழுச்சி பெற்று சமயம் சார்ந்த திருமந்திரமும், காரைக்கால் அம்மையாரின் பக்திப் பாடல்களும், பின் பக்தி இலக்கியமும் தோன்றக் காரணமாகியது.

(13) பேரளவான வளர்ச்சியின் காரணமாக உருவாகியிருந்த 'தமிழர்கள்' என்ற அடையாளத்தைத் தமிழ்ச் சமூகம் இழந்து போயிருந்தது.

(14) பழந்தமிழ்நாட்டின் ஒரு பகுதியாக இருந்த சேரநாடு, பெருமளவிலான பிராமணர் குடியேற்றத்துக்கு உள்ளாகி

கேரளாவாக மாறிப் போனது.

(15) தங்களது வளர்ச்சி பெற்ற நகர நாகரிகத்தை, தொழில்நுட்ப மேன்மையை, பெருநகரங்களை, பெருங்கப்பல்களைக் கொண்டு நடந்துவந்த உலகளாவிய கடல் வணிகத்தை, உலகின் ஒரு முன்னணிச் சமூகமாக இருந்து வந்த நிலையை, தமிழின் தத்துவார்த்த அறிவியல் தொழில்நுட்ப நூல்களை பழந்தமிழ்ச் சமூகம் முழுமையாக இழந்தும் மறந்தும் போயிருந்தது.

இந்த 15 சமூகமாற்றங்களில் ஒருசில சமூகமாற்றங்களுக்கு களப்பிரர் படையெடுப்பு மட்டுமின்றி சமண பௌத்த வைதீக மதங்களும் காரணம்.

இறுதியுரை

மேற்கண்ட 15 சமூக மாற்றங்கள், களப்பிரர் காலத் தமிழ்ச் சமூகம் என்பது முற்றிலும் ஒரு புதிய, மாறுபட்ட சமூகமாக, பழைய நினைவுகள் இல்லாத, கல்வியறிவோ, எழுத்தறிவோ, அறிவியலோ, தொழில் நுட்பமோ, கலையுணர்வோ, இன்னபிற நகர நாகரிகத்திற்கான எந்த அடையாளமும் இல்லாத, ஏழ்மையும், வறுமையும், பஞ்சமும், பட்டினியும், கொடூரமும் கொண்ட ஒரு பின்தங்கிய பிற்போக்கான சமயச் சார்பான கிராமச் சமூகமாக ஆகியிருந்தது என்பதை உறுதி செய்கின்றன. இவை அநாகரிக டோரியர் படையெடுப்பால் கிரேக்கத்தில் ஏற்பட்ட கொடூரப் பின்விளைவுகள் பழந்தமிழகத்திலும் ஏற்பட்டன என்பதை உறுதி செய்கின்றன. கி.பி. 400க்குப் பிறகு இவை மாறத் தொடங்கின எனினும், அம்மாற்றங்கள் சமயச் சார்பானதாகவும் கிராமம் சார்ந்ததாகவும், பிற்போக்குச் சிந்தனைகளோடும் தான் இருந்தன. பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாகத் தமிழ்ச் சமூகமாக இருந்த சேர நாடு கி.பி. 250க்குப் பின் கேரள நாடாக மாறியதற்கு மேலே குறிப்பிட்ட சமூக நிலைமைகள் சேர நாட்டிலும் உருவானதுதான் காரணம். மேற்கண்ட பல சமூக மாற்றங்களுக்குச் செங்கம் தருமபுரிப் பகுதி ஒரு சான்றாக உள்ளது.

கி.மு. 750 முதல் கி.பி. 250 வரையான 1000 வருடகாலப் பழந்தமிழ்ச் சமூகம், உலகின் பெரு நகரங்களையும், பேரளவான பொருளுற்பத்தியையும், பெருஞ் செல்வத்தையும் கொண்ட அன்றைய உலகின் ஒரு முன்னணிச் சமூகமாகவும் ஓர் அறிவியல் சமூகமாகவும் இருந்தது என்பதை, பழந்தமிழக நகர நாகரிகத்தின் அறம் சார்ந்த வாழ்வை, அதன் பொருள்முதல்வாத அடிப்படையை, அதன் மேன்மையை, தமிழில் இருந்த தத்துவார்த்த, அறிவியல் தொழில்நுட்ப,

கலை, இலக்கிய நூல்களின் பெருஞ்சிறப்பை முழுமையாக உணர்ந்து கொள்வதன் மூலமே அவற்றின் அழிவுக்குக் காரணமான களப்பிரர் படையெடுப்பும் அதன் ஆட்சியும் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கும், தமிழ் மொழிக்கும், தமிழர் வரலாற்றுக்கும் ஏற்படுத்திய பெரும் பாதிப்பைப் புரிந்து கொள்ள இயலும்.

கட்டுரை ஆசிரியர்
தமிழ் ஆய்வாளர்

பார்வை:

(1) பழந்தமிழ்ச் சமுதாயமும் வரலாறும், கணியன்பாலன், NCBH 2023.

(2) தொல்கபிலர் தமிழ் அறிவு மரபின் தந்தை, கணியன்பாலன், தொல்கபிலர் பதிப்பகம், 2024, பக்:1820.

(3) பழந்தமிழ்ச் சமுதாயமும் வரலாறும், கணியன்பாலன், NCBH 2023.

புத்தகம் 1, பக்: 116-125, 142-150.

(4) “ “ “ புத்தகம் 1, பக்: 155-156.

(5) Crisis of the Third Century <https://www.ancient.eu/Crisis_of_the_Third_Century/> - Roman Empire by Joshua J. Mark In Ancient History Encyclopedia on 28 April 2011.

(6) சிலப்பதிகாரம், 26கால்கோள் காதை, வரி106.

(7) தமிழ் இசை இலக்கண வரலாறு, மு. அருணாசலம், பதிப்பாசிரியர் உல.பாலசுப்ரமணியன், கடவு பதிப்பகம், அக்டோபர்2009, பக்:443.

(8) களப்பிரர், நடன காசிநாதன், தமிழ்நாடு அரசு தொல்பொருள்துறை, 1981, பக்: 712.

(9) தென் இந்திய வரலாறு, நீலகண்ட சாத்திரி, இலங்கை அரசின் மொழித் துறை வெளியீட்டுப்பிரிவு, 1966, பக்: 108.

(10) கிரிசு ஆர்மன், உலக மக்களின் வரலாறு, விடியல் பதிப்பகம், சூலை2017, தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு நிழல்வண்ணன், வசந்தகுமார் பக்: 119.

(11) சாமிநாத சர்மா, கிரீசு வாழ்ந்தவரலாறு, சந்தியா பதிப்பகம்2003. பக்:2729

(12) www.tamilvu.org>tdb>inscription>html>pulankuric-
ci_inscription) மா.பவானி

(13) யாப்பருங்கலக் காரிகை, அமிர்தசாகரர் பழைய உரை
பக்: 324-326.

(14) களப்பிரர், நடனகாசிநாதன், தமிழ்நாடு அரசு, 1981,
பக்:16-19.

(15) பழந்தமிழக வரலாறு, கணியன்பாலன், தமிழினி,
2018, பக்:160-164.

(16) தி.சு. நடராசன், தமிழகத்தில் வைதீக சமயம்,
NCBH, 2008, பக்: 128-132.

(17) மூலச்சிறப்புள்ள தமிழ்ச்சிந்தனை மரபு,
கணியன்பாலன், தமிழினி பதிப்பகம், 2018, பக்: 190193.

(18) மு. அருணாசலம், தமிழ் இசைஇலக்கிய வரலாறு,
கடவு, 2009, பக்:97100.

(19) நா. வானமாமலை, தமிழர் பண்பாடும் தத்துவமும்,
அலைகள் வெளியீட்டகம், சூலை 2008, பக்: 96, 126-130.

(20) தேவ.பேரின்பன், தமிழர் தத்துவம், NCBH, 2006,
பக்:97.

(21) களப்பிரர், நடனகாசிநாதன், தமிழ்நாடு அரசு, 1981,
பக்: 16-19.

(22) பழம்பெரும் தமிழ்ச்சமுதாயம், கணியன்பாலன்,
தொல்கடிலர் பதிப்பகம், 2023, பக்: 245-250

(23) History of Kerala, Rajan Gurukkal & Raghava Varier,
Orient BlackSwan, 2020, pp.69-71.

(24) பண்டையதமிழ்ச் செவ்விலக்கியங்களும் நடுகற்களும்
முனைவர் பூங்குன்றன், செம்மொழித்தமிழாய்வு மத்திய
நிறுவனம், 2023.

(25) பதினெண்கீழ்க்கணக்கு 1, 2, 3. மாணவர் பதிப்பகம்,
2014.

(26) பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, மாணவர் பதிப்பகம், 2014,
பக்: xxxiii-xxxvi.

(27) சாதியின் தோற்றம், கணியன்பாலன், தொல்கடிலர்
பதிப்பகம், 2023, பக்: 218-232.

என் நினைவுகளில் சுத்துப்பட்டறை ந.முத்துசாமி ஐயா

வே. சதீஷ்குமார்

(வே. சதீஷ்குமார், ந.முத்துசாமி அவர்களின் நெருங்கிய சீடர். ஈரோடு நாடகக் கொட்டகை நிறுவனர். நடிகர் மற்றும் இயக்குநர்)

சுத்துப்பட்டறைக்கு நாடகக் கலையைக் கற்பதற்காக மட்டுமே சென்றேன். ஆனால் எனக்கு இயற்கை ஒரு வரம் அளித்தது. முழுநேர நடிகராக பாஸ்கர் அண்ணன் என்பவர் இருக்கிறார். பத்தாண்டுகளுக்கு மேலாகக் சுத்துப்பட்டறையில் இயங்கி வருகிறார்.

நானும் முழுநேரக் கலைஞராக மூன்று ஆண்டு காலம் மட்டுமே இயங்கினேன். பாஸ்கர் அண்ணன் என்னோடு "தம்பி, தம்பி" என்று அன்பாகப் பழகக்கூடியவர். திறமை ஒருவனிடம் இருப்பதை அறிந்தால் ஊக்குவிக்கும் தன்மை கொண்டவர்.

நிறுவனர் மற்றும் எழுத்தாளர் பத்மஸ்ரீ ந.முத்துசாமி ஐயாவுக்கும், அவர் குடும்பத்திற்கும், மிகவும் நெருக்கமாகவும், செல்லப்பிள்ளையாகவும் இருப்பவர். நான் சுத்துப்பட்டறைக்கு சென்ற நாள் முதல், "ஒருநாளாவது முத்துசாமி ஐயா வீட்டுக்குள் செல்ல மாட்டோமா? அவரிடம் பேச மாட்டோமா?" என்று ஏங்கியதுண்டு. அரங்கம் மூன்றாம் மாடியில் இருந்ததால், வீட்டை கடந்து தான் அரங்கிற்கு செல்வேன். வீட்டை எட்டிப் பார்ப்பேன், "ஐயாவை பார்க்க முடியுமா?" என்று ஏன் அவரை காணத் துடித்தேன் என்று தெரியவில்லை.

ஈரோடு நாடகக் கொட்டகையில் ந.முத்துசாமி அவர்களின் சிலை

ஒருநாள் மேலே அரங்கிற்கு செல்லும்போது, வீட்டினுள் ஐயா டிவி பார்த்தபடி அமர்ந்திருந்தார்.

உள்ளே செல்லலாமா, வேண்டாமா என்று தயங்கியபடி, வெகமாகச் சென்று பதட்டத்துடன் அவர் காலில் விழுந்தேன். வணக்கம் வைத்தேன்.

"நான் ஈரோட்டில் இருந்து வருகிறேன், ஐயா," என்றேன்.

சில வார்த்தைகள் பேசினேன். அவர் கண் இமைகளை மூடாமல் என்னைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார், ஆனால் எதுவும் பேசவில்லை.

"நாம் இவ்வளவு பேசறோம், ஆனால் எதுவுமே பேச மாட்டேங்கிறாரே! ஒருவேளை காது கேட்காதா?" என்று ஏமாற்றத்தோடு வெளியே வந்தேன்.

ஐயாவிற்கு உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்ததால், கூத்துப்பட்டறையின் முழுநேரக் கலைஞர் சந்தோஷ அண்ணன் அவரைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அவர் நன்றாகக் கவனித்துக்கொள்வார்.

ஒருநாள் பாஸ்கர் அண்ணனுடன் வீட்டுற்குள் சென்றேன். முத்துசாமி ஐயாவின் மனைவி குஞ்சலி அம்மாள், "வாடா, கண்ணு," என்று பாஸ்கர் அண்ணனை அழைத்தார்.

"யார் இது?" என்று என்னை பார்த்து பாஸ்கர் அண்ணனிடம் கேட்டார்.

"நம்ம தம்பிதான், ம்மா! ஃபுல் டைம் ஆக்டரா ஜாயின் பண்ணி யிருக்கான். ரொம்ப நல்ல பையம்மா," என்று சான்றளித்தார் பாஸ்கர் அண்ணன்.

குஞ்சலி அம்மாவின் தோள் மீது கைபோட்டு முதுகை நீவினார் பாஸ்கர் அண்ணன், "அப்பாடா!" என்றார், அம்மா.

"அம்மா, சார் எங்கம்மா? தூங்குறாரா?" என்று அவர் கேட்டார்.

உள்ளறையில் இருந்து ஒரு குரல் கேட்டது.

"பாஸ்கர், வாயா உள்ள," என்றார் ஐயா.

பாஸ்கர் அண்ணன் உள்ளே சென்றதும், ஐயா, "முதுகு கொஞ்சம் தடவியா?" என்றார்.

"மூச்சு விட முடியலையா? ரொம்ப சிரமமா இருக்கு," என்று குழந்தைபோல் சொன்னார்.

அப்போதுதான் நான் அவர் பேசியதை பார்த்தேன். கதவின் வெளியில் நின்றபடி இருந்தேன். பாஸ்கர் அண்ணன் "வாடா, தம்பி!" என்று அழைத்தார்.

"உட்கார்," என்றதும், ஐயாவின் படுக்கை மெத்தையிலேயே உட்கார்ந்தேன்.

என்னை ஐயாவிடம் அறிமுகப்படுத்தினார். சமையலறையில் இருந்து அம்மா, "பாஸ்கர், இங்க வாடா, கண்ணு," என்று அழைத்தார்.

"தம்பி, ஐயாவுக்கு முதுகு கொஞ்சம் தடவி விடு. இதோ வந்துடறேன்," என்று உள்ளே சென்றுவிட்டார்.

எனக்கோ பதட்டம். ஐயாவின் முதுகின் பின் கை வைத்தேன்.

ஒருவித புத்துணர்ச்சி. அவருக்கோ, "யாருடா இது? புதுசா இருக்கு," என்று குழந்தை முழிப்பது போல முழித்தார்.

அம்மாவும், பாஸ்கர் அண்ணனும் உள்ளே வந்தார்கள். அம்மா, சைகையால், "ஏதாவது நினைச்சுக்க போறாண்டா, கண்ணு! வேணாம் டா," என்றார்.

அதற்கு பாஸ்கர் அண்ணன், "நம்ம தம்பிதான் மா! அதெல்லாம் எதுவும் நினைக்க மாட்டான். ரொம்ப நல்ல பையம்மா," என்று மீண்டும் சான்றளித்தார்.

சந்தோஷ அண்ணனை பற்றி பாஸ்கர் அண்ணன் கேட்டார்,

"சந்தோஷ எங்கம்மா?"

"ஊருக்கு போயிருக்கான், கண்ணு. இன்னும் வரல," என்றார்.

"நீ இன்னைக்கு நைட்டு இங்கேயே படுத்துக்குறியாடா, கண்ணு?" என்று அம்மா கேட்டதும்,

"சரிமா, நானும் தம்பியுமே கூடப் படுத்துக்குறோம்," என்று பாஸ்கர் அண்ணன் சொன்னார்.

எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை.

மௌனமாக அனைத்தையும் கண்கள் வழியாக உள்வாங்கிக் கொண்டிருந்தேன். தொடர்ச்சியாக மூன்று நான்கு நாட்கள் நானும் பாஸ்கர் அண்ணனும் ஐயாவைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். நடுச்சாமத்தில் மூச்சுத் திணறல் ஐயாவுக்கு அதிகமாக இருந்ததால் இரவில் எழுப்புவார். பின்பு பாஸ்கர் அண்ணன் ஒருநாள் இரவு, "தம்பி, நான் வெளியே போறேன். நீ பார்த்துக்கோடா ஐயாவை," என்று சொன்னார். எனக்கு பயமாக இருந்தது, எப்படி கையாளப் போகிறோம் என்று. "சரி," என்றேன்.

பாஸ்கர் அண்ணன், "அம்மாவிடமும், தம்பி சார, பாத்துக்குவாமா" என்றார். அம்மா, "சரி டா, கண்ணு," என்று சொன்னார். குழந்தையை வளர்ப்பதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்தது

போல் இருந்தது. தினமும் ஐயாவுடன் உட்காருகிறேன். ஐயா கட்டில் மீது, பக்கத்தில் இன்னொரு கட்டலில் அம்மா, கீழே நான் என்று இரவு உறங்குவோம். ஒத்திகை நேரத்தில் அரங்கிற்குச் சென்று விடுவேன், மற்ற நேரங்களில் ஐயாவுடன் வீட்டில் இருப்பேன்.

நடு சாமத்தில் ஐயாவுக்கு தினமும் முடியாமல் போகும். "சந்தோஷ், சந்தோஷ்," என்று அழைப்பார். "அய்யா தோ, வந்துட்டேன் ஐயா," என்று தண்ணீர் கொடுத்து, முதுகை நீவி விடுவேன். என் பெயர் சதீஷ் ஐயா என்று சொல்வேன். "சரி, சரி," என்பார். பாஸ்கர் அண்ணன், நான் பார்த்துக் கொள்வேன் என்று என்னை நம்பி வேலை காரணமாக அவர் வரவில்லை. சந்தோஷ் அண்ணனும் ஷூட்டிங்கில் பிஸியாக இருந்ததால், அவரும் வரவில்லை.

மௌனமே எனது மொழியாக ஆனது. தினமும் ஐயாவுடனே எனது நாட்கள் தொடர்ந்தது. பெரும் பாக்கியமாக எண்ணிக் கொண்டேன்.

காலையில் நேரமாக எழுந்து கொள்வார். நான் ஏழு மணி வரை தூங்குவேன். அம்மாவும் நேரமாக எழுந்து கொள்வர். ஐயாவிற்கு காபி போட்டு கொண்டு வந்து தருவார். குடும்பத்தோடு நானும் ஓர் ஆளானேன். குழந்தையை வளர்ப்பதற்கான பொறுப்பு கூடியது. ஐயாவுடன் அதிக நேரம் செலவழித்தேன்.

83 வயதிலும், ஐயாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் இருந்த காதல் அவ்வளவு அழகாக இருந்தது. அப்போது நான் நினைத்துக் கொண்டேன். சிறு வயதிலும் பருவத்திலும் நமக்கு வந்த காதல் எல்லாம்... எல்லாம் அர்த்தமில்லாதது என்று.

ஐயாவின் பலம் குஞ்சலி அம்மாதான். ஓராண்டு முழுக்க ஐயாவுடன் இருந்தேன்.

வடபழனியில் இருக்கும் சூர்யா மருத்துவமனைக்கு நான், அம்மா, ஐயா மூவரும் ஆட்டோவில் செல்வோம்.

ஒரு நாள் இரவு, அதே போல் நடுசாமத்தில் ஐயாவுக்கு மூச்சு அடைப்பு வந்துவிட்டது. "சதீஷ்! சதீஷ்!" என்று அழுத்தி அழைத்தார்.

"ஐயா!" என்று எழுந்து ஓடினேன். "வந்துட்டேன், ஐயா!" என் கண்ணில் தண்ணீர் முட்டி நின்றது. என் பெயரை உச்சரித்ததும் சிலிர்த்துப் போனேன். மூச்சை இழுத்து, விட முயற்சித்தார். முதுகைத் தடவிக்கொண்டே இருந்தேன். சில நேரங்களில், அதைத் தொடர்ந்தால் தூங்கி விடுவார்.

ஒரு வாசகனாக இருந்து, இலக்கியவாதியாக மாறி, எழுத்தாளனாக வளர்ந்து, தன் எழுத்தின் மூலம் நடிக்களை உருவாக்கி மேலும் ஓர் அமைப்பைத் தொடங்கி பலருக்கு வாய்ப்பளித்து வாழவைத்த இந்த ஆளுமை, இப்போது உடல் நலக்குறைவால் சிரமப்படுகிறார் என்று நினைக்கும் போதெல்லாம், என் கண்களில் தானாக நீர் தளும்பும்.

அவர் ஏதேனும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும்போது, நான் சென்றால், ஸ்பூனில் எடுத்து "இந்தாயா, சாப்பிடு!" என்று கையில் தருவார். வாங்கி சாப்பிடுவேன். அவர் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் உணர்வைத் தொடுவதாகவே இருக்கும்.

எப்படி குழந்தையுடன் இருக்கும்போது நேரம் போவதே தெரியாதோ, அது போலவே அவருடன் இருக்கும்போதும் சுவாரசியமாகவும், புத்துணர்ச்சியாகவும் இருக்கும். ஐயாவை எனக்கு ரொம்பப் பிடித்துவிட்டது.

தினமும் இரவு எட்டு மணிக்கு சாப்பிட்டுவிட்டு, சுவரைப் பிடித்துக்கொண்டு அவர் அறைக்குச் சென்று விடுவார்..

நான் மேலே சென்று உணவருந்தி விட்டு வரும் வரை காத்திருப்பார். நான் வந்ததும் "வாங்க!" என்று சிரித்தபடி அழைப்பார்.

நான் பாண்ட்ஸ் பவுடரை முதுகில் கொட்டி, முழுவதும் தடவி விடுவேன். முகத்திலும் பூசி, அழகு பார்ப்பேன். கால், தொடை இரண்டையும் கை வைத்து மசாஜ் செய்யும்போது, "ரொம்ப நல்லா இருக்குயா, சதீஷ் எங்கையா கத்துக்கிட்ட?" என்பார்.

"நானே சும்மா பண்ணேன், ஐயா!" என்றதும், "சரி, சரியா!" என்று சிரிப்பார்.

இப்படி என்னுள் வேறொன்றை உணர்ந்தேன். ஐந்து வயது முதல், என் அப்பா அம்மாவை பிரிந்து தான் வாழ்ந்து வந்தேன். இப்படி ஒரு தொடு உணர்வை, அவர்களிடமும், தாத்தாபாட்டி யிடமும் உணர் முடியவில்லை. ஏங்கிக் கிடந்தேன்.

முத்துசாமி ஐயாவும் குஞ்சலி அம்மாவும் என்மீது கொண்ட காதலும், நான் அவர்கள் மீது கொண்ட காதலும் எதற்கும் ஈடாகாது. இப்போதும் என்னால் இவர்களைப் புற்றி எழுத முடியவில்லை. ஏதோ நெஞ்சை அழுத்துவது போல் உள்ளது. எழுதி, எழுதி கிழித்து போட்டு, மீண்டும் எழுதிக்கொண்டே இருக்கிறேன். வேறுவிதமான, அழுத்தமான உணர்வை என்னுள் புகுத்திவிட்டு சென்று விட்டனர் இருவரும்.

முத்துசாமி ஐயா, அதிகமாகப் பேச மாட்டார். நான் அவரிடம்

நெருங்கி இருந்தாலும், தொந்தரவு செய்யக்கூடாது என்று நான் எதுவும் கேட்டதில்லை.

மெத்தையில் படுத்தபடி, விரல்களைத் தலையில் வைத்துச் சொரிந்தபடி, ஏதோ பழைய நினைவுகளை எல்லாம் ஓட்டிக்கொண்டு இருப்பாரோ, என்று யோசிப்பேன். ஐயாவுக்கு இருந்த மூச்சுத் திணறல் பிரச்சனை, அவரை சித்திரவதை செய்தது. அதிகமாக நடு இரவில் தான், ஐயாவின் தூக்கம் போய்விடும். முதுகை தடவி விட்டால், ஓரளவுக்குக் குறையும்.

கத்துவார், “என்னையா இது? இப்படியிருக்குதேயா ?” என்று.

அம்மா, காலை 6:00 மணியிலிருந்து இரவு 1:00 மணி வரை உழைப்பார். வாசல் பெருக்குவது, உணவு சமைப்பது அத்தனை வேலையுமே அம்மாதான் செய்வார். அதனால், அம்மா அசதியில் தூங்கிவிடுவார்.

ஒரு நாள் காலை, நன்றாக உறங்கிக்கொண்டிருந்தேன்... அம்மா ஐயாவுக்கு காபி கொண்டு வந்து கதவை திறந்ததும் விழித்துக் கொண்டேன், ஆனால் கண் மூடியே படுத்து இருந்தேன். "வந்தது வந்தது, காபி வந்தது!" என்று பாட்டு பாடி அம்மாவை வரவேற்றார். "வா குஞ்சலி, உட்காரு," என்று மெத்தையில் அமர வைத்து அம்மாவின் முதுகை தடவி விட்டார்.

"பாவம், புள்ள இராவெல்லாம் தூங்கல, இப்பதான் தூங்கறான், எங்க நீங்க தூங்க விட்டீங்க?" என்றார் அம்மா.

"ஆமா, குஞ்சலி... நான் என்ன பண்ணது? அது ரொம்ப தொந்தரவா இருக்கு, பாவம் குஞ்சலி அவரு...அவங்க அம்மா அப்பாவுக்கு எப்போ இவன் சம்பாரிச்சு கொடுத்து நல்லா பாத்துக்குறது. அதெல்லாம் அவர் நல்லா வருவாரு, குஞ்சலி. சினிமாவுக்கு எல்லாம் போனாருனா, நல்லா சம்பாதிச்சு பார்த்து பாரு," என்று என்னை பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள் இருவரும்.

தான் பெத்த பிள்ளையை நன்றாக படிக்க வைத்து ஆளாக்க வேண்டும் என்று நினைப்பவர்கள் மத்தியில் கூத்து பட்டறையை நிறுவி, பல கலைஞர்களை உருவாக்கி, தன் இரு மகன்களுக்கு மட்டும் தகப்பனாகாமல், அத்தனை கலைஞர்களுக்கும் தகப்பனாகி, அனைவருக்கும் வாழ்வளித்த மகான் முத்துசாமி என்று நினைத்துக் கொண்டேன். தன் கொள்கைக்கு தனது மனைவியையும் உடனாக்கிக் கொண்டார்.

குஞ்சலி அம்மா என்னுடன் சில நாட்களில் இரவு 2 மணி வரை உரையாடுவார். ஆரம்பகாலத்தில் இவர்கள் வளர்ந்திருந்த திலிருந்து, இவர்களின் நட்பிலிருந்து, காதலிலிருந்து, அரசியலில்

இருந்து, கூத்துப்பட்டறை தொடங்கியதிலிருந்து, அத்தனை கதையையும் சொல்லிக் கொண்டிருப்பார்.

ஒரு நாள், நான் ஐயாவிடம், "மாலை நேரத்தில் அடையார் இசை கல்லூரியில் மிருதங்கம் படிக்கலாம் என்று இருக்கிறேன்," என்று சொன்னேன். அவர் "பிரமாதம்! போங்க, முறையாக கத்துக்கோங்க!" என்று உத்வேகப்படுத்தினார்.

அதனால், கல்லூரிக்குச் சென்று அட்மிஷன் போட்டு வந்தேன். பத்து நாட்கள் கழித்து, அம்மா "கண்ணு, "அட்மிஷன் போட்ட

ஆசான் ந.முத்துசாமியுடன்
அவரது சீடர் சதீஷ் குமார்

ந.முத்துசாமி அவர்களின்
மகன் நடேஷ் அவர்களுடன்
சதீஷ் குமார்

கல்லூரியிலிருந்து, ஜாயின் செய்ய சொல்லி லெட்டர் வந்திருக்குடா!" என்று சொல்லி, சாமி படத்தில் வைத்திருந்த லெட்டரை எடுத்து என்னிடம் தந்தார். இருவரிடமும் ஆசீர்வாதம் வாங்கிக்கொண்டேன். "நல்லா பண்ணுங்க!" என்றார் ஐயா. அதன்பிறகு, தினமும் மாலை 4 மணிக்கு கிளம்பி, இரவு 9 மணிக்கு திரும்பி வருவேன். உள்ளே நுழைந்ததும், ஐயா "வந்துட்டிங்களா? குஞ்சலி, சதீஷ் வந்துட்டாரு!" என்று ஜாலியாகச் சிரிப்பார். ஒரு நாள் இசைக் கல்லூரிக்குப் போகல நாளும் வருத்தப்படுவார். "லீவு போடாதீங்கயா" என்பார்.

பெண்களுக்கு எப்படி மாதம் தினங்களோ, அதுபோல் அம்மா ஐயாவுக்கு ஒரு சில சாங்கியங்கள் செய்வார். அம்மா ஆன்மீகத்தில் மிகவும் பக்தியோடு இருப்பார். சாமி அறையில் தான் அதிகமாக இருப்பார். கடவுளிடம் ஒரு ஸ்டூல் போட்டு அமர்ந்து உரையாடுவார் சில நேரம் அதில் அமர்ந்தபடியே உறங்கியும் விடுவார். அம்மா செய்த அலங்காரத்தை, ஐயா சுவரை பிடித்தப்படி சென்று பார்ப்பார்.

"ரொம்ப நல்லாப் பண்ணியிருக்கே, குஞ்சலி" என்று அம்மாவை மகிழ்ச்சிப்படுத்துவார்.

நான் நடத்து அவர் பார்த்ததில்லை. ஆனால், ஒரு நாள் கூத்துப் பட்டறையில் "காவிளி" என்ற நாடகம் அரங்கேறியது. அதில் நான் தாளக் கருவிகளை கையாண்டு இசையமைத்தேன். நாடகம் முடிந்ததும், கீழே வந்த ஐயா, நாடக இயக்குனரைப் பாராட்டி "நல்லா டைரக்ட் பண்ணாரு" என்றார். ஆனால், நான்

யோசித்தேன் "நாம் இசையமைத்தோமே! அதைப்பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லையே... ஒருவேளை ஐயாவுக்கு பிடிக்கலையோ?"

ஒரு வாரம் கழித்து, ஐயா ஒரு நாடகத்துக்கு இசை ரொம்ப முக்கியம் என்று பேசிக் கொண்டிருந்த போது, எதிர்பாராத விதமாக,

"அன்னைக்கு நீங்க பண்ணது ரொம்ப நல்லா இருந்ததுயா " என்று கூறினார்.

எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி.

ஒரு நாள், "நாம ஹாஸ்பிட்டலுக்கு ஆட்டோலையே போறமே... ஒரு கார் வாங்கலாம் இல்லையா ஐயா?" என்று கேட்டேன்.

அதற்கு ஐயா, "அதெல்லாம் முன்னாடி இருந்ததுயா. முன்னாடி இருந்த டிரஸ்டி வித்து தின்னுபட்டாங்க!" என்றார்.

ஐயா, கூத்துப்பட்டறையைப் பற்றி பேசும்போது, அதற்காக அவர் எவ்வளவு உழைத்திருக்கிறார், எவ்வளவு மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகி இருப்பார் என்பதை உணர முடிந்தது. அம்மாவும் சொல்வார்கள்,

"இங்க கத்துக்கிட்ட ஒரு சில மாணவர்கள் ஐயாவை ஒரு வழி ஆக்கிட்டாங்கடா கண்ணு ! அதுலையே ஐயா மனம் நொந்து போயிட்டாரு டா கண்ணுன்னாங்க..."

இருவருக்கும் ஒரே வயதுதான். ஐயா மாதத்தில் பெரியவர், அவ்வளவுதான்.

ஐயாவின் கொள்கைக்காக அத்தனையும் பொறுத்துக் கொண்டு, கடைசிவரை ஐயாவுக்கு பிடித்ததையே செய்து பணிவிடை புரிந்த இரும்பு மனுஷி. நடுஷ சார் சொல்வார், "எங்க அம்மா ஒரு உழைப்பு பேய்!" என்று. அது உண்மைதான்.

பெத்த பிள்ளைகள் பிற்காலத்தில் நன்றாக வாழ வேண்டும், அதற்குச் சொத்துச் சேர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று நினைப்பார்கள். ஆனால், கூத்துப்பட்டறையில் கற்றுக்கொள்ளும் மாணவர்களுக்காகவே பாடுபட்டார். கூத்துப்பட்டறைக்காகவே வாழ்ந்தார். உறவுகள் இருந்தும் தன் உறவுகளைத் தகர்த்தெறிந்து, தன் மாணவர்களையே உறவென்று நினைத்து வாழ்ந்தார்..

நல்ல நடிகர்களை உருவாக்குவதை விட , நல்ல மனிதர்களை உருவாக்க வேண்டும் என்று, தனது வாழ்க்கையை முழுவதுமாக இந்த நாடகக் கலைக்காக அர்ப்பணித்தவர் முத்துசாமி ஐயா.

அவர் உழைத்த உழைப்பின் மூலம் பலருக்கும் வாழ்வு கிடைத்திருக்கும்; மேலும் கூத்துப்பட்டறையின் மூலம் பலருக்கு

வாழ்வு கிடைக்க வேண்டும் என்றுதான் பாடுபட்டிருப்பார் என்பதை என்னால் உணர முடிந்தது.

2018 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு, செப்டம்பர் மாதங்களில், ஐயாவின் உடல்நிலை மிகவும் மோசமாக இருந்தது. நான் ஊருக்கு செல்லாமல், ஐயாவின் அருகிலேயே இருக்க முடிவெடுத்திருந்தேன். அப்படி இருக்கையில், 2018 அக்டோபர் மாதத்தில், எனது அக்கா மகள் மஞ்சள் நீராட்டு விழாவிற்கு தாய்மாமா வர வேண்டும் என்றதால் , அக்கா மற்றும் மாமா என்னை அழைத்தார்கள்.

ஐயாவிடம் இதைச் சொன்னேன். “ரொம்ப சந்தோஷம் யா . போயிட்டு வாங்க,” என்றார்.

அம்மாவிடமும், அப்பாவிடமும் ஆசீர்வாதம் வாங்கிக்கொண்டு, வெளியில் வரும்போது ஐயா என்னை அனுப்பும் போது, ஒரு மாதிரி ஆனார். சந்தோஷம்தான், ஆனால் அவர் மனசுல ஏதோ, நம்ம அப்பா ஊருக்கு போறாரு என்று ஒரு குழந்தை நினைப்பது போல “போயிட்டு வாங்க” என்று சொல்வதைப்போல் இருந்தது. எனக்கு அவர் கன்னத்தில் ஒரு முத்தம் கொடுத்து விட்டு வரலாம் என்று தோன்றியது, ஆனால் முடியவில்லை .

ஊருக்கு வந்து சேர்ந்தேன். விசேஷத்தில் பங்கெடுத்து இரண்டு நாள் கழித்து பாஸ் அண்ணன் கைபேசியில் இருந்து அழைப்பு வந்தது. "தம்பி, வேலையெல்லாம் எப்படி போயிட்டு இருக்குது?" என்றார். "தோ சார் பேசினும்னு சொல்றாரு, பேசு" என்றதும் "ஐயா" என்றேன். "எப்போ வரிங்க?" என்றார், ரெண்டு நாள் தானே, ஆச்சு!", இப்போ, திடீர்னு ஐயா, இப்படி கேட்கிறாரே? என்று நினைத்தேன். "வந்து விடுகிறேன், ஐயா, உடம்பு பார்த்துக்கோங்க!" என்றேன்.

ஒருநாள் கழித்து, பிரசன்னா அண்ணன் போன் செய்து "ஐயா, நம்மள விட்டு போயிட்டாரு" என்று கத்தி அழுதார். என்ன சொல்வது என்று தெரியாமல், மனம் உடைந்தேன். உடனே கிளம்பி, கூத்துப்பட்டறைக்கு சென்று ஐயாவைப் பார்த்தேன். கண்ணாடிப் பெட்டியில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தார். ஒரு சொட்டு தண்ணீர் கண்ணில் இருந்து வரவில்லை. ஏனோ தெரியவில்லை.

உயிரோடு இருக்கும்போது, அவர் வலியைக் கண்டு கண்ணீர் சிந்தியதாலோ, என்னமோ.. அம்மா, “ஐயா நம்மள விட்டுட்டு போயிட்டாரே டா கண்ணு!” என்று அழுதார். பின்னர், சுடுகாடு சென்று விட்டு, நான் ஈரோடு வந்து மஞ்சள் நீராட்டு விழாவை முடித்துவிட்டு, அப்புறம் மீண்டும் கூத்துப் பட்டறைக்கு

சென்றேன்.

ஐயா படுத்த மெத்தையில் நடேஷ் சார் உட்கார்ந்திருந்தார், நான் அதே போன்று கீழே உட்கார்ந்தேன். கொஞ்ச மாதங்களே, என்னால் அங்கு இருக்க முடிந்தது. ஐயா, நினைவுக்கு வந்து போவதால், என்னால் அங்கு இருக்க முடியவில்லை. அம்மாவை தனியாக விட்டுவிட்டு எப்படி போவது? அம்மாவிடம் எப்படி “நான் கூத்துப்பட்டறையை விட்டுப் போகிறேன்” என்று சொல்வது என்று மன உளைச்சலில் சிக்கி தவித்தேன். என்னால் முடியவில்லை.

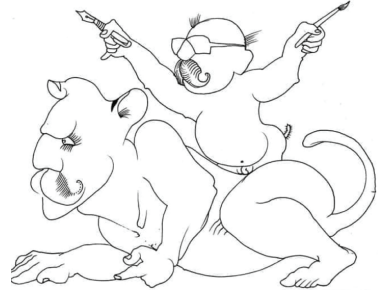
எனது குடும்பத்திலும், அம்மா, அப்பா எத்தனை காலம்தான் இப்படியே நாடகம் நாடகமன்னு இருக்க போற. வேற பொழப்ப பாத்து சம்பாதிக்கிற வழிய பாரு, இப்படி பல அழுத்தத்திற்குள் மாட்டிக்கொண்டேன். பின்னர், அம்மாவிடமும், நடேஷ் சாரிடமும் ஊருக்கு போய், இரண்டு நாட்களில் வந்து விடுகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு வந்தவன்தான். எனது கைபேசியில் இருந்து சிம் கார்டை கழட்டி விட்டேன். எனது அப்பா, அம்மா, மும்பையில் தான் ஒரு 40 ஆண்டு காலமாகத் தமிழர்கள் வாழும் பகுதியில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். அவர்களிடம் சென்று விட்டேன். ஒரு மாதம் இருந்தேன்.

ஒரு மாதம் கழித்து, மீண்டும் நான் சென்னைக்கு ஒருவிடம் உதவி இயக்குனராகச் சேர்வதற்காக இரயிலில் வந்து கொண்டிருந்தேன். அப்போது, கூத்துப்பட்டறையில் ஒரு அண்ணனுக்குத் தற்செயலாக அழைத்தேன். "அவர் குஞ்சலி அம்மா தவறிட்டாங்க, சதீஷ்" என்றார். என்ன சொல்வதென்று புரியாமல் "சரிங்கண்ணா" என்று நேராக கூத்துப்பட்டறைக்குச் சென்றேன். அனைவரும் என்னையே பார்த்தார்கள். நடேஷ் சார், "யார் இது?" என்று உற்று பார்த்து, சதீசு, "அம்மா நம்மள விட்டுட்டு போயிடுச்சி டா" என்று அழுதார். உள்ள போய் பார்த்ததும், ஒரு சொட்டு கண்ணீர் கூடச் கண்ணில் இருந்து வரவில்லை. பின்னர், சுடுகாட்டிற்குச் சென்று வந்தேன். என்ன செய்வதென்று அறியாமல், நடேஷ் சாருக்குப் போன் செய்தேன், அவர் போனை எடுத்து, "டேய், நீ பயங்கரமான குழப்பத்துல இருக்க, உனக்கு திறமை இருக்கு, ஏதாவது பண்ணுடா" என்றார். நான் கூத்துப்பட்டறை செல்லவில்லை, காரணம் என்னால் ஐய்யாவின் இழப்பில் இருந்தே மீள முடியவில்லை, அம்மாவும் இப்போது இல்லை!

இப்போது எப்போதாவது நான் கூத்துப்பட்டறைக்கு சென்றாலும்,

கீழே வீட்டில் உறங்கினால், கனவில் ஐயாவும் அம்மாவும் வருவார்கள். அவர்களின் நினைவாகவே இருக்கும். பின்னர், உதவி இயக்குனராகச் செல்லலாம் என்று இருந்ததையும், விட்டுவிட்டேன்.

ஈரோட்டிற்கு வந்தேன். திடீரென்று முடிவு எடுத்ததுதான் இந்த ஈரோடு நாடகக் கொட்டகை.

நடேஷ் அவர்களின் ஓவியம்

குஞ்சலி அம்மா, சிறு வயதிலேயே தன் பெற்றோர்களை இழந்துட்டாங்க. அவங்க பாட்டிதான் அவங்கள வளர்த்தாங்க. முத்துசாமி ஐயாவும் அம்மாவும் உறவுக்காரர்கள், மேலும் சிறந்த நண்பர்களாக இருந்தனர்.

ஒரு நாள், வெளிநாட்டிலிருந்து அம்மாவை பெண் பார்க்கச் சிலர் வந்தனர். அந்த நேரத்தில், ஐயா வீட்டிற்குள் செல்ல, அம்மா ஒரு மூலையில் சோகமாக அமர்ந்திருந்துருக்காங்க.

"ஏன் இப்படி சோகமா உட்காந்திருக்க குஞ்சலி?" என்று ஐயா கேட்டார்.

அம்மா மெதுவாக, "ஒன்னும் இல்லை, முத்துசாமி. இந்த கல்யாணத்துல எனக்கு உடன்பாடே இல்லை. ஆனா வீட்டில் என் கல்யாணத்துக்கான ஏற்பாடுகள் நடந்துட்டுயிருக்கு என்றாங்க.

அதை கேட்டதும், ஐயா ஆச்சரியத்துடன், "என்ன? கல்யாணமா? நானிலல உன்னை கல்யாணம் செஞ்சிக்கலாமனு இருந்தேன்!" என்று கூறியிருக்கிறார்.

அந்த வார்த்தைகளை கேட்டதும், அம்மாவிிற்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. அப்படித்தான், ஐயா தனது காதலை அம்மாவிடம் வெளிப்படுத்தினார். இந்தச் சம்பவம், காலப்போக்கில் சமூகத்தில் காதலர்களின் நிலைமையை கவனித்தபோது, அல்லது டிவியில் ஓடும் சில காதல் காட்சிகளைப் பார்த்தபோது, இவர்கள் காதல் போல அல்ல என்று தோன்றும்.

பின்னர், அம்மாவுக்கு சென்னையில் அரசு அலுவலகத்தில் டைப் ரைட்டராக வேலை கிடைத்தது. சென்னையில் தன் உறவினர் வீட்டில் தங்கி, அம்மா அந்த வேலைக்குச் சென்று வந்தார்.

முத்துசாமி ஐயா, அம்மா எங்கு இருக்கிறார் என்று அறிந்து,

அவருக்கு கடிதம் எழுதிவந்தார். இறுதியில், நேரில் சந்திக்கச் சென்னை வந்தார் ஐயா.

பேரறிஞர் அண்ணா இருக்கும்போது, இருவரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இணைந்து செயல் ஆற்றினர். மேலும், இந்தித் திணிப்புப் போராட்டத்திலும் ஈடுபட்டனர். அதன் பின், பாவேந்தர் பாரதிதாசன் முன்னிலையில், ஐயா வெள்ளை வேட்டி, சட்டையில், அம்மா கருப்புப் புடவையுடன், மணமுடித்து இணைந்தனர்.

அம்மாவைத் தனது பாட்டி வளர்த்ததால் ரொம்ப ஆச்சாரமாக வளர்ந்துள்ளார். அம்மா பள்ளிக்குச் சென்று வந்ததும், அவரது துணிமணிகளை மூலையில் கழட்டிப் போட்டு, அங்கேயே குளித்துவிட்டு, தனது ஆடையை குச்சியால் எடுத்துத் தள்ளிவிட்டு, வேறு துணியை அணிந்து விட்டு வருவார். அப்படி அம்மா ஆச்சாரமாக வளர்ந்ததால், அம்மாவிற்கு அதுவே பழகிப்போய் வாழ்க்கையாகி விட்டது. முத்துசாமி அய்யாவும் அம்மாவும் விரும்பும் போது, ஐயா நிறைய சிறுகதைகள் எழுதி எழுதி, அம்மாவிடம் தருவார். அம்மாதான் சரிபார்த்து, எப்படி இருக்கிறது என்று கூறுவார். முத்துசாமி அய்யாவின் முதல் வாசகர் அம்மாதான். அவரது எழுத்துக்களைத் தட்டச்சு செய்வதும், அம்மாதான். இரவு நேரத்தில் தூக்கம் வரவில்லை என்றால் ஐயா புத்தகத்தை எடுத்து வைத்து அம்மா படிப்பதுண்டு. ஆன்மீகத்தில் மிக ஈடுபாடு உள்ளவராக அம்மா இருப்பார். அதை நான் பார்க்கும் போது, நான் உள்வாங்கியது அது ஒரு வகை ஒழுங்காகவும், மனிதனுக்கான பயத்தை ஏற்படுத்துவதாகவும், சுத்தத்தை கடைபிடித்தல் என்பதாகவும் உணர முடிந்தது. உலகத்தில் மனிதர்கள் வெவ்வேறு விதமான மதங்கள், இனங்கள் என்று பிரிக்கப்பட்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

முத்துசாமி ஐயா பிறப்பில் பிராமணராக இருந்தாலும், அவர் எழுத்தையும் செயல்பாட்டையும் பார்க்கும்போது, அவர் ஒரு பெரியாரிஸ்ட் ஆகவும், கம்யூனிஸ்ட் ஆகவும், மொத்தமாக சொன்னால், முற்போக்கு சிந்தனையாளராகவும் தான் வாழ்ந்திருக்கிறார். அறிவியலும் ஆன்மீகமும், விஞ்ஞானமும், அவர் எழுத்தில் இருந்ததை என்னால் உணர முடிந்தது. நம் தமிழ்நாட்டுப் பாரம்பரியமான தெருக்கூத்தை முத்துசாமி ஐயா ஒரு "Total Theatre Art Form" ஆகப் பார்த்தார். மக்கள் தெருக்கூத்தைப் பார்த்து பழக்கப்பட்டதால், அதன் வாயிலாகவே

தான் சொல்ல வரும் கருத்தினைப் புகுத்தி, மக்களுக்குப் புதிய நாடக வடிவத்தைத் தந்தார். அதுமட்டுமல்லாமல் தான் உருவாக்கும் நடிகர்கள் வார்த்தைகள் உச்சரிப்பிலும் நன்றாக பயிற்சி பெற வேண்டும் என்பதற்காக நாடக வசனங்களை மிகவும் அற்புதமான வடிவத்தில் எழுதியிருப்பார். " கடலிலே ஒரு உரல், உருளுது: பெறளுது : தத்தளிக்குது: தாளம் போடுது " என்பதைப் போல.

தனது மனைவி தனக்காக எவ்வளவோ தியாகம் செய்து, வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாள்; அவளுக்காக நாம் இது கூடச் செய்யவில்லை என்றால் என்ன என்றுதான், அம்மாவின் ஆன்மீகத்திலும், சாங்கியங்களிலும், சடங்குகளிலும் பங்கு கொள்வார் என்பதையும் உணர்ந்தேன். அனைத்தையும் அவர் ஒரு தியேட்டராகப் பார்க்கிறார், ஒரு நல்ல ரசனையாளனாகப் பார்க்கிறார். முட்டாள்தனத்தைத் தவிர்த்து, அதில் உள்ள அழகியல் அம்சங்களை எடுத்து, தனது எழுத்திலும், தனது நாடக ஆக்கத்திலும், நடிகர்களுக்குக் கொடுக்கும் பயிற்சியிலும் புகுத்தி, புதிய உருவம் தந்து புரட்சி செய்திருக்கிறார். அவர் எழுதிய நாடகங்கள் நான், "காலம் காலமாக", "நாற்காலி காரர்," "அப்பாவும் பிள்ளையும்," "கருவேல மரம்," "உந்திச்சுழி" போன்ற நாடகங்களை இயக்கியுள்ளேன். சில நாடகங்களை படித்துள்ளேன். ஈரோடு, எனக்கு 15 ஆண்டுகால பழக்கமாக இருந்தாலும், நான் தந்தை பெரியாரைப் பற்றி முழுவதுமாக படிக்கவில்லை. ஈரோடு நாடகக் கொட்டகை தொடங்கிய பின்பு, சிலர் தந்தை பெரியார் எழுதியதையும், சொன்னதையும் பற்றி நண்பர்களின் மூலம் கேட்டறிந்திருக்கிறேன். முத்துசாமி ஐயாவின் எழுத்தில் பெரியாரையும் காண முடிந்தது. 50 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர், இந்த உலகம் எப்படி இருக்கும், நூறு வருடங்களுக்குப் பிறகு எப்படி இருக்கும் என்று பெரியார் எழுதியதாகவும், ஒருவர் சொல்லிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல, முத்துசாமி ஐயாவின் நாடக எழுத்தைப் படிக்கும் போதும் உணர் முடிகிறது. தற்போது, ஈரோடு நாடகக் கொட்டகையின் தயாரிப்பில் நான் இயக்கி நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் நாடகம், முத்துசாமி ஐயா எழுதிய "உந்திச்சுழி" இந்நாடகத்தில் ஒரு வசனம்: "இங்கு என்ன கேட்டுக்கிட்டு என்னையோ, உன்னையோ கேட்டுக்கிட்டு உன்னையோ யாரும் பெற்று எடுக்கல!" என்று சுவாரசியமாக எழுதி இருப்பார்.

அவரது எழுத்தில் ஒரு நவீன ஓவியத்தைப் பார்க்க

முடிகிறது. இன்று ஏனோ நவீன நாடகங்களுக்கு அதிக வாய்ப்புக் கிடைப்பதில்லை. ஒரு மேடம் நாடகம் நிகழ்த்த என்னை அழைத்த போது, “சதீஷ், நாடகத்தில் ஏதும் அரசியல் இருக்காதுல்ல?” என்று கேட்டார். நான், “அதெல்லாம் இருக்காது, மேடம்,” என்றேன். சமூகப் பிரச்சனையையும், இம்மக்கள் படும் அவல நிலையையும் தனது எழுத்தில் கொண்டு வந்தார், முத்துசாமி ஐயா. அது அரசியல் அல்ல! இந்த சமூகத்தின் மீதும், மக்கள் மீதும் கொண்ட பற்றும், அக்கறையும் தான்.

கூத்துப்பட்டறையில் நடிகர்களுக்கு, மூன்று வேளை சாப்பாடு ருசியாக இருக்கும். சாப்பாடு, சாம்பார், ரசம், பொறியல், மோர், ஊறுகாய், அப்பளம் என்று அனைத்தும் இருக்கும். மேலும் அரங்கில் ஏசி, ரூமில் ஏசி, வைஃபை இணைப்பு என அனைத்து வசதிகளும் இருக்கின்றன. இவை

ஈரோடு நாடகக் கொட்டகை அரங்கு

அனைத்தும் கூத்துப்பட்டறைக்கு கிடைக்க, இந்த மனிதன் எத்தனை பேரைச் சந்தித்திருப்பார்? எங்கெங்கு அவர் அலைந்திருப்பார்? என்றெல்லாம் நினைத்திருக்கிறேன்.

கூத்துப்பட்டறை நடிகர்களுக்கு பாக்கெட் மணியாக மாதம் நாலாயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்படும். அவர்கள் கையெழுத்திட்டுச் சம்பளம் பெறுவார்கள். நான் கையெழுத்திட்டுச் சம்பளம் பெற்ற முதலிடம் கூத்துப்பட்டறையில்தான். நாலாயிரத்தை நாற்பதாயிரமாக எண்ணிக்கொண்டு சந்தோஷமாக இருப்பேன். என் உடை உடமைகளை வைத்திருக்கும் பெட்டி ஒன்று நான் வைத்திருந்தேன். அரங்கின் பார்வையாளர்கள் அமரும் இடத்தில் கடைசியில் ஒரு பெஞ்ச் இருக்கும். அந்த இடம் மிகவும் பிடித்ததால், அந்த பெஞ்சின் கீழே என் பெட்டியை வைத்து, என் துணிகளை வைத்திருந்தேன். யாரிடமும் நான் அதிகம் பேச மாட்டேன். மௌனமாகவே இருப்பேன். அங்கு நடக்கும் ஒவ்வொன்றும் புதிதாக இருந்தது. அனைத்தையும் உள்வாங்கிக் கொண்டு வாழ்ந்தேன்.

ஐயாவுக்கும் அம்மாவுக்கும் நடேஷ் சாரை பற்றிய கவலை தான் அதிகம். ஒரு நாள், நடேஷ் சார் “எப்பா, உனக்கு ஒரு சூப் வச்சி தரேன்” என்று சமையல் அறைக்கு சென்று ஐயாவுக்கு சூப் வைத்தார். அதை என்னிடத்தில் கொடுத்து, “அப்பாட்டப்

போய் குடுமா” என்றார். நான் போகும்போது அதை நுகர்ந்தேன் . ஒரே சாம்பார் தூள் வாடை, ஐயாவிடம் தந்ததும், அவர் அதை வாங்கி குடித்தார். எந்த ஒரு முகச் சுழிப்பும் இல்லாமல் பாதி டம்ளர் குடித்ததும், நான் “போதும் ஐயா” என்றதும் என்னிடத்தில் கொடுத்தார். நான் அதைக் குடித்தேன், ஒரே சாம்பார் பொடி வாடை காட்டமாக இருந்தது. உப்பு அதிகம், எப்படி இதை ஐயா குடித்திருப்பார்? என்று நினைத்தேன், பின்பு தான் தெரிந்தது, ஆசையாக நடேஷ் சார் செய்து கொடுத்திருக்கிறார் என்பதால்.

ஒரு நாள் இரவு, ஐயாவுக்கும் நடேஷ் சாருக்கும் பயங்கரமான சண்டை ஏற்பட்டது. டிவி ரிமோட் எல்லாம் உடைந்தது. பின்பு, நான் ஐயாவை உள் அறைக்கு அழைத்து வந்தேன். உள்ளே வந்ததும், “பாவம் யா அவன்! அவனுக்கு எந்த அங்கீகாரமும் இல்லாததால்தான், இப்படி இருக்கான்” என்று கவலை அடைந்தார். காலை எழுந்ததும், நடேஷ் சார் அறையில் இருந்து வெளியில் வந்தார். முத்துசாமி ஐயா “ குட் மார்னிங் டா கண்ணு , நைட்டு ரொம்ப சத்தம் போட்டுட்டா கண்ணு” என்றார். “அம்மாவை ரொம்ப திட்டிட்ட, சாரிப்பா” என்றார். “சரி, விடுடா கண்ணு” என்று ஐயா சேவிங் செய்யத் தொடங்கினார். தினமும் தனது தாடியை சேவிங் செய்து அழகாக வைத்துக் கொள்வார்.

2018 இல், நடேஷ் சார் என்னை வைத்து முத்துசாமி ஐயா எழுதிய “காலம் காலமாக” நாடகத்தைத் தனிநபர் நாடகமாக நடக்க வைக்கத் தயார் செய்து கொண்டிருந்தார். அப்போது, முத்துசாமி ஐயாவிடம் “ நான் நடக்கப் போகிறேன், நடேஷ் சார் இயக்கத்தில் நடக்கப் போகிறேன் ஐயா ” என்று சொன்னேன். அவர் ரொம்ப சந்தோஷப்பட்டார். “ரொம்ப நல்லா பண்ணுவான் யா நடேஷ் ?” என்றார். நான், காலம் காலமாக நாடகப் பிரதியை ஐயாவிடம் படித்துக் காட்டினேன். முடிந்ததும், “புல்லா ஆர்டிபிஷியலா இருக்குயா” என்றார். நான் அதற்கு பதில் தேடி, “ஏன் ஐயா அப்படி சொன்னார்?” என்று தேடினேன்.

பின்பு ஒருநாள், பிரளயன் சார் அவருடைய புத்தகம் ஒன்று வெளியிடுவதற்காக முத்துசாமி ஐயாவிடம் முன்னுரை கொடுக்கச் சொல்லி , கூத்துப்பட்டறையில் கேட்டிருந்தார். நான் ஐயாவிடம் சொன்னேன், “ஒரு பேப்பர், பேனா கொண்டு வாங்க” என்று கூறினார். அவர் மெத்தையில் படுத்தபடி கண்ணை மூடிக் கொண்டு தலையை சொரிந்து கொண்டே சொல்லத் தொடங்கினார். “பிரளயன், என்னை அறிவதற்கு முன்பே

நான் அவரை அறிவேன்" என்று சொல்லத் தொடங்கினார், அவர் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் தேடித்தேடிச் சொன்ன விதம் அற்புதமாக இருந்தது, அவ்வார்த்தைகளை ஐயா எனக்கு எழுத வாய்ப்பளித்ததால், நான் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன்.

ந. முத்துசாமி மற்றும்

துணைவியார் குஞ்சலி அம்மையார். தியாகியுடன் வாழ்ந்ததின் மூலமாய் ஒட்டுமொத்தத் தியாகிகள் எப்படி வாழ்ந்திருப்பார்கள் என்று உணர முடிந்தது.

சிலருக்கு, கூத்துப்பட்டறையின் மீது விமர்சனம் இருந்தாலும், முத்துசாமி ஐயாவின் மீது விமர்சனம் இருந்தாலும், அங்குள்ளவர்கள் மீது விமர்சனம் இருந்தாலும், விமர்சனத்தை எல்லாம் கடந்து, மரணத்தைக் கடந்து, தன்னை விமர்சித்த, தன் கலைஞர்களும், சகப் பயணிகளும் மீண்டும் கூத்துப்பட்டறைக்கு வந்தாலும், அதனை ஏற்று, மீண்டும் அவர்களுக்கு வாழ்வளித்து, வாழ்வாதரத்தை அளித்து, இன்னும் பல பேருக்குக் கூத்துப்பட்டறை வாழ வழி கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஒரு அமைப்பை முன்நின்று இயக்குவது எவ்வளவு சிரமம் என்பதை அவர் மூலமாகத் தெரிந்து கொண்டேன்.

வள்ளலாரை வெவ்வேறு மாதிரியாக விமர்சித்தாலும், இன்று வரை அற்புதமாக வடலூரில், வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகளார் உருவாக்கிய சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம் என்ற அமைப்பு சிறப்பாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அங்குள்ள மக்கள் சொல்வார்கள், வள்ளலார்தான் சன்மார்க்க சங்கத்தை இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று. அது போலதான் எனக்கு ஓர் அமைப்பை இயக்கத் தகுதி இருக்கிறதா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. ஆனால் ஆறு ஆண்டுகள் கடந்து, ஈரோடு நாடகக் கொட்டகை சென்று கொண்டிருக்கிறது. கடவுள் ஒருவரே, அவர் உருவமற்றவர், எனினும் அவர் உருவமுள்ள எல்லா பொருள்களிலும் நிறைந்து இருக்கிறார் என்று பத்தாம் வகுப்பில் படித்தது நினைவுக்கு வருகிறது. முத்துசாமி ஐயா தான் இயக்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று நம்பிக்கை கொண்டேன். நம்பிக்கை

இல்லாத விஷயத்தில் ஈடுபடுவது நல்லதும் இல்ல, பயனும் இல்ல. அது கடவுள் நம்பிக்கையைப் போல உணராமலேயே ஊட்டி வந்ததாக இருந்தாலும் சரி, நம்பிக்கை வேண்டும் என்று அவர் எழுதிய காலம் காலமாக என்னும் நாடகத்தில் சொன்னது போல, நம்பிக்கையோடு நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

2019 அக்டோபர் 24, ஐயாவின் முதலாம் ஆண்டு நினைவு நாளன்று, ஈரோடு நாடகக் கொட்டகை தொடங்கினோம். நவம்பர் மாதம், திருவண்ணாமலையில் கீதபாரதி கலைக்கூடத்தில் காலம் காலமாக நாடகத்தை நிகழ்த்துவதற்காக 20 கலைஞர்கள் சென்றோம். அப்போது அங்கிருந்த கலைக்கூடத்தின் இயக்குனர் பாரதி அண்ணன், 20 கலைஞர்களுக்கும் பட்ட சாதங்களை தந்தார். எல்லாருக்கும் பகிர்ந்து விட்டு, கடைசியில் ஒரு பொட்டலத்தை நான் எடுத்து விரித்த போது, இலைக்குக் கீழிருந்த நியூஸ் பேப்பரில் ஐயாவும் அம்மாவும் காட்சியளித்து ஆசீர்வதித்தது வியப்பாகவும் அதிர்ச்சி கலந்த மகிழ்ச்சியுடனும் இருந்தது. கண்ணீர் தழும்பி நான் அதை பார்த்தேன். "நீ நல்லபடியா செய்வ டா கண்ணு, எங்க ஆசீர்வாதம் உனக்கு எப்பவும் உண்டு" என்று இருவரும் சொன்னது போல உணர்ந்தேன். இரு பெரும் தத்துவவாதிகளான குருட்ஜிஃப் மற்றும் ஜே.கிருஷ்ணமூர்த்தி இருவரையும் முத்துசாமி ஐயா பின்பற்றியிருக்கிறார் என்று சீனியர்ஸ் சொல்லிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அதுபோல, உலகமெல்லாம் கூத்துப்பட்டறை பற்றி அறிந்தும், முத்துசாமி ஐயாவைப் பின்பற்றியும் பலர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். கூத்துப்பட்டறையின் மூலம், பலருக்கும் வாழ்வளித்த, முத்துசாமி ஐயாவுக்கு, தமிழக அரசு ஏதேனும் மரியாதை செய்ய வேண்டும் என்பதே எனது வேண்டுகோள்.

என்னை முழு நேரக் கலைஞராகக் கண்டெடுத்தவர் என் குரு, முத்துசாமி ஐயாவின் மகன், நடேஷ் சார் தான். நான் எழுதிப் பழக்கமில்லை இதுவே முதன்முறை, எழுத வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது, குறுகிய பக்கத்திற்குள் முடிக்க வேண்டும் என்பதால் சிலவற்றை மட்டுமே எழுதியிருக்கிறேன். இன்னும் முத்துசாமி ஐயாவைப் பற்றி ஆழமாகவும், குஞ்சலி அம்மாவைப் பற்றியும், நடேஷ் சாரைப் பற்றியும் நாவலாகவோ நாடகமாகவோ கொண்டு வருவேன்.

என்னை, முத்துசாமி ஐயாவைப் பற்றி எழுதச் சொல்லி எனக்கு வாய்ப்பளித்த, எங்களுக்கு எப்பொழுதும் பக்க பலமாக இருக்கும் புதுமலர் இதழின் ஆசிரியர் கண. குறிஞ்சி ஐயாவுக்கு

எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பாஸ்கர் அண்ணன் தன் பெற்றோரை நினைத்து அழுதிருப்பாரோ இல்லையோ எனத் தெரியவில்லை, ஆனால் முத்துசாமி ஐயாவைப் பற்றியும் குஞ்சலி அம்மாவைப் பற்றியும் பேசும்போதெல்லாம் பாஸ்கர் அண்ணன் அழுது அழுகுணர்ச்சியோடு பேசுவார் . ஐயா என்னுள் இன்னும் ஆழமாய் செல்வதற்குக் காரணமாய் இருந்த பாஸ்கர் அண்ணனுக்கும் எனது நெஞ்சார்ந்த நன்றி!

முத்துசாமி ஐயாவால் கிடைத்த இந்த வாழ்வு, வாழும் வரை அவரையும் உடன் அழைத்துச் செல்லலாம் என்றுதான் அவரது சிலையை வைத்து, முத்துசாமி ஐயா நினைவரங்கமாக ஈரோடு நாடகக் கொட்டகை 5 வயது முதல் 18 வயது வரை உள்ள குழந்தைகளுக்கான நாடகக்களமாக (Children's Theatre) இயங்கி வருகிறது.

என்னுள் மட்டும் முத்துசாமி ஐயா வாழவில்லை, அவர் உருவாக்கிய அத்துணை மாணவர்களுக்கும் அவர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.

பாஸ்கர் அண்ணனுடன் சதீஷ்குமார்

**பல்கலைக்கழக நல்கைக்குழு (யூஜிசி)
வரைவறிக்கை-2025
வரமா? சாபமா?**

கண. குறிஞ்சி

கல்வித்துறையில் முசோலினி செய்த மாற்றங்களைத் தற்பொழுது நினைவு கூர்வது பொருத்தமாக இருக்கும். கல்வியைத் தனியார் மயமாக்குவதிலும், கல்வி நிறுவனங்களில் மத போதனைகளைப் புகுத்துவதிலும், ஆளுநர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வழங்குவதிலும் முசோலினி அதிக முக்கியத்துவம் தந்தான். இவற்றைத்தான் ஆர் எஸ் எஸ் அமைப்பு இப்பொழுது இந்தியாவில் நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல, இந்துத்துவவாதியான டாக்டர் மூஞ்சே, முசோலினியை நேரில் சந்தித்ததோடு, பாசிஸ்டான முசோலினியின் கல்வி அணுகுமுறையை மிகவும் உற்சாகமாக வரவேற்றார் என்பதும், முசோலினியின் கல்வி முறையை இந்து ராஷ்டிரத்தில் செயல்படுத்த வேண்டும் என வலியுறுத்தினார் என்பதும் வரலாறு. இப்பொழுது பாரதீய ஜனதாக்கட்சி ஆட்சியில் அதே வரலாறு திரும்புகிறது என்பதற்கான சான்றுதான் தேசியக் கல்விக் கொள்கை 2020ம், பல்கலைக் கழக நல்கைக்குழுவின் 2025 ஆம் ஆண்டு (University Grants Commission - UGC) வரைவறிக்கையும்.

பல்கலைக்கழக நல்கை (மானிய) குழுவின் தோற்றம்.

அலிகார், பனாரஸ், தில்லி உள்ளிட்ட பல்கலைக் கழகங்களின் கல்வித் தரத்தை மேம்படுத்த 1945 ல் உருவாக்கப் பட்டதே இக்குழு. பின்னர் இது ஏனைய பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் விரிவாக்கப் பட்டது. 1956 ஆம் ஆண்டில் பல்கலைக் கழக நல்கைக் குழுச் சட்டம் (UGC Act 1956) நிறைவேற்றப் பட்டு, சட்ட அங்கீகாரம் அதற்கு வழங்கப் பட்டது. அதைப் பயன்படுத்தி இக்குழு பல்கலைக் கழகங்களில் தேவையற்ற முறையில்

தலையீடுகள் செய்தது. எனவே 1967ல் அமைக்கப்பட்ட கோத்தாரி கல்விக் குழு இது தேவையற்ற செலவுகளுக்கான குழு எனவும், இதைக் கலைத்து விடுவது நல்லது எனவும் பரிந்துரைத்தது. இந்திய ஒன்றியத்தில் காங்கிரஸ் உள்ளிட்ட கட்சிகளின் ஆட்சிக்காலத்திலும் இக்குழு குறித்துப் புகார்கள் இருந்தன. எனினும் பாரதீய ஜனதாக்கட்சி ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, ஏனைய நிறுவனங்களைப் போல், இக்குழுவும் ஒன்றிய அரசின் கைப்பாவையாக மாறிவிட்டது. இக்குழுவின் 2018 ஆம் ஆண்டு சட்டத்திலுள்ள சிறிதளவு சனநாயகக் கூறுகளும் 2025 வரைவு நெறிமுறையில் நீக்கப்பட்டு விட்டன.

பல்கலைக்கழக நல்கைக் குழு (யூஜிசி) 2025 வரைவு நெறிமுறைகள்

யூஜிசி தலைவர் எம். ஜெகதீஷ்குமார் 2025 சனவரி ஆறாம் நாள் புதுதில்லியில் இக்குழுவின் வரைவறிக்கையை வெளியிட்டார். இது குறித்த கருத்துக்கள் பிப்ரவரி 5 ஆம் நாள் வரை வரவேற்கப்படும் எனவும், மார்ச்சு மாதக் கடைசியில் இறுதி அறிக்கை வெளியாகும் எனவும் அறிவித்தார்.

தற்பொழுது வெளியாகியுள்ள வரைவு அறிக்கையின்படி, துணை வேந்தராகத் தேர்வு செய்யப்படும் நபர் பேராசிரியராகத்தான் பணி செய்திருக்க வேண்டும் என்பது கட்டாயம் இல்லை. ஆராய்ச்சி அல்லது அகாடமி கல்வி நிர்வாக அமைப்புகளில் பதவியில் இருப்பவர்களாகவும் இருக்கலாம், தொழில், பொது நிர்வாகம், பொதுக் கொள்கை அல்லது பொதுத்துறை நிறுவனங்களைச் சேர்ந்தவர்களாகவும் இருக்கலாம். அதாவது தொழில் அதிபராகவும் இருக்கலாம், அதிகாரிகளாகவும் இருக்கலாம் என்று தகுதி விரிவாக்கம் செய்யப்படுகின்றது. இது கல்விப் பரப்பில் மிகவும் ஆபத்தானது. கல்வி நிறுவனங்களில் அதுவும் பல்கலைக் கழகங்களில் அனுபவம் பெறாதவர்களைத் துணை வேந்தர்களாக நியமிப்பது கல்வி மற்றும் நிர்வாகப்பரப்பில் பல்வேறு குழப்பங்களை உண்டாக்கும்.

ஒன்றிய அரசின் மூலம் நியமிக்கப்பட்ட ஆளுநர், தான் விரும்பும் எந்தக் கல்வியாளர் அல்லாத நபரையும் மாநிலப் பல்கலைக்கழகங்களின் துணைவேந்தராக நியமிக்கும் ஆபத்து உள்ளது. கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்குப் பல்கலைக் கழகங்களை மறைமுகமாகத் தாரை வார்க்க வழி வகுக்கும் திட்டமே இது. பணப் பற்றாக்குறையால் பல்கலைக் கழகங்கள் தடுமாறும் வேளையில், கார்ப்பரேட் நிர்வாகிகள் மிக எளிதாகப்

பல்கலைக் கழகங்களைக் கைப்பற்றி, அவற்றைப் பணம் கொழிக்க வைக்கும் வணிக நிறுவனங்களாக மாற்றுகிறோம் என்ற பெயரில் எளியவர்களுக்களுக்கு உயர்கல்வியை எட்டாக கனியாக மாற்றும் ஆபத்து உள்ளது.

மேலும் துணை வேந்தருக்கானத் தேடுதல் குழுவில் இது வரை பல்கலைக் கழக செனட்டிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஒரு பிரதிநிதியும், ஆட்சிக் குழு எனப்படும் சிண்டிகேட்டிலிருந்து தேர்வு செய்யப்படும் ஒரு பிரதிநிதியும், ஆளுநர் சார்பாக ஒரு பிரதிநிதியும் இருந்தனர். ஆனால் தற்போது செனட் மற்றும் சிண்டிகேட்டில் ஏதேனும் ஒன்றிலிருந்து மட்டும் ஒரு பிரதிநிதி தேர்வு செய்யப்படலாம் என்று மாற்றப்பட உள்ளது. இது ஆசிரியர் பிரதிநிதிகள் செனட்டில் பங்கேற்று, தேடுதல் குழுவிட்கான பிரதிநிதியைத் தேர்வு செய்யும் வாய்ப்பைத் தட்டிப்பறிக்கும். கூடுதலாக யு.ஜி.சியின் பிரதிநிதி ஒருவர் தேடுதல் குழுவில் இடம்பெறுவார் என்பது தமிழ் நாடு அரசும் பல கல்வியாளர்களும் தொடர்ந்து எதிர்த்து வரும் நிலையாகும்.

தமிழ் நாட்டில் தகுதி வாய்ந்த ஒரு கல்வியாளரைத் தீர்மானிப்பதில் யு.ஜி.சி பிரதிநிதியும் இருப்பார், இது தவிர ஆளுநர் பிரதிநிதி ஒருவரும் இருப்பார், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஆளுநர் யார் துணைவேந்தராவது என்பதைத் தீர்மானிப்பார் என்பது துணை வேந்தர் நியமனத்தில் மாநில அரசுக்கோ, ஆசிரியர்களுக்கோ எந்த வகையிலும் பங்காற்ற அதிகாரம் இல்லை என்றாக்குகின்றது. கல்விப் பரப்பில் தங்கள் அரசியல் செல்வாக்கை நிலைநாட்ட நடுவண் அரசு இப்படிப்பட்ட சனநாயக விரோதத் திட்டங்களைக் கொண்டு வருவது கடும்கண்டனத்திற்கு உரியதாகும்.

உதவிப்பேராசிரியர் நியமனத்தில், இளங்கலை மற்றும் முதுகலைப் படிப்புகளில் எந்தப் பாடங்களில் படித்திருந்தாலும், நெட் தேர்ச்சி வகுப்புகளுக்கும் அல்லது முனைவர் பட்டத்தைப் பெறும் வகுப்புகளுக்கும் அவர்களை ஆசிரியராக நியமிக்கலாம் எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

இளங்கலை, முதுகலை வகுப்புகளில் ஒரு பாடத்திட்டத்தைப் படிக்காமலேயே அப்பாடத்தில் நெட் தேர்வு எழுதலாம், முனைவர் ஆராய்ச்சியும் மேற்கொள்ளலாம் என்பதை மறைமுகமாக இது சுட்டுகின்றது. இளங்கலை, முதுகலையில் தான் கற்பிக்கப்போகும் பாடங்களைப் பயிலாதவர் எப்படி அந்தப் பாடங்களை மாணவர்களுக்கு அடிப்படைகளுடன் நடத்த இயலும்?.

மேலும் முனைவர் பட்டம் என்பது கல்லூரிகளில் பாடம் நடத்துவதற்கு அவசியமானது அல்ல. அது ஒரு சிறப்பு அம்சம் அவ்வளவுதான் எனும் யு.ஜி.சி யின் அணுகுமுறை கற்பித்தலின் அடிப்படையையே தகர்க்கிறது. இன்று முனைவர் பட்டம் பெற ஒரு துறையில் பதிவு செய்து கொண்டு, பிறகு அதில் பல துறைகளையும் ஒருங்கிணைத்து (Interdisciplinary) முனைவர் பட்டம் பெறுகின்றனர். இத்தகைய முறை ஆய்வுக்குத்தான் பொருந்தி வரும். ஆனால் பாடங்களை நடத்துவதற்கு இது பொருந்தாது. எனவே இந்த முன்வைப்பை யு.ஜி.சி. கண்டிப்பாகத் திரும்பப் பெற வேண்டும்.

கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக் கழக உதவிப் பேராசிரியர்கள் பணி நியமனத்தில் பல விதப் பிரிவுகளை யு.ஜி.சி. அறிமுகப்படுத்துகின்றது. உதவிப் பேராசிரியர் பணிக்கு பலவித நிலைகளை குறிப்பிடுகின்றது. ஊதிய நிர்ணயத்தில் இது பல வேறுபாடுகளைக் குறிக்கும். இது ஆசிரியர்கள் நலனுக்கு எதிரானது. ஆசிரியர்களைப் பழி வாங்க நிர்வாகங்களுக்கு வழங்கப்படும் சக்தி வாய்ந்த ஆயுதம் இது.

காலிப்பணியிடங்களை ஒரு குறிப்பிட்ட காலக்கெடுவிற்குள் தகுதியானவர்களைக் கொண்டு நிரப்ப வேண்டும் என்பதில் யு.ஜி.சி சிறிதும் அக்கறை காட்டவில்லை என்பது ஏற்கத்தக்கதல்ல!

இளநிலை மற்றும் முதுநிலை மாணவர் சேர்க்கையிலும் நுழைவுத் தேர்வு நடைபெறும். தேசியக் கல்விக் கொள்கை 2020 ஐ புதிய கல்விக் கொள்கையை வலியுறுத்தும் வகையில் யு.ஜி.சி யின் நெறிமுறை இருக்கும்.இந்நெறிமுறையை ஏற்காவிட்டால், யு.ஜி.சி சார்பாகப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு நிதி ஏதும் வழங்கப்படாது; அத்தகைய பல்கலைக் கழகம் வழங்கும் பட்டங்கள் செல்லாதவையாகக் கருதப்படும்.

பல்கலைக் கழகப் படிப்பை விட்டு எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் வெளியேறலாம், விருப்பம் போல் மீண்டும் வந்து படிப்பைத் தொடரலாம் என்பன போன்ற வழிமுறைகள் ஒரு பருந்துப் பார்வையிலேயே பல்கலைக் கழகச் சனநாயகத்திற்கு முற்றிலும் எதிரானவை என்பதை எளிதில் உணர முடியும்.

மேலும் இந்த விதிமுறைகள் நடைமுறைக்கு வந்த ஆறு மாதத்திற்குள் அனைத்து உயர்கல்வி நிறுவனங்களும், தக்க மாற்றங்களைக் கொண்டு வரும் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். இந்த விதிகளை மீறும் உயர் கல்வி நிறுவனத்தின் மீது கடும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இந்த விதிமுறைகளில்

ஏதேனும் முரண்பாடு ஏற்பட்டால், யூஜிசியின் முடிவுதான் இறுதியானதாக இருக்கும் என்பது போன்ற விதிமுறைகள் உயர் கல்வியை முற்றிலும் நாசமாக்கி விடும் என்பதில் சிறிதளவும் ஐயம் இல்லை.

பல்வேறு மாநிலங்கள் எதிர்ப்பு

யூஜிசி 2025 நெறிமுறைகளுக்குத் தமிழ்நாடு, கேரளம், கர்நாடகம், மேற்கு வங்காளம், தெலங்கானா, பீகார் போன்ற மாநிலங்கள் தமது எதிர்ப்பைத் தெரிவித்துள்ளன. யூஜிசி 2025 நெறிமுறைகளைக் கைவிடக் கோரி தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவையில் 2025 சனவரி ஒன்பதாம் நாள் தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டது. மேலும் குழுவின் நெறிமுறைகளை எதிர்த்து ஏனைய மாநிலங்களும் தீர்மானம் நிறைவேற்றிட வேண்டும் என வேண்டித் தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் ஸ்டாலின் அவர்கள் பாஜக அல்லாத கட்சிகள் ஆளும் தில்லி, இமாசலப் பிரதேசம், ஜம்மு காஷ்மீர், ஜார்கண்ட், கர்நாடகம், கேரளம் பஞ்சாப், தெலங்கானா மற்றும் மேற்கு வங்கம் ஆகிய ஒன்பது மாநிலங்களுக்குக் கடிதம் எழுதியுள்ளார். மேலும் குழுவின் நெறிமுறைகளைத் திரும்பப் பெறுமாறு ஒன்றியக் கல்வி அமைச்சர் தர்மேந்திர பிரதானிக்கும் சனவரி 20 அன்று கோரிக்கை விடுத்துள்ளார். ஒன்றிய அரசு தனது வரைவு மசோதாக்களைத் திரும்பப் பெறுவதோடு, உயர் கல்வித் தேவைகளுக்கு உகந்த முறையில் நெறிமுறைகளை மீளாய்வு செய்ய வேண்டும் எனவும் அக்கடிதத்தில் தமிழக முதலமைச்சர் அலர்கள் கேட்டுக் கொண்டுள்ளார்.

மாண்புமிகு ஸ்டாலின் அவர்களின் கடித வேண்டுகோளை ஏற்று கேரள முதலமைச்சர் பிரணாய் விஜயன் அவர்களும், யூஜிசி குழுவின் நெறிமுறைகளை ஒன்றிய அரசு திரும்பப் பெற வேண்டும் எனக் கேரளச்சட்டமன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றி உள்ளார்.

மேலும் ஆளும் பாரதீய ஜனதா கட்சியின் அணியிலுள்ள ஜனதா தளம் (ஐக்கியம்) தெலுங்கு தேசம், லோக் ஜன் சக்தி (ராம் விலாஸ்) போன்ற கட்சிகளும் யூஜிசி அமைப்பின் வரைமுறைகளுக்குத் தங்களது எதிர்ப்பைப் பதிவு செய்துள்ளன.

யூஜிசியின் அத்துமீறிய செயல்கள்

யூஜிசி குழுவின் பல்வேறு பரிந்துரைகள் கல்வித் துறை சனநாயகத்திற்கு முற்றிலும் முரணானவை. அதிலும் . இக்குழுவின் நிபந்தனைகள் மாநில அரசின் உரிமைகளைக் காலில் போட்டு மிதப்பவையாக உள்ளன. பல்கலைக் கழகத்தின்

துணைவேந்தரை நியமிப்பதில் மாநில அரசுக்கு எவ்விதப் பங்கும் இல்லை என்பது உச்ச கட்டச் சர்வாதிகாரமாகும். பல்கலைக் கழகங்களுக்கு நிலம் வழங்குவது, கட்டடம் கட்டித் தருவது, பேராசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்குவது என அனைத்தையும் செய்வது மாநில அரசுகள். ஏறக்குறைய பல்கலைக் கழகத்தின் 85% செலவினங்களை மாநில அரசுகள்தான் ஏற்றுக் கொள்கின்றன. அப்படியிருக்க மாநில அரசுகளுக்கு எவ்வித உரிமையும் வழங்காமல், ஒன்றிய அரசு பல்கலைக் கழக நிர்வாகத்தைத் திருட்டுத்தனமாகத் தன்வசப் படுத்த முயல்வது மிகவும் இழிவான செயலாகும். கரையான் புற்றெடுக்கக் கருநாகம் புகுந்த கதைதான்.

துணைவேந்தரை நியமிக்கும் தேடுதல் குழுவை மாநில அரசுதான் இதுவரை நியமித்து வந்தது. அக்குழு பரிந்துரைக்கும் மூவரில் ஒருவரை ஆளுநர் தெரிவு செய்யும் நிலைதான் 2018 நெறிமுறையில் இருந்தது. ஆனால் தற்பொழுது துணைவேந்தரை நியமிக்கும் அனைத்து அதிகாரங்களும் ஆளுநர் கைக்கு மாறிவிட்டது. மாநில மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாநில அரசுகளுக்கு எவ்வித அதிகாரமும் இல்லாத நிலை உருவாகும். மாநில அரசிடம் மாதாமாதம் சம்பளம் வாங்கும் ஊழியராகிய ஆளுநரை அனைத்து அதிகாரங்களும் கொண்ட பீடத்தில் ஏற்றி வைத்திருக்கிறது மோடியின் ஒன்றிய அரசு. எவ்வளவு அயோக்கியத்தனம்!

இதைத்தான் தமிழக அரசின் சட்டமன்றக் கண்டனத் தீர்மானமும் சுட்டிக் காட்டுகிறது. மாநிலத்தின் உண்மையான இலட்சியங்களையும், மாநிலத்தின் கல்வித் தேவைகளையும், மாணாக்கர்களுக்கான உதவித் தொகைகளையும் உறுதிப்படுத்தப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தரைத் தேர்ந்தெடுக்கும் குழுவில் மாநில அரசின் பங்கேற்பு மிகவும் முக்கியமானது எனவும், பல்கலைக் கழகத்திற்குத் தேவையான பேராசிரியர்களையும், பணியாளர்களையும் நியக்கும் குழுக்களில் மாநிலத்தைப் புறக்கணிப்பது ஏற்கத்தக்கதல்ல எனவும் தமிழக அரசு சுட்டிக் காட்டியுள்ளது.

அரசமைப்புச் சட்டம் சொல்வது என்ன?

கல்வி உரிமை பொதுப் பட்டியலில் இருந்தாலும், பல்கலைக் கழகங்கள் இன்னும் மாநிலப் பட்டியலில்தான் உள்ளது. இதைக் கேரள அரசின் கடிதமும் சுட்டிக் காட்டுகிறது. “பிரிவு 66ல் தெளிவாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளவை தவிர, பல்கலைக்

கழகத்திற்குத் தொடர்புடைய எதுவும் ஒன்றியப் பட்டியலில் (Union List) இல்லை. குறிப்பாக உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் அல்லது ஆய்வு மற்றும் அறிவியல் / தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களின் தகுதியைத் தீர்மானிப்பதும், ஒருங்கிணைப்பதும் ஒன்றியப் பட்டியலில் இல்லை என அரசமைப்பின் ஏழாவது பட்டியலில் உள்ள மாநில மற்றும் ஒத்திசைவுப் பட்டியல் (State and Concurrent List) தெளிவாகக் குறிப்பிடுகிறது”. எனக் கேரள முதலமைச்சர் தெளிவு படுத்துகிறார்.

அரசமைப்பு நிர்ணய அவையில் அண்ணல் அம்பேத்கரும் இதைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். “உயர் கல்வி கற்பிக்கும் ஆராய்ச்சி மற்றும் அறிவியல் / தொழில்நுட்ப நிறுவனங்கள் போன்ற சிலவற்றின் தரத்தைப் பாதுகாப்பதை மட்டுமே பிரிவு 57A (தற்பொழுது பிரிவு 66 அதாவது ஒன்றியப் பட்டியல்) குறிப்பிடும்” என்பது அண்ணலின் வழிகாட்டுதல் ஆகும்.

இதையேதான் கேரள முதல்வர் பினராயி விஜயன் அவர்களும் கீழ்க்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார். “மிகவும் அடிக்கடி மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகும் யூஜிசி குழுவின் நெறிமுறைகள், அரசமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கியவர்களின் விருப்பத்திற்கு அப்பாற்பட்ட பல்வேறு பிரிவுகளை அறிமுகப்படுத்துகிறது”

உச்ச நீதிமன்ற வழிகாட்டுதல்கள்

யூஜிசி 1956 சட்டப்படி, மாநிலங்களின் உரிமைகளை மேலாண்மை செய்வதற்கு யூஜிசி அமைப்புக்கு எவ்வித உரிமையும் கிடையாது. மேலும் மாநிலப் பல்கலைக்கழகச் சட்டப்படி, யூஜிசி நெறிமுறைகள் மாநில உரிமைகளுக்குக் கீழானவைதான். மாநில அரசின் பல்கலைக்கழகச் சட்டங்களை மீற யூஜிசி செயல்பட முடியாது . இதைத்தான் Ch. Tika Ramji (vs) State of U P. 1956 எனும் வழக்கில் உச்ச நீதிமன்றமும் உறுதி செய்கிறது. மேலும் மாநில அரசின் ஆட்சி நெறிமுறைகளுக்கு ஏற்றாற் போல் வரையரைகளை மாற்றியோ அல்லது தழுவினோ அமைக்கத்தக்க தேர்வு முறை மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை P.J.Dharmaraj (vs) Church of South India 2024 எனும் உச்ச நீதிமன்ற வழிகாட்டுதலும் தெளிவு படுத்துகிறது. எனவே மாநிலச் சட்டங்களும், யூஜிசி வழிமுறைகளும் ஒன்றின் மேல் ஒன்று தெளிவற்ற முறையில் உரசிக் கொள்ளாதபடி அமைந்திட அரசமைப்பு ஆயம் (Constitutional Bench) ஒன்று அமைத்திட வேண்டும் எனும் கோரிக்கையும் தற்பொழுது எழுந்துள்ளது.

மாநில உரிமைகளுக்கும் கூட்டாட்சிக்கும் எதிரான யூஜிசி 2025

யூஜிசி 1956 சட்டப்படி, பல்கலைக் கழகத்தின் கட்டணத்தை முறைப்படுத்துதல், கல்வித்தரத்தைத் தீர்மானித்தல் மற்றும் நிதி நல்கை ஆகியவைதான் யூஜிசியின் கடமைகள். துணைவேந்தர்களைத் தேர்வு செய்யவோ, பணியில் நியமிக்கவோ யூஜிசி அமைப்புக்கு அதிகாரம் ஏதும் இல்லை என மிகத் தெளிவாக மேற்காண் சட்டம் குறிப்பிடுகிறது. எனவே யூஜிசி அமைப்புக்கு அளிக்கப்பட்ட அதிகார எல்லையை அது மீறுமானால், அது முறைப்படி செல்லாது.

மேலும், துணை வேந்தர்களை நியமிப்பதைப் பொறுத்தவரை, அது தொடர்புடைய பல்கலைக்கழகச் சட்டங்கள் மற்றும் மாநிலச் சட்டமன்றத்தின் விருப்பத் தேர்வாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என Suresh Patilkhede (vs).The Chancellor, University of Maharashtra, 2011 எனும் நீதிமன்றத் தீர்ப்பும் தெளிவு படுத்துகிறது.

துணைவேந்தரைத் தேர்ந்து எடுப்பதில் மாநிலங்களுக்குப் பங்கே இல்லை எனும் நிலை, கூட்டாட்சித் தத்துவத்திற்கே வேட்டு வைப்பதாகும். உயர்கல்வி அதிகாரங்கள் அனைத்தையும் மையப்படுத்தும் இத்தகைய போக்கு, சனநாயக விழுமியங்களுக்கு முற்றிலும் முரணானதாகும்.

கல்வி ஒத்திசைவுப் பட்டியலில் இருந்தாலும், மாநிலச் சட்டங்களின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழகங்களின் உயர்கல்வி நிர்வாகத்தில், சட்டமன்றங்கள் குறிப்பிடத்தக்க சுயாட்சியைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள அரசமைப்புச் சட்டம் உத்தரவாதம் அளிக்கிறது. சட்டமன்றங்கள் நிறைவேற்றும் சட்டங்களின் மீது ஒன்றிய அரசுக்குக் கூடுதல் அதிகாரம் இருக்கிறது என்றாலும், யூஜிசி போன்றவற்றின் வரைமுறைகளுக்கு மாநிலங்கள் பணிந்து போக வேண்டியதில்லை. எனவே யூஜிசி தனது எல்லை மீறி நடந்து கொண்டிருப்பதை ஏற்க முடியாது.

என்னதான் தீர்வு?

மாநிலங்கள் என்ற அமைப்பே இருக்கக் கூடாது. அவை வெறும் நிர்வாக அலகுகள் (Administrative Units) என்பதாக மட்டுமே மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதே ஆர்எஸ்எஸ் அமைப்பின் முக்கியக் கொள்கையாகும். மேலும் மொழிவாரி மாநிலங்கள் அதற்கு ஏற்புடையது அல்ல. பல்வேறு மொழிகள், பல்வேறு பண்பாடுகள். பல்வேறு வரலாறுகள் கொண்டதாக இருக்கும் இந்தியாவை, அதிகாரங்கள் அனைத்தும் புதுதில்லியில் மட்டும் குவிக்கப்பட்ட ஒற்றைமயமான ஹிந்து ராஷ்டிரமாக மாற்றி

அமைக்க வேண்டும் என்பதே ஆர் எஸ் எஸ் சங்கிகளின் நீண்ட நாள் கனவாகும். கூட்டாட்சி என பஜனை செய்து கொண்டே பல்வேறு மாநிலங்களை தேசிய இனங்களை ஒழித்துக் கட்டக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் பாரதீய ஜனதாக் கட்சியின் அரசியல் செயல்திட்டம்தான் தேசியக் கல்விக் கொள்கை (2020) மற்றும் தற்பொழுது அறிவிக்கப்பட்டுள்ள யூஜிசி வரைவுத் திட்டங்கள். அதிலும் குறிப்பாகத் துணை வேந்தரை நியமிப்பதற்கு வேந்தராகிய ஆளுநருக்கு வரம்பு மீதிய அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருப்பது கடும் கண்டனத்திற்குரியது. முதலில் வேந்தராக ஒன்றிய அரசு ஆளுநரை நியமிப்பதே தேவையற்ற வேலை. அதனால் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதலமைச்சரே பல்கலைக் கழகங்களின் வேந்தராக இருக்க வேண்டும் எனச் சில மாநிலங்கள் தீர்மானம் இயற்றி உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆர் எஸ் எஸ் ஆளுநர் ரவி, தமிழக ஆளுநராக இருந்து கொண்டு செய்யும் அட்டூழியங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. மாநில அரசுக்குத் தொல்லை கொடுப்பதையே இந்த இந்துத்துவவாதி முழு நேர வேலையாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். தமிழகத்தின் உயர்கல்வியை முற்றிலும் ஒழித்துக் கட்டுவதையே தனது இலட்சியமாகக் கொண்டுள்ள இத்தகைய நபருக்கு, துணை வேந்தர்களை நியமிக்கும் அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் என்ன நடக்கும் என்பது அனைவரும் அறிந்த செய்தியாகும்.

எனவேதான் யூஜிசியின் வரைவுத் திட்டத்தை எதிர்த்து உச்சநீதிமன்றத்தை நாடவிருப்பதாகத் தமிழக அரசு அறிவித்துள்ளது. ஆனால் இது தற்காலிக நிவாரணம்தான். ஏனெனில் இப்பொழுதுள்ள சூழலில் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளை உறுதியாக நம்ப முடியாது. எனவே மாநிலத்தின் கல்வி இறையாண்மையைக் காவு கேட்கும் பாசிச பா.ஜ.க. ஆட்சியின் இத்தகைய சதித்திட்டம் குறித்த ஆபத்தைக் கல்வியாளர்கள், பாதிக்கப்படும் மாணவர்களிடம் கொண்டு செல்ல வேண்டும். முதலில் மாணவர்கள் தெருவில் இறங்க வேண்டும். பிறகு அப்போராட்டத்தை விரிவுபடுத்தி மக்கள் திரள் போராட்டமாக வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். ஆர் எஸ் எஸ் அமைப்போ, பாரதீய ஜனதாக் கட்சியோ வெல்ல முடியாதவை அல்ல. எத்தகைய கொடுங்கோலர்களையும் தோற்கடிக்கும் வல்லமை, மக்கள் சக்திக்கு உண்டு.

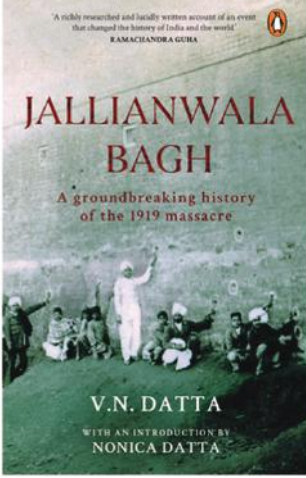
ஜாலியன் வாலிபாக்

பேராசிரியர் பெ.விஜயகுமார்

இந்திய விடுதலை எண்ணற்ற தியாகங்களால் உருவானது. இந்துக்கள், இஸ்லாமியர்கள், சீக்கியர்கள், கிறித்துவர்கள், பழங்குடியினர் என்று அனைத்துத் தரப்பு மக்களும் இரத்தம் சிந்திப் பெற்றது. காஷ்மீர் முதல் கன்னியாகுமரி வரை இந்தியாவின் பரந்து விரிந்த எல்லைப் பரப்பில் வாழ்ந்த அனைவரும் அளப்பரிய தியாகங்களைச் செய்தோம். நூற்றாண்டு காலப் போராட்டத்தின் மூலம் இருநூற்றாண்டுக்கால ஆங்கிலேயர் ஆட்சியை அகற்றினோம். விடுதலைப் போராட்டத்தில் நம் மக்கள் சிந்திய குருதிக்கு அளவில்லை. 'ஜாலியான்வாலா பாக் படுகொலை' என்ற கொடூர நிகழ்வு ஆங்கிலேயர் நடத்திய வன்முறைக்கான உச்சகட்ட சாட்சியமாக இருந்தது. பலரும் பல வழிகளில் இந்தக் கொடூரத்தை ஆவணப்படுத்தியுள்ளனர். அமிர்தசரஸ் நகரத்தில் 1919 ஏப்ரல் பதிமூன்றாம் நாள் நடந்த அந்தச் சோகத்தை 'ஜாலியான்வாலா பாக்' (Jallianwala Bagh – A Groundbreaking History of the 1919 Massacre by V.N. Datta) எனும் நூலில் வி.என்.தத்தா பதிவு செய்துள்ளார்.

நூலாசிரியர் வி.என்.தத்தா (1926-2020) அமிர்தசரஸில் பிறந்து வளர்ந்தவர். குருச்சேத்ரா பல்கலைக்கழகத்தில் வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றிய அவர் கேம்பிரிட்ஜ், மாஸ்கோ, பெர்லின், லெனின்கிராடு பல்கலைக்கழகங்களில் வருகைதரு பேராசிரியராகவும் செயல்பட்டார். இந்திய வரலாற்றுக் காங்கிரஸ் தலைவராகவும் அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். 'Amristar Past and Present', 'Jallianwala Bagh', 'Gandhi and Bhagat Singh', 'Maulana Aazad' போன்ற வரலாற்று நூல்களை ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ளார். 'டிரிப்யூன்' பத்திரிகையில் இவர் எழுதிய 'Off the Shelf' என்ற கட்டுரைத் தொடர் மிகவும் பிரபலமானது. 'ஜாலியான்வாலா பாக்' (Jallianwala Bagh – A Groundbreaking History of the 1919 Massacre by V.N. Datta) நூல் இந்தியிலும், பஞ்சாபிலும் மொழியாக்கம்

செய்யப்பட்டுள்ளது. நூலுக்கான அறிமுகவுரையை நூலாசிரியர் வி.என்.தத்தாவின் மகனும், ஜவஹர்லால் நேரு பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியருமான நோனிகா தத்தா எழுதியுள்ளது பெருமைக்குரியது.

'ஜாலியன்வாலா பாக்' (Jallianwala Bagh): இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தின் மிக உயர்ந்த தியாகத்தைச் சித்தரிக்கும் வி.என். தத்தாவின் வரலாற்று நூல்.

'காந்தியின் வருகை', 'அம்ரிஸ்தர் கலகம்', 'ஜாலியன்வாலா பாக் கொடூரம்', 'தி ஹண்டர் விசாரணைக் குழு', 'ஜெனரல் டையர் மீதான நடவடிக்கை', 'ஜெனரல் டையர் குறித்து இங்கிலாந்தில் நடந்த விவாதம்', 'டையர் ஏன் சுட்டான்?', 'பின் விளைவுகள்' என்று எட்டு அத்தியாயங்களில் ஜாலியன்வாலபாக் படுகொலை வரலாற்றை வி.என்.தத்தா பதிவு செய்துள்ளார். தென்னாப்பிரிக்காவில் இருந்து 1915ஆம்

ஆண்டில் இந்தியாவிற்குத் திரும்பிய காந்தி நேரடியாக இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் குதிக்க விரும்பினார். ஆனால் கோபால கிருஷ்ண கோகலேயின் ஆலோசனையை ஏற்று இந்திய நிலைமைகளைத் தெரிந்து கொள்ள இந்தியா முழுவதும் சுற்றுப் பயணம் மேற்கொண்டார். மாண்டேகுசெம்ஸ்ஃபோர்டு சீர்திருத்த முன்மொழிவுகளும், ரௌலத் சட்டமும் ஒரே நேரத்தில் 1919இல் வந்தன. ரௌலத் சட்டத்தின் கொடூர ஷரத்துகள் இந்திய மக்களை பெரும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கின. ரௌலத் சட்டத்தை எதிர்த்திட தனது போராட்ட வடிவமாக சத்தியாகிரகத்தைக் காந்தியடிகள் தேர்ந்தெடுத்தார்.

பஞ்சாப் மாநிலத்தின் அமிர்தசரஸ் நகரம் விடுதலைப் போராட்டத்தின் கொதிகலனாகப் பரிணமித்திருந்த நேரமது. பஞ்சாப் மாநில லெஃப்டினன்ட் கவர்னராக இருந்த சர் மைக்கேல் ஓ'டையர் பஞ்சாபில் கடுமையான அடுக்குமுறையைக் கடைப்பிடித்து வந்தார். முதல் உலகப் போருக்கு ஆள் சேர்ப்பதற்கு முரட்டுத்தனமான நடைமுறை அப்போது கையாளப்பட்டது. ஐரோப்பிய போர்க்களத்தில் பங்கேற்று இந்தியா திரும்பியிருந்த போர் வீரர்கள் அதிக விரக்தியுடன் இருந்தனர். விவசாயிகளும் போர்க்கால நடவடிக்கைகளால்

சொல்லொண்ணாத் துயருக்கு ஆளாகியிருந்தனர். கடுமையான வரிச் சுமையால் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். வரியைச் செலுத்திட கடன்வலையில் சிக்கிச் சிரமப்பட்டனர். அதன் காரணமாக 1913ஆம் ஆண்டு தொடங்கப்பட்ட 'கடார்' விடுதலை இயக்கம் பஞ்சாபில் வலுவடைந்திருந்தது.

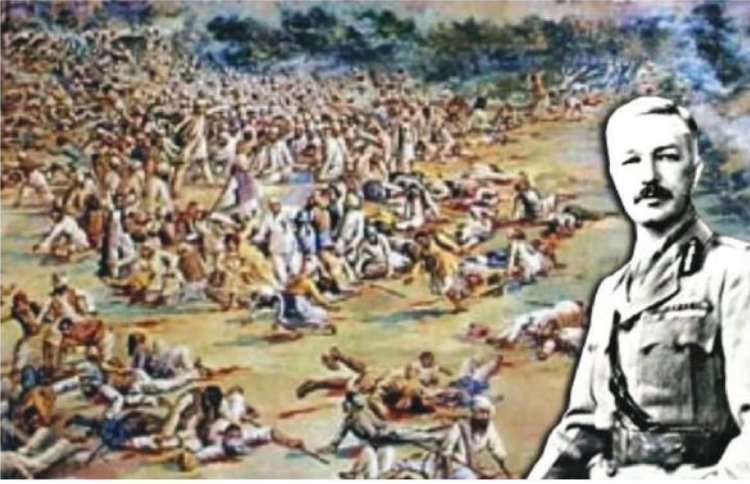
அந்தத் துயர்மிகு சூழலில் காந்தி சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தை அறிவித்தார். அதனை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு அமிர்தசரஸில் டாக்டர் சத்யபால், டாக்டர் சைஃபுதீன் கிட்ச்கலு போன்ற நேர்மையான தலைவர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் இருவரும் இங்கிலாந்தில் படித்தவர்கள். ஐரோப்பிய நாடுகளில் நிலவிய சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம் ஆகிய கோட்பாடுகளில் ஈர்க்கப்பட்டிருந்தனர். இருவரும் அமிர்தசரஸ் மக்களிடையே நாட்டு விடுதலை குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தினர். நகரில் இருந்த இந்து, முஸ்லீம், சீக்கியத் தலைவர்களும் அவர்களுடன் இணைந்து செயல்பட்டனர். காந்தியின் அழைப்பை ஏற்று அமிர்தசரஸில் சத்தியாகிரகத்தை வெற்றியடையச் செய்ய அவர்கள் இருவரும் கூட்டங்களை நடத்தி வருவதைக் கண்ட லெஃப்டினன்ட் கவர்னர் ஓ'டையர் பதற்றமடைந்தார். கூட்டங்களைத் தடுத்திட இருவரையும் அவர் கைது செய்தார். தலைவர்களின் கைது மக்களிடையே கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியது. பஞ்சாபில் நிலவிய மோசமான நிலைமைகளை அறிந்த காந்தி பம்பாயிலிருந்து புறப்பட்டு அங்கே வருகிறார். ஆங்கிலேய அரசு அவரையும் பாதி வழி யிலேயே பல்வால் எனுமிடத்தில் கைது செய்து பம்பாய்க்கு அனுப்பி வைக்கிறது.

அமிர்தசரஸ் நகரம் முழுவதும் 1919 ஏப்ரல் 9,10 ஆகிய இரு நாட்கள் ஹர்த்தால், ஊர்வலம், கூட்டங்கள் நடந்தன. மக்கள் பெரும் திரளாகத் திரண்டு நகரின் நடுவில் இரயில்வே லைனைக் கடந்து செல்வதற்காக அமைக்கப்பட்டிருந்த பாலத்தில் ஊர்வலமாக வந்தனர். பாலத்தின் முகப்பில் காவல்துறை ஊர்வலத்தைத் தடுத்து நிறுத்தியது. கலகம் வெடித்தது. காவல்துறையின் துப்பாக்கிச் சூட்டில் சிறுவர்கள் உட்பட இருபது பேர் இறந்து போயினர். காவல்துறையின் அராஜகத்தால் கோபமுற்ற மக்கள் கலவரத்தில் ஈடுபட்டனர். வங்கிகள், தபால், தந்தி அலுவலகங்கள் சூறையாடப்பட்டன. வங்கி அதிகாரிகள் மூவர் உட்பட ஐந்து ஆங்கிலேயர்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஆங்கிலேய மிஷினரியைச் சேர்ந்த மிஸ்.மர்செல்லா ஷெர்வுட் என்ற பெண்மணி தாக்கப்பட்டார். அருகிலிருந்த ஓர் இந்துக்

குடும்பத்தினர் அவரைக் காப்பாற்றி அடைக்கலம் கொடுத்தனர்.

நிலைமையைச் சமாளிப்பதற்காக லெஃப்டினன்ட் கவர்னர் ஓ'டையர் இராணுவத்தை வரவழைக்கிறார். ஜலந்தரிலிருந்து ரெஜினால்டு எட்வர்டு ஹேரி டையர் என்ற ஜெனரல் வந்து சேருகிறான். அவனது வருகை பேரழிவில் முடியப் போவதை அப்போது யாரும் அறிந்திருக்கவில்லை.

ஜலந்தர் நகரிலிருந்து 1919 ஏப்ரல் 11ஆம் நாள் இரவு வந்து சேரும் ஜெனரல் டையர் இந்தியாவிலேயே பிறந்து வளர்ந்த ஆங்கிலேயன். அவனுடைய தாத்தா கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் அதிகாரியாக இந்தியாவிற்கு வந்தவர். அவனுடைய தந்தை

இந்தியாவில் மதுபானங்கள் தயாரிக்கும் ஆலையை நிறுவி தொழிலதிபராக வலம் வந்தவர். அந்தக் குடும்பத்தின் மூன்றாம் தலைமுறையைச் சேர்ந்த ஜெனரல் டையர் இயல்பிலேயே முரட்டுக் குணமுடையவனாக இருந்தான். சிம்லாவில் பள்ளிப்படிப்பையும், அயர்லாந்தில் கல்லூரிப் படிப்பையும் முடித்துவிட்டு இராணுவத்தில் அதிகாரியாகச் சேர்ந்தான். கல் மனங்கொண்ட இராணுவ அதிகாரியான ஜெனரல் டையர் நீச்சல், குதிரைச் சவாரி, துப்பாக்கியால் சுடுதல், செஸ் ஆகியவற்றில் ஆழ்ந்த விருப்பம் கொண்டிருந்தான். உருது, பஞ்சாபி, ஹிந்துஸ்தானி, பஸ்து, பெர்சியன் ஆகிய மொழிகளை அறிந்திருந்தான். தனக்குத் துணையாக கேப்டன் பிரிக்ஸ் என்பவரை அவன் ஜலந்தரிலிருந்து அழைத்து வந்திருந்தான்.

அமிர்தசரஸ் வந்து சேர்ந்ததும் காவல்துறை அதிகாரி முகம்மது அஸ்ரஃப் கான், சிவில் அதிகாரி மைல்ஸ் இர்விங் இருவரையும் கலந்தாலோசிக்கிறான். ஏப்ரல் ஒன்பது, பத்தாம் நாட்களில் கலகம் செய்தவர்களின் பட்டியலைப் பெறுகிறான். ஜாலியான்வாலா பாக் மைதானத்தில் ஏப்ரல் 13ஆம் நாள் மாலை நான்கு மணிக்கு கூட்டம் நடைபெற இருப்பதையும், கூட்டத்துக்கான ஏற்பாட்டை ஹன்ஸ்ராஜ் என்பவன் செய்வதையும் அறிந்து கொள்கிறான். ஹன்ஸ்ராஜின் பின்னணி என்ன என்பது படுகொலை நடந்த பிறகு தெரியவருகிறது. அடுத்த நாள் நடக்கவிருக்கும் கூட்டத்துக்கு 1919 ஏப்ரல் 12ஆம் நாள் காலையில் தடைவிதித்து அறிவிக்கிறான். கூட்டத்துக்கான தகவலும், கூட்டத்தைத் தடைசெய்த தகவலும் நகரை ஒருசேர்ச் சுற்றி வந்தன. மக்களிடையே குழப்பம் நிலவியது. கூட்டத்துக்கான தடை உத்தரவு பெரும்பான்மை மக்களைச் சென்றடையவில்லை. 1919 ஏப்ரல் 13ஆம் நாள் 'பைசாகி' திருவிழா என்பதாலும், அமிர்தசரஸில் சந்தை நாள் என்பதாலும் கூட்டம் அலைமோதியது.

அமிர்தசரஸ் நகரின் நடுவில் அமைந்திருந்த ஜாலியான்வாலா பாக் என்ற தனியாருக்குச் சொந்தமான மிகப் பெரிய மைதானம் குழந்தைகள் விளையாடவும், சந்தை நடக்கவும், தேவைப்படும் நேரங்களில் கூட்டங்கள் நடத்தவும் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது. 'பாக்' என்றழைக்கப்பட்டாலும் அதுவொரு தோட்டமல்ல. அந்த மைதானத்தின் நடுவே மூன்று மரங்களும், ஒரு பெரிய கிணறும் இருந்தன. சுற்றுச் சுவருடன் கூடிய மைதானத்தின் நுழைவாயில் மிகக் குறுகலாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த வாயிலைத் தவிர வேறு வழிகள் ஏதுமில்லாமல் அந்த மைதானம் முழுவதுமாக அடைக்கப்பட்டிருந்தது. வாயிலின் அருகில் சற்று உயரமாக இருந்த பகுதி கூட்ட மேடையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. அந்த நுழைவு வாயிலைத்தவிர, அங்கிருந்த சுற்றுச் சுவரில் சில சிறு இடைவெளிகள் மட்டுமே இருந்தன.

அன்றையதினம் மூன்று மணியிலிருந்து மக்கள் ஜாலியான்வாலா பாக்கில் குழுமத் தொடங்கினர். நான்கு மணியளவில் கூட்டம் பல்லாயிரமாகப் பெருகியது. மைதானம் நிறைந்தது. சிறுவர்கள் அங்கே விளையாடிக் கொண்டிருந்தனர். சத்யபால், கிட்சலு போன்ற பெருந்தலைவர்கள் சிறையிலடைக்கப்பட்டிருந்ததால், சில சிறிய தலைவர்களைக் கொண்டு அந்தக் கூட்டத்தை ஹன்ஸ்ராஜ் தொடங்கினான். ஐந்து மணியளவில் மைதானத்தைச் சுற்றி ஒரு விமானம் வட்டமிட்டுப்

பறந்தது. மக்கள் பயந்து கலையத் துவங்கினர். ஹன்ஸ்ராஜ் கூட்டத்தை நோக்கி, “யாரும் பயப்பட வேண்டாம்; காவல்துறை தாக்குதல் நடத்தாது” என்று தைரியம் கொடுத்ததும் கூட்டம் தொடர்ந்தது.

சரியாக ஐந்து மணிக்கு ஜெனரல் டையர் ஜாலியான்வாலா பாக் நுழைவு வாயில் முன் தன்னுடைய சிறிய படையைக் கொண்டு வந்து நிறுத்தினான். அவனுடன் கர்னல் மார்கன், கேப்டன் பிரிக்ஸ் மற்றும் இரண்டு காவல்துறை அதிகாரிகள் இருந்தனர். அவர்களுக்குப் பின்னால் துப்பாக்கிகள் ஏந்திய ஐம்பது இந்திய சிப்பாய்களும், கத்திகளை ஏந்திய நாற்பது கூர்க்காக்களும் வந்தடைந்தனர். மெஷின் துப்பாக்கிகளைச் சுமந்து கொண்டு இரண்டு இராணுவ வண்டிகள் கொண்டு வந்து நிறுத்தப்பட்டன. அங்கிருந்த சிறிய வாசலுக்குள் நுழைய முடியாமல் மைதானத்திற்கு வெளியிலேயே அந்த வண்டிகள் நிறுத்தப்பட்டன. ஜெனரல் டையர் வருவதற்கு முன்னதாக, அங்கே கூடியிருந்த மக்களிடையே எட்டு பேர் பேசி முடித்திருந்தனர். ஆங்கிலேய அரசு ரௌலத் சட்டத்தை உடனே விலக்கிட வேண்டும் என்றும், 1919 ஏப்ரல் பத்தாம் நாள் அமிர்தசரளில் நடந்த துப்பாக்கிச் சூட்டைக் கண்டித்தும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டன.

எச்சரிக்கை எதுவும் கொடுக்காமல் நிராயுதபாணிகளாக நின்றிருந்த கூட்டத்தினர் மீது சுடச் சொல்லி ஜெனரல் டையர் ஆணையிட்டான். சிப்பாய்கள் சுடத் தொடங்கியதும் கூட்டம் சிதறி ஓடியது. வெளியே தப்பித்துச் செல்ல வழியின்றி பொறிக்குள் அகப்பட்ட எலிகள் போல் சிலர் கீழே படுத்துக் கொண்டனர். சிலர் அங்கிருந்த கிணற்றுக்குள் குதித்தனர். மேலும் சிலர் மைதானத்தின் சுற்றுச்சுவரில் இருந்த சிறு இடைவெளிகளுக்குள் நுழைந்து தப்பிக்க முயன்றனர். தப்பிக்க முயலும் மக்களைச் சுடச் சொல்லி சிப்பாய்களுக்கு டையர் ஆணையிட்டான். தப்பிக்க முயன்றவர்கள் துப்பாக்கிச் சூட்டிற்கு இரையாகி ஒருவர் மேல் மற்றவர் விழுந்து மடிந்தனர். சிறிது நேரத்தில் இரத்த ஆறு அங்கே பெருக்கெடுத்து ஓடியது. தங்களிடமிருந்த 1,650 தோட்டாக்கள் தீரும் வரை படைவீரர்கள் சுட்டுக் குவித்தனர். கொலைவெறி அடங்கியதும் ஜெனரல் டையர் தன் படையுடன் அங்கிருந்து வெளியேறினான்.

இரவு எட்டு மணியிலிருந்து மறுநாள் காலை வரையிலும் ஊரடங்குச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. ஊரே வெறிச்சோடிப்

போனது. நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். குற்று யிருடன் சிலர் அங்கேயே கிடந்தனர். அவர்களைக் காப்பாற்ற யாராலும் அங்கே வர முடியவில்லை. தங்கள் கணவர்களுடைய உடலை எடுத்துச் செல்வதற்காக அத்தர் கெளர், இரத்தினா தேவி என்ற இரண்டு பெண்கள் மட்டும் அங்கே வந்தனர். கீழே விழுந்து கிடந்த சிலர், காப்பாற்றச் சொல்லி அவர்களிடம் கதறினர். சிலர் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கேட்டனர். அந்தப் பெண்களால் எவரொருவரையும் காப்பாற்ற முடியவில்லை. இறந்தவர் எண்ணிக்கை இருநூறு என்று ஜெனரல் டையர் பொய் சொன்னான். பின்னால் நடந்த விசாரணையில் இறந்தவர் எண்ணிக்கை எழுநூறுக்கும் மேல் இருக்கும் எனத் தெரிய வந்தது.

அன்று நடந்த அந்தக் கொடூர கொலைவெறித் தாக்குதலை என்னென்று விவரிப்பது? ஆங்கிலத்தில் 'massacre or pogrom' என்றழைக்கின்றனர். அமிர்தசரஸ் மக்களின் துயரம் அத்துடன் தீரவில்லை. அந்தக் கொலை வெறி நிகழ்வுக்குப் பின்னர் இராணுவச் சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. விதவிதமான அடக்குமுறைகள் கடைப்பிடிக்கப்பட்டன. ஆங்கிலேயர் வாழும் தெருக்களில் நடந்து செல்லத் தடை விதிக்கப்பட்டது. 'Crawling Act' என்ற வினோதமான சட்டம் போடப்பட்டு, மக்கள் தவழ்ந்து செல்லுமாறு கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். அங்கிருந்த தெருக்களைக் கடந்து சென்றவர்களின் சோகம் சொல்லித் தீராது. தலையைச் சற்றே உயர்த்தினாலும் காவல்துறையினர் பூட்ஸ் கால் கொண்டு மிதித்தனர். காரணங்கள் ஏதுமின்றி பலரையும் கைது செய்தனர். பொதுவெளியில் சாட்டையால் அடித்துச் சித்திரவதை செய்தனர். நடுத்தெருவில் கூண்டுகள் கட்டி அதற்குள் மிருகங்களைப் போல மக்களை அடைத்து வைத்தனர்.

ஜாலியன்வாலா பாக் கொலைவெறித் தாக்குதல் செய்தி நாடெங்கிலும் பரவிய போது, காந்தியடிகளின் சத்தியாக்கிரகம் உத்வேகம் பெற்றது. ஆங்கிலேயர் மத்தியிலும் சலசலப்புகள் தோன்றின. அந்த நிகழ்வு குறித்து விசாரிப்பதற்கான குழுவை அமைத்திட வேண்டும் என்று மாண்டேகு பிரபு வலியுறுத்தினார். இந்தியத் தலைவர்கள் சிலரை ஏராளமான ஆங்கிலேய அதிகாரிகளுடன் இணைத்துக் கொண்டு விசாரணைக் குழு நியமிக்கப்பட்டது. 'தி ஹண்டர் குழு' என்றழைக்கப்பட்ட அந்தக் குழுவின் மீது நம்பிக்கை கொள்ளாத காங்கிரஸ் கட்சி தனியே ஒரு விசாரணைக் குழுவை நியமித்தது.

ஹண்டர் குழு விசாரணையின் போது குழுவினருந்த இந்தியர்கள் எழுப்பிய கேள்விகளை ஜெனரல் டையர் உதாசீனப்படுத்தினான். ஆங்கிலேய உறுப்பினர்களின் கேள்விகளுக்கு மட்டும் ஒழுங்காகப் பதிலளித்தான். தனது செயலை இறுதிவரையிலும் அவன் நியாயப்படுத்திக் கொண்டான். துப்பாக்கியால் சுட்டிருக்காவிட்டால், அவர்கள் திரும்பித் தாக்கியிருப்பார்கள் என்று மீண்டும் மீண்டும் பொய்யான பதிலைக் கூறினான். "மைதானத்தின் நுழைவு வாயில் அகலமாக இருந்திருந்தால், இராணுவ வண்டிகளை உள்ளே எடுத்துச் சென்று இயந்திரத் துப்பாக்கிகளைப் பயன்படுத்தியிருப்பீர்களா?" என்று கேட்ட ஒரு காங்கிரஸ் உறுப்பினருக்குப் பதில் அளிக்கையில் "ஆம்; நிச்சயம் இயந்திரத் துப்பாக்கிகளைப் பயன்படுத்தியிருப்பேன்" என்று ஈவிரக்கமின்றி பதிலளிக்க அவன் தயங்கவில்லை. அவனது பதில்களில் இனவெறி தடையின்றி வெளிப்பட்டது. தி ஹண்டர் குழுவால் ஏகமனதாக முடிவுக்கு வர முடியவில்லை. குழுவில் இருந்த ஆங்கிலேயர்கள் தனியாக ஓர் அறிக்கையையும், இந்தியர்கள் தனியாக ஓர் அறிக்கையையும் சமர்ப்பிக்க நேர்ந்தது. காங்கிரஸ் கட்சியால் அமைக்கப்பட்ட குழுவின் முடிவுகளுக்கும், தி ஹண்டர் குழு அளித்த முடிவுகளுக்கும் இடையே மிகப் பெரிய அளவில் வேறுபாடுகள் இருந்தன. இறப்பின் எண்ணிக்கையே வேறுபட்டது. இறந்தவர்கள் ஆயிரம் பேர் இருக்கும் என்று காங்கிரஸ் விசாரணை அறிக்கையில் இருந்தது. ஹண்டர் குழுவோ இறந்தவர்கள் நானூறு பேர் என்றது.

காங்கிரஸ் அமைத்த குழு ஜாலியன்வாலா பாக் படுகொலையில் ஹன்ஸ்ராஜின் பங்கு குறித்த உண்மையைக் கண்டறிந்தது. அவன் விடுதலை வீரன் கிடையாது என்பதையும், பிரிட்டிஷ் அரசின் ஒற்றனாக இருந்து, போராட்ட வீரர்களைக்

காட்டிக் கொடுத்த துரோகி என்பதையும் அந்த அறிக்கை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியது. ஜெனரல் டையர் வரும் வரையிலும் கூட்டத்தை ஒருங்கிணைத்து நடத்திக் கொண்டிருந்த அவன், ஜெனரல் டையர் மைதானத்துக்கு வந்ததும் யாருக்கும் தெரியாமல் அவ்விடத்திலிருந்து தப்பி ஓடிப்போன கயவன் என்ற செய்தியை காங்கிரஸ் குழுவின் அறிக்கை உலகமறியச் செய்தது.

இறுதியில் ஆங்கிலேய அதிகாரிகள் மட்டத்தில் ஆலோசனைகள் நடத்தி ஜெனரல் டையரை இராணுவத்திலிருந்து விடுவிப்பது என்று முடிவெடுத்தனர். அந்த முடிவை ஆங்கிலேயர்கள் கடுமையாக விமர்சித்தனர். ஜெனரல் டையருக்கு அவர்கள் முழு ஆதரவளித்தனர். ஆங்கிலேயப் பெண்கள் ஜெனரல் டையரை வரிந்து கட்டிக் கொண்டு ஆதரித்தனர். டையரின் குடும்பத்துக்கான நலநிதியைத் திரட்டிக் கொடுத்தனர். இங்கிலாந்துப் பத்திரிகைகள் ஜெனரல் டையரின் இனவெறிச் செயலை பல வழிகளிலும் ஆதரித்து எழுதின. ஒருவித மூளை நரம்பு நோயால் (Arteriosclerosis) பாதிக்கப்பட்டிருந்ததால், ஜெனரல் டையரால் நிதானமாக முடிவுகளை எடுக்க முடியவில்லை என்றெல்லாம் சொல்லி, டையரின் இனவெறிக்கு முட்டுக்கொடுக்க முயன்றன. இங்கிலாந்து திரும்பிய ஜெனரல் டையர் 1927இல் தனது 63ஆவது வயதில் மரணத்தைத் தழுவினான்.

இப்படுகொலை இந்திய அரசியலில் மிகப் பெரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. பஞ்சாப் மக்கள் மத்தியில் ஆங்கிலேயர்கள் மீதான வெறுப்பு மேலோங்கியது. லெஃப்டினன்ட் கவர்னர் சர் மைக்கேல் ஓ'டையரின் மீதான வெறுப்பு அந்தப் படுகொலையை அருகில் நின்று பார்த்த உத்தம் சிங் என்ற சிறுவனின் மனதில் நீறுபூத்த நெருப்பாக இருந்தது. இருபத்தொரு ஆண்டுகள் கடந்து 1940இல் இலண்டன் சென்ற உத்தம்சிங் 'இந்தியா ஹவுஸில்' நடந்த கூட்டத்தில் லெஃப்டினன்ட் கவர்னர் ஓ'டையரைத் துப்பாக்கியால் சுட்டு பழிக்குப் பழி வாங்கினான். தனக்கு அளிக்கப்பட்ட தூக்குத் தண்டனையை அவன் மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக் கொண்டான்.

படுகொலையைக் கண்டித்த இரவீந்திரநாத் தாகூர் பிரிட்டிஷ் அரசு அளித்திருந்த 'சர்' பட்டத்தைத் துறப்பதாக அறிவித்தார். பிரிட்டிஷ் அரசிடம் பெற்றிருந்த 'கெய்ஸர்இஷிந்து மெடலை'யும், தென் ஆப்பிரிக்காவில் பெற்றிருந்த 'ஜூலியு போர் மெடலை'யும் மகாத்மா காந்தி திருப்பிக் கொடுத்தார். ஜாலியன்வாலா பாக் படுகொலையைக் கண்டித்து 1920 ஏப்ரல் 30இல் 'அம்ரிதா

பஜார் பத்திரிகை'க்கு லெனின் கடிதம் எழுதினார். ஆனால் பிரிட்டிஷ் அரசு அந்தக் கடிதத்தை வெளியிடவிடாது தடுத்தது. அந்தக் கொடுமையைச் சித்தரித்து கவிக்குயில் சரோஜினி நாயுடு, உருது கவிஞர் முகம்மது இக்பால், இரசியக் கவிஞர் நிக்கொலாய் டிக்கானோவ் ஆகியோர் கவிதை இயற்றியுள்ளனர்.

இரண்டாம் உலகப் போர் முடியும்வரை தென் அமெரிக்கா, ஆசியா, ஆப்பிரிக்கா கண்டங்களில் இருந்த நாடுகளை எல்லாம் காலனிகளாக்கி, அதன் இயற்கை வளங்களைக் கொள்ளை அடித்தும், அம்மக்களின் உழைப்பைச் சுரண்டியும் ஐரோப்பிய நாடுகள் வளர்ந்தன. அதிலும் குறிப்பாக சூரியன் மறையாத சாம்ராஜ்யமாக உலகம் முழுவதும் பிரிட்டன் பேரரசு பரவி இருந்தது. தன்னுடைய ஆட்சியை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள அது எந்தவொரு எல்லைக்கும் சென்றது. அதன் ஒரு அடையாளமே ஜாலியன்வாலா பாக் படுகொலை. பிரிட்டிஷ் அரசு அனைத்துக் காலனிகளிலும் இத்தகு கொடுங்களை நிகழ்த்திக் காட்டியுள்ளது. வரலாற்றாளர் வி.என்.தத்தா தனது 'ஜாலியான்வாலா பாக்' (Jallianwala Bagh – A Groundbreaking History of the 1919 Massacre by V.N. Datta) எனும் வரலாற்று நூல் மூலம் ஆங்கிலேயர்களால் இந்தியர்கள் அனுபவித்த கொடுமைகளை உலகுக்கு வெளிச்சமிட்டுக் காட்டியுள்ளார். இந்நூல் நேர்மையுடனும், தக்க ஆதாரங்களுடனும் எழுதப்பட்ட ஆவணமாகப் போற்றப்படுகிறது.

கவிதை

எரிமலைமேல் ஊற்றலாமா திராவகத்தை?

சென்னைமலை தண்டபாணி

எங்கள்
பரம்பரை நரம்பில்
பாயும் குருதியில்
ஓயாத் தமிழின்
உணர்வுகள்.
அரும்பும் கனாக்களிலும்
வளர்கின்றன எங்கள்
கரும்புத் தமிழின்
பெருமித மொக்குகள்..

வந்தவருக்கெல்லாம்
வாழ்வுதரும்
எங்கள் மண்ணின்
இதயத் துடிப்பாய் இருப்பது
தமிழ்.
எப்போதும் வெடிக்கத்
தயாராயிருக்கும்
எரிமலைதான் ..
எனினும்
திராவகத்தை ஊற்ற நினைத்தால்
எல்லாம் தீக்கிரைதான்.
வரலாறு சொல்லும்
வரலாறே இதுதான்.

அறிவின்
அத்தனை சாளரங்களையும்

திறந்துவைத்து
உலகைப்பார் என்றது எங்கள் தமிழ்.
ஆங்கிலம்
பக்கத்தில் வந்து அமர்ந்தது.
எங்கள் செல்லங்களுக்கு
உலகம்
உள்ளங்கைகளுக்குள் வந்து
உட்கார்ந்தது.

இதில்
எதற்கு வேண்டும் மூன்றாம் மொழி?
அறுபட்டுப்போன
இந்தியின் வாலை
எதற்குப் பிடித்துத் தொங்கவேண்டும்
எம் தமிழன்?
தேசியக் கல்விக் கொள்கை
எந்தத் தேரைப் பிடித்து
இழுத்துக் கொண்டுவர?
எவரை, எதைச் சுமக்கத்
தூக்க வேண்டும் இந்தப் பல்லக்கை?
இத்தனை ஆண்டுகளில்
எதில் சோடைபோனான் எம்தமிழன்?

எந்தமொழிக்கும்
எதிரியில்லை நாங்கள்.
ஆனால்
எமது மொழிக்கு
புதைகுழி தோண்டினால்

எப்படிப் பொறுக்க முடியும் எங்களால்?
தேவையெனில்
மூன்றாவது மொழியென்ன
முப்பது மொழிகளெனினும் கற்போம்.

எதையும் திணித்தால்
குமுறி வெடிப்போம்.
ஒடுங்காது எங்கள்
புறநானூற்று வீரம்.
பாரதிதாச வேகம்.
தமிழை ஒடுக்கிவிட்டால்
தமிழரை ஒடுக்கிவிடலாம்
என்கிற கணக்கு
எப்போதும் தவறான கணக்கு.

ஏனெனில்
எரிமலைமேல் ஊற்றலாமா திராவகத்தை?

காலத்தால் அழியாத தந்தைக்கு கன்னிமகளின் கடிதம்.

ஆங்கிலத்தில் - ஜி. மஞ்சீரா சாய்பாபா
தமிழில் - கண.குறிஞ்சி

(நிறுவனப் படுகொலை செய்யப்பட்ட பேராசிரியர்
சாய்பாபாவின் மறைவுக்குப் பிறகு அவரது ஒரே மகன்
மஞ்சீரா புதுமலர் இதழில் எழுதும் கடிதம்)

அன்புள்ள அப்பா,

"அன்புள்ள அப்பா" என்றுதான் எப்பொழுதும் எனது கடிதங்களைத் தொடங்குவது வழக்கம். மேலும் விடைபெறுகிறேன் (Goodbye) என்று முடிவில் ஒரு போதும் நான் எழுதியதில்லை. அது உண்மையாகவே நமது இறுதி விடைபெறுதலாக முடிந்துவிடக்கூடும் என்ற அச்சம் எனக்கு எப்பொழுதும் உண்டு. உங்களுக்கு மீண்டும் ஒரு கடிதத்தை என்னால் எழுத இயலாது என்பதுதான் இன்றைய நிலவரமாக இருந்தாலும், விடைபெறுகிறேன் என நான் மீண்டும் சொல்ல மாட்டேன். காந்தி நினைவு மருத்துவமனையில் பார்மால்டிஹைடு திரவத்தில் உங்கள் உடல் மூழ்கிக் கிடக்கிறது. அடுத்த மூன்று ஆண்டுகள் இளம் மருத்துவர்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காக அது பயன்படுத்தப் படும். உயிரற்ற, உணர்வற்ற உங்களது உறைந்த உடல் ஒரு சிறு பெட்டிக்குள் ஓய்வு எடுத்துக் கொண்டு, பாதுகாப்புத் திரவத்தில் மெதுவாகக் கரைந்து கொண்டிருப்பதை என்னால் நினைத்துக் கூடப் பார்க்க முடியவில்லை. உங்களது பேரறிவினை ஆன்மா எனவும், உணர்வு எனவும் சிலர் குறிப்பிடலாம். மின்துடிப்புகளின் சிக்கலான ஊடறுப்புகள் நியூரான்கள் வழியாக நம்மை வரையறுக்கும் அத்தருணத்தில் நீங்கள்-அக்டோபர் பன்னிரெண்டாம் நாள் (2024) மாலை - எங்களை விட்டுப் பிரிந்தீர்கள்.

அப்பா! எங்களோடு ஏன் நீங்கள் இருக்க முடியாமல் போய் விட்டது? உங்களிடம் எது தவறாகப் போய் விட்டது எனவும், கடும் வயிற்று வலியால் நீங்கள் ஏன் சிரமப்படுகிறீர்கள் எனவும், உங்களுக்கு என்ன சிகிச்சை தீர்மானிக்கப் பட்டுள்ளது எனவும் நீங்கள் மருத்துவர்களை விசாரித்துக் கொண்டிருந்த பொழுது, உங்களது தீர்மானமான முடிவுகள் குறித்துப் பதினோராம் நாள் இரவு கடைசியாகப் பேசினீர்கள். மருத்துவர்கள் செயற்கை மூச்சுக் கருவியை உங்களுக்குப் பொருத்துவதற்கு முன்னால், நான் விரைவில் குணமாகி விடுவேன் எனவும், நாளை நாம் பேசலாம் எனவும், நாம் இருவரும் சேர்ந்து படிக்கவுள்ள புத்தகம் குறித்து விவாதிக்க நான் ஆயத்தமாக இருக்க வேண்டும் எனவும் நீங்கள் நம்பிக்கையோடு என்னிடம் கூறினீர்கள். அடுத்த நாள் உங்கள் உடல்நிலை மிகவும் ஆபத்தாக மாறிவிடும் என மருத்துவர்கள் எங்களிடம் சொன்ன பொழுதும், அதை நான் நம்ப விரும்பவில்லை. ஏனெனில் உங்களது நம்பிக்கை, எனக்கு மிகவும் ஆறுதலாக இருந்தது.

அப்பா! எதையும் நீங்கள் எதிர்கொள்வீர்கள் என நான் நம்பினேன். (தத்துவார்த்த ரீதியாக இத்தகைய கோட்பாட்டை நாம் இருவரும் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை என்றாலும்கூட) எதையும் சாதிக்கும் மாமனிதராகத்தான் நீங்கள் எனக்கு இருந்தீர்கள். நமது குடும்பத்திற்கு அழிக்க முடியாத ஆதரவுத் தூணாக நீங்கள் விளங்கினீர்கள். உங்களது இதயத்துடிப்பு நின்று விட்டது எனவும், இதயச்செயல் தூண்டல் (CPR - Cardiopulmonary Resuscitation) மூலம் உங்களைக் காப்பதற்கு மருத்துவர்கள் முயல்கின்றனர் எனவும் அவர்கள் கூறிய பொழுதுதான் நான் மனமுடைந்து போனேன். உங்களைக் கவனிக்கும் மருத்துவர்களின் சிவந்த கண்களையும், நடுங்கும் கைகளையும் பார்த்த பிறகு வரப்போகும் தீயசெய்திக் குறிப்பு ஒன்று என்னுள் புலனாகியது. உனது அப்பா மீண்டும் வருவார், நம்மை விட்டு அவர் எங்கும் செல்ல மாட்டார், அவரது வாழ்வு இப்பொழுது மீண்டும் தொடங்கி விட்டது என அம்மாவும் நம்பிக்கையோடு என்னிடம் கூறினார்.

ஆனால் எங்களது விலை மதிப்பற்ற நம்பிக்கைகள் மற்றும் சிறிய விருப்பங்களைக் காட்டிலும் நடப்பு என்பது மிகவும் கொடுமையாக இருந்தது. இரவு 8.36 மணிக்கு நீங்கள் மரணமடைந்து விட்டீர்கள் என மருத்துவர்கள் அறிவித்த பொழுது, என் மீதும் அம்மாவின் மீதும் முழு உலகமும் கவிழ்ந்து விழுந்து எங்களை நசுக்கியது. அந்தக் கணத்திற்குப் பிறகு வரலாற்றை

அழித்து விட்டு, கால இயந்திரம் ஒன்றைப் பெற நான் விரும்பினேன். அந்தக்கால இயந்திரத்தின் மூலம் எங்களுடன் நீங்கள் இருக்கும் அந்த அரிய தருணத்திற்குப் போக நான் மிகவும் ஆசைப்பட்டேன். ஆனால், இந்திய அரசோடும், நீதித் துறையோடும் 10 ஆண்டுகள் நாங்கள் நடத்திய கடுமையான போராட்டத்திற்குப் பிறகுதான் இறுதியாக நாம் மூவரும் ஒன்று சேர்ந்தோம். ஆனால் ஏழு மாதங்கள் கூட நீடிக்காத வகையில் அந்த வசந்த காலம் முடிந்து விட்டது.

பேராசிரியர் சாம்பாபா.

அப்பா! அவர்கள் கொடிய 'அண்டா' சிறையிலிருந்து என்றுமே உங்களை விடுவிக்க மாட்டார்கள் என மிக நீண்ட காலம் நான் பயந்து கொண்டிருந்தேன். அந்தச் சிறை, உறுதியாக ஒரு மரணப்பொறியாகவே எனக்குத் தோன்றியது. முழுமையாகத் தனிமையில் தள்ளி உளவியல் ரீதியாகச் சித்திரவதை செய்து மக்களைச் சிதைக்கும் காலனியப் பாரம்பரியமாக அது இருந்தது. சிறைக்குள்ளேயே உங்களைக் கொன்று விடுவது என்பது அவர்களது விருப்பமாகவும், உண்மையான நோக்கமாகவும் இருந்ததாகத்தான் அந்த சமயத்தில் நான் உணர்ந்தேன். இருப்பினும், நீங்கள் வெளியே வந்தது குறித்து நான் மிக மிக மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். நீங்கள் எனக்குத் தந்தையாக மட்டும் இருக்கவில்லை நீங்கள் எனது மிகச் சிறந்த நண்பராகவும் இருந்தீர்கள். வேறு எவரையும் விட உங்களை நான் மிகவும் மதித்தேன். தனது குழந்தைகளைப் பேணும் வேறு எந்தவொரு பெற்றோரையும் விட நீங்கள் என்னோடு மிகவும் நெருக்கமாக இருந்தீர்கள். மேலும் எனது சுயத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளும் வகையில் நீங்கள் என் மீது தாக்கத்தைச் செலுத்தினீர்கள். வாழ்வு குறித்த எனது சிந்தனை, கொள்கை மற்றும் எனது கண்ணோட்டம் ஆகியவை, நீங்கள் சொல்லிய, நம்பிக்கை வைத்த, உறுதியாகப் பற்றிநின்றவற்றிலிருந்துதான் நான் நிறையக் கற்றுக் கொண்டேன்.

ஆனால் நீங்கள் இல்லாத இப்பொழுது எனது ஆன்மாவில் ஒரு துளை விழுந்து விட்டதாக உணர்கிறேன். நான் ஒவ்வொன்றையும் செயற்கையாகச் செய்து கொண்டிருப்பதாகவும், எனக்கும் நடப்புக்கும் இடையே ஓர் அடர்த்தியான மூடுபனி இருப்பது போலவும் உணர்கிறேன். இருப்பினும் இதை நான் ஒப்புக் கொள்ளவும் விரும்பவில்லை.

"நான் சாவதற்குக் கடுமையாக மறுக்கிறேன்" என உங்களது கவிதையில் குறிப்பிட்டீர்கள். நீண்ட பத்து ஆண்டுகளாக உங்களது உடல் சிதைவுற்று வந்த போதிலும் இறப்பதற்கு நீங்கள் மறுத்தீர்கள். நீங்கள் சிறையிலிருந்து வெளியே வந்த பொழுது உங்கள் உடல், வலிகளால் துளைக்கப் பட்டிருந்தாலும் நீங்கள் சிரித்துக் கொண்டும், வெகு இயல்பாகப் பேசிக் கொண்டும் இருந்ததைக் கண்டு மருத்துவர்கள் வியந்தனர். உங்கள் திசுக்கள் அழுகிக் கொண்டிருந்தன, உங்கள் உறுப்புக்கள் அரிதாகத் தொங்கிக் கொண்டிருந்தன. ஆனால் வாழ்வு குறித்தான உங்களது பேரார்வம், மக்கள் மீதான அன்பு, அதிகாரத்தின் முன் மண்டியிடாத உங்கள் வைராக்கியம் ஆகியவைதான் நரகச்சிறையிலிருந்த உங்களை எங்களிடம் - உங்களை உயிருக்குயிராக நேசித்தவர்களிடம் - கொண்டு வந்து சேர்த்தது. நீங்கள் எங்களோடும், இந்த நாடு மற்றும் உலகம் முழுவதுமிருந்த நண்பர்களோடும், தோழர்களோடும் இங்கே சிறிய காலமே இருந்தாலும், அது குறித்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். நீங்கள் ஒரு சிறிய சிறைக்கூடத்தில் அடைந்து கிடக்க வேண்டியவர் அல்ல. உலகம் முழுவதற்கும் உரியவர் நீங்கள்.

உங்களது பித்தப்பையை வெளியே எடுத்துப் பார்த்த பொழுது, உங்களது உறுப்பிலும், அதன் இணைப்புத் திசுக்களிலும் கடுமையான நோய்த்தொற்று இருப்பதைக் கண்டு மருத்துவர்கள் கடும் அதிர்ச்சிக்கு உள்ளானார்கள். வழக்கமாக நோய்த்தொற்று அவ்வளவு மோசமாக இருக்காது. ஏனெனில் மக்கள் தங்களுக்கு ஏற்படும் வலியை உணர்ந்து, அதைச் சோதனை செய்து பிறகு குணப்படுத்திக் கொள்வார்கள். 2017 ஆம் ஆண்டிலேயே நீங்கள் அந்த வலியை உணர்ந்தீர்கள். எனவே அதே ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்தில் ஓர் அறுவை சிகிச்சை மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால், மார்ச்சு ஏழாம் நாள் நீங்கள் கேட்சிரோலிக்குச் செல்ல வேண்டும் என வலியுறுத்தினீர்கள். அபாயகரமான அந்த நாளில்தான் எவ்வகைக் குற்றமும் இளைக்காத போதும், உரிய சான்றுகள் இல்லாத பொழுதும் சட்டப்புறம்பான செயல்கள் (தடுப்பு) சட்டத்தின் கீழ் (ஊபா சட்டத்தின் கீழ்) நீங்கள் ஒரு குற்றவாளி என நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப் பட்டீர்கள். நீதிமன்றத்தால் விடுதலை செய்யப்பட்டு விடுவோம் என்ற முழு நம்பிக்கையோடு நீங்கள் அங்கு சென்றீர்கள். எனவே என்னையும், அம்மாவையும் எந்தவொரு மிக மோசமான செய்திக்கும் நீங்கள் தயார் படுத்தவில்லை

என்பது மட்டுமல்ல, இது குறித்து நாங்கள் மேற்கொள்ள

வேண்டிய தற்காப்பு நடவடிக்கைகளைக் கூட நீங்கள் குறிப்பிடவில்லை. அந்தத் தீர்ப்பு மரண தண்டனைக்கு இணையானதாக இருந்தது. அன்றிலிருந்து எட்டு ஆண்டுகளாக இந்த நோய் உங்களது வயிற்றில் தொற்றிக் கொண்டது. இது மெதுவாக ஆனால் வலியோடு உங்களது உறுப்புக்களைத் தின்று கொண்டிருந்தது. சட்டத்தின் அடிப்படையில் மிக உச்சபட்சமான தண்டனையாகிய ஆயுள் தண்டனையைத்தான் தர முடிந்தது எனவும், இல்லையேல் இதை விடக் கொடிய தண்டனையை உங்களுக்குக் கொடுத்திருப்பேன் எனவும் அந்த நீதிபதி

பேராசிரியர் சாய்பாபா.

குறிப்பிட்டார். ஆனால் அப்பா! அந்த நீதிமான் குறிப்பிட்ட இரண்டு தண்டனைகளையும் இறுதியாக உங்களுக்குத் தரவில்லையா? கொடூரமான அண்டா சிறையில் உங்களது குறுகிய வாழ்நாளை நீங்கள் கழிக்க நேர்ந்தது. இறுதியாக நீங்கள் வெளியே வந்த பொழுது, மருத்துவ சிகிச்சை இல்லாமை, இழிவான மற்றும் திட்டமிட்ட புறக்கணிப்பு ஆகியவற்றின் காரணமாக இத்தகைய கொடிய சீரழிவு ஏற்பட்டு விட்டது. மேலும் சாராம்சத்தில் இது ஒரு மரண தண்டனையாகவும் ஆகி விட்டது.

எனக்கு நிறைய வருத்தங்கள் உள்ளன. நாம் இருவரும் இணைந்து போதுமான அளவு நேரத்தைக் கழிக்க இயலவில்லை. வழக்கமான கேலிப்பேச்சு இல்லாமலும், நாம் விரும்பும் எல்லாப் புத்தகங்களைப் படிக்க முடியாமலும் போய் விட்டது. நீங்கள் உங்களது முனைவர் பட்ட ஆய்வைச் சுருக்கிப் புத்தகமாக வெளியிடத் திட்டமிட்டிருந்தீர்கள். தொடர்ந்து கட்டுரைகள் எழுதவும், புதிய ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளவும் ஆவலாக இருந்தீர்கள். பல இடங்களுக்குப் பயணம் செல்லவும், பல்வேறுபட்ட இடங்களில் புதிய உணவுகளை உட்கொள்ளவும் நீங்கள் விரும்பினீர்கள். ஆனால் விடுதலையான ஏழு மாதங்களில் பெரும்பாலும் மருத்துவ மனையிலேயே நீங்கள் இருக்க நேர்ந்தது. உடம்பு தேறுவதற்கு உங்களாலான அனைத்து முயற்சிகளையும் நீங்கள் செய்தீர்கள்.

கல்லீரல் மற்றும் பித்தப்பை ஆகியவற்றின் செயல்திறனை மேம்படுத்த உங்களது உணவினைக் கட்டுப்படுத்தி வந்தீர்கள். உடைந்த உங்களது இடதுகை மீண்டும் சற்றே வலிமை பெற இயன்முறை மருத்துவப் பயிற்சிகளை நாள்தோறும் செய்து

வந்தீர்கள். அதிலும் குறிப்பாக நடைமுறை பற்றிய புரிதலால், அவநம்பிக்கை எனும் கடலில் நான் மூழ்கியிருந்த சமயத்தில், வாழ்வதில் உங்களுக்கு இருந்த தீவிர ஈடுபாட்டையும், நீங்கள் கனவு கண்ட எதிர்காலத்திற்காக நீங்கள் தொடர்ந்து வேலை செய்ததையும் பார்த்து உண்மையாகவே நான் உத்வேகம் அடைந்தேன்.

கருத்துக்கள் நிரம்பிய, என்றுமே திறக்க முடியாத பண்டோரா குடுவை உங்களிடம் உள்ளது. (யாரும் கண்டறியாத துன்பங்கள் நிரம்பிய பண்டோரா என்பவளது பெட்டி. இது கிரேக்கப் புராணத்தில் வரும் கதை - மொழிபெயர்ப்பாளர்)

உங்களது சிறை அனுபவங்களை எழுத விரும்பினீர்கள். அதேபோல் மேலும் கவிதைகளையும், கதைகளையும் எழுத விழைந்தீர்கள். அப்பா! எதிர்காலம் குறித்த உங்களது கனவுகளும், தணியாத நம்பிக்கைகளும் பிறரை எளிதில் தொற்றக்கூடியவை.

பழங்குடி மக்கள் எளிதில் அணுகத்தக்க வகையில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் தொடங்கப்பட வேண்டும் எனும் உங்களது உறுதியைச் சிறையில் இருந்த எல்லாச் சமயங்களிலும் வலியுறுத்திக் கொண்டே இருந்தீர்கள். எவ்விதக் காரணமுமின்றிச் சிறையில் அடைக்கப் பட்டிருந்த பழங்குடி இளைஞர்களிடம் படிப்பதற்கும், அவர்களுக்கான பெயரை உருவாக்கிக் கொள்வதற்கும், அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கும், அவர்களது வீடுகளைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்குமான பெருவிருப்பம் அவர்களிடம் கனன்று கொண்டிருந்தது. தங்களது இயற்கைச்செல்வங்களைச் சுரண்டுவதற்காகத் தங்களது வாழ்விடத்திலிருந்து நகரங்களுக்கு இழுத்துச் செல்லப்படாமல்., இடம் பெயராமல் தங்களது சொந்த வீடுகளிலும், தங்களது சொந்த இடத்திலும் தங்கிப் படிப்பதற்காக ஓரிடத்தைப் பெற அவர்களுக்கு முழுத் தகுதியும் உண்டு.

நீங்கள் வாழ்வதற்கே விரும்பினீர்கள் என்பதை நான் நன்கறிவேன். நீங்கள் ஒரு போராளி. வாழ்வதற்கான அளவற்ற உங்களது பேராவலை உங்களது கண்களிலும், நீங்கள் பேசும் குரலைக் கேட்கும் பொழுதும் நான் உணர்ந்திருக்கிறேன். அப்பா! எனது இந்த எழுத்தைப் படிக்கும் பிறர், உங்களை எப்பொழுதும் மறக்க மாட்டார்கள் என நான் நம்புகிறேன். தொற்றிக் கொள்ளும் உங்களது வசீகரப் புன்னகை, துன்பத்தை எதிர்த்தெழும் தளராத பண்பு, பொறுமையான உங்கள் உரையாடல்கள்

ஆகிய இவற்றையும் அவர்கள் மறக்க மாட்டார்கள். உங்களது கனவுகள் அனைத்தையும், உங்களது பெரும் உற்சாகத்தையும் நாங்கள் முன்னெடுத்துச் செல்வோம் எனவும் நான் நம்புகிறேன். இத்தகைய உற்சாகத்தை இப்பொழுது நாங்கள் அனைவரும் பகிர்ந்து கொள்கிறோம். நீங்கள் வெகுவிரைவில் எங்களை முன்னெடுத்துச் சென்றீர்கள். ஆயினும் உங்கள் கனவுகள் என்றும் வாழும். உள்ளீடற்ற மரணத்தைப் போன்ற ஒன்று உங்களது சாரத்தை எங்களிடமிருந்து பறித்திட முடியாது.

விடைபெறுதலோடு இந்தக் கடிதத்தை முடிக்க விரும்புகிறேன். ஆனால் அதை என்னால் செய்ய இயலாது. உங்கள் மரணத்தை, உண்மையாகவே நீங்கள் இங்கு இல்லை என்பதை, ஒப்புக் கொள்ள எவ்வளவு காலம் .ஆகும் என்பது எனக்குத் தெரியாது. இருப்பினும் ஒரு விடை பெறுதலை என்னால் எழுத இயலாது. எவ்வகையிலும் தப்பிக்கவே முடியாத மற்றொரு அண்டா சிறையில் நீங்கள் எங்களிடமிருந்து விலகி இருக்கிறீர்கள் என எண்ணித் தொடர்ந்து உங்களுக்கு நான் கடிதம் எழுதிக் கொண்டே இருப்பேன்.

நம் இருவரது இதயங்களுக்கும் நெருக்கமான பய்ஸ் (FAIZ) கவிஞரின் ஒரு கவிதையை இறுதியாகக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கைவிலங்குகளோடு கடைவீதியில்

நாம் நடப்போம்.

ஈரவிழிகளும் ஓய்வற்ற ஆன்மாவும்

போதுமானவை அல்ல.

மறைக்கப்பட்ட அன்பைப் பேணியதற்காக

குற்றம் சாட்டுவது போதுமானதாக இல்லை.

கைவிலங்குகளோடு கடைவீதியில்

நாம் நடப்போம்.

கையில் வாசனைப்பொருளை தெளித்துக் கொண்டு

மெய்மறந்து ஆடியபடி செல்வோம்.

தலையில் குப்பையோடும்,

ஆடையில் இரத்தத்தோடும்

நாம் நடப்போம்.

நான் நேசிக்கும் நகர்

காத்திருக்கும் போது
நாம் நடப்போம்.

நகரின் தலைவர்
பொதுமக்கள் கூட்டம்
பொய்க்குற்றச்சாட்டின் அம்பு
பழிபோடும் கல்
துன்பத்தின் காலை
தோல்வியின் நாள்
என்னை அன்றி
யார் இவர்களுக்கு நண்பர் ?

நேசமிகு நகரில்
யாரே கறையற்றவர்?
கொலையாளிகள் அல்லது
தூக்கிலிடுவோரின் கரத்தை
தீர்மானிப்போர் யார்?
இதயத்தின் பயணத்திற்கு ஆயத்தமாகு!
காயமான இதயத்தோடு செல்!
கொல்லப்படவே நான் செல்கிறேன்.

மகள் மஞ்சீரா, சாய்பாபா அவர்களின்
துணைவியார் வசந்தகுமாரி மற்றும்
சாய்பாபாவின் தாயார் சூரியவதி.

வருணாசிரமமயமான தமிழ் இலக்கியத்தின் பிதாமகர் அகத்தியர்

பொ.வேல்சாமி

தமிழின் மிகப் பழமையான இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம். இந்நூலை இயற்றியவர் தொல்காப்பியனார். பிற்பட்ட காலத்தில் இயற்றப்பட்ட 'நம்பியகப்பொருள்' போன்ற நூல்களில் இவர் அகத்தியருடைய பன்னிரண்டு மாணவர்களில் முதன்மையானவர் என்று புராணரீதியாகக் கூறுகின்ற செய்திகளும் உண்டு. தொல்காப்பியத்தைத் தமிழ்மொழியின் இலக்கணமாக ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் தொடர்ந்து பயின்றுவருகின்றனர். ஆனால், 'அகத்தியம்' எனும் இலக்கண நூலை இன்றுவரையாரும் பார்த்ததாகவோ படித்ததாகவோ செய்திகள் இல்லை. உண்மை இவ்வாறிருக்கையில் தொல்காப்பியர், அகத்தியருடைய தலைமாணாக்கர் என்று சொல்லப்படுகின்ற கதையை எப்படி ஏற்றுக்கொள்வது?

20 ஆம் நூற்றாண்டில் கே.என்.சிவராஜப்பிள்ளை, நமச்சிவாய முதலியார் போன்ற பெருந்தமிழறிஞர்கள் அகத்தியர் வரலாறு குறித்த நூல்களைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதியுள்ளனர். அவற்றுள் அகத்தியரைப் பற்றி எழுதப்பட்டுள்ள தமிழ் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ள செய்திகள் புராணத் தன்மையுடையவாகவே இருக்கின்றன. தொல்காப்பியரைப் போல வரலாற்றுடன் தொடர்புபடுத்தக்கூடிய எந்தவிதமான சான்றுகளும் அகத்தியரைப் பற்றி இல்லை என்று அந்த அறிஞர்கள் ஆராய்ந்து கூறியுள்ளனர். எனில் அகத்தியர் குறித்த பதிவுகள் எந்த அடிப்படையில் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய உலகில் புகுந்திருக்கின்றன என்பதையும், அந்தச் செய்திகளின் வழியாகத் தமிழ் வரலாற்றிலும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும்

எவ்வாறு உருவாயின என்பதையும் காணவேண்டும். அதற்குச் சில கருத்தோட்டங்களாகத் தகவல்கள் கிடைக்கின்றன. இத்தகவல்களில் கூறப்பட்டுள்ள அனைவருக்கும் இடையிலிருக்கும் பொதுக்கூறு - சிவபெருமானின் அருளைப் பெற்றவர்கள் என்பதே. மேலும், இவர்கள் அனைவரும் இமயமலையில் உள்ளதாகக் கூறப்படும் கையிலாயத்திலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வான்வழியாகப் பறந்துவந்தவர்களாகவும் சித்திரிக்கப்படுகின்றனர்.

இமயமலை, கையிலாயம் பற்றிய இதுபோன்ற புராணவியல் பதிவுகளுக்குச் சுமார் 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எழுதப்பட்ட சங்க இலக்கியங்களிலேயே அதுபற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் வடஇந்திய மன்னர்களை வென்று தங்கள் கொடிகளை இமயத்தில் நாட்டியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இங்கு நாம் கவனிக்கவேண்டியது இமயமலையில் சிவபெருமானின் கையிலாயம் உள்ளமை, சங்க இலக்கியப் பதிவுகள் ஒன்றில் கூட இல்லை என்பதைத் தான். தமிழில் கையிலாயத்தைப் பற்றிய கதைகள் பின்வருமாறு அமைகின்றன;

(1) அகத்தியர், பூமியைச் சமநிலைக்குக்கொண்டுவர சிவபெருமானால் கையிலாயத்திலிருந்து தென்னாட்டிற்கு அனுப்பப்பட்டவராகப் புராணக் கதைகள் கூறுகின்றன. அத்துடன் சிவபெருமானிடமிருந்து வடமொழியையும் தமிழையும் கற்றுக்கொண்டு அவற்றைத் தோற்றுவித்தார் என்றும் புராணக் கதைகளில் கூறப்பட்டுள்ளன.

(2) தமிழ்நாட்டில் வேள்விகளின் அடிப்படையிலான 'தீ'யை வழிபடுகின்ற கடவுள் வணக்கமுறை மாற்றமடைந்து, ஆகம அடிப்படையிலான இறை உருவங்களை வணங்குகின்ற வழிபாட்டுமுறை தோற்றம் பெற்றது. அப்படி முதலில் தோன்றிய தமிழ் 'ஆகமநூல்' திருமூலரின் 'திருமந்திரம்' தான். திருமூலர் தான் எழுதிய நூலுக்குத் 'தமிழ் ஆகமம்' என்ற பெயர்வைக்கிறார். திருமந்திரம் எனும் பெயர் அவர் வைத்ததன்று என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனைச் சேக்கிழார் பெரியபுராணத்தில் பின்வருமாறு தெளிவாகக் கூறுகின்றார்.

“அந்தி இளம் பிறைக் கண்ணி

அண்ணலார் கயிலையினில்

முந்தை நிகழ் கோயிலுக்கு

முதற்பெரு நாயகம் ஆகி

இந்திரன் மால் அயன் முதலாம்

இமயவர்க்கு நெறி அருளும்

நந்தி திருவருள் பெற்ற

நான் மறை யோகிகள் ஒருவர்” (பெரியபுராணம்.578)

“தண்ணிலவார் சடையார்தாம் தந்தஆ கமப்பொருளை
மண்ணின்மிசைத் திருமூலர் வாக்கினால் தமிழ்வகுப்ப”
(மேலது.600)

என்று தமிழ்மொழியில் ஆகமப்பொருளை விளக்கும் நூல் எழுதுவதற்காகத் திருமூலர் கையிலாயத்திலிருந்து வந்ததாகச் சேக்கிழார் கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது.

(3) தமிழர்களின் தத்துவம் என்று கூறப்படுகின்ற சைவசித்தாந்தத்தின் முதல் நூலான ‘சிவஞானபோதத்தை’ எழுதியவர் ‘மெய்க்கண்டார்.’ அவருக்கு இத்தத்துவத்தை உபதேசம்செய்தவர் ‘பரஞ்சோதி முனிவர்’ ஆவர். இவர் கையிலாயத்திலிருந்து வந்ததாகவும் தன்னுடைய ஆசிரியரின் பெயரான ‘தத்துவஞான தரிசினி’ எனும் வடமொழிப் பெயரை ‘மெய்க்கண்டார்’ எனத் தன் மாணவருக்குத் தமிழில் பெயரை மாற்றிவைத்து அருள்புரிந்தார் என்றும் சைவசித்தாந்த மரபுச் செய்திகள் கூறுகின்றன.

கடவுள் வணக்கமும் கலாச்சாரமும் இவ்வித மாற்றங்களுக்கு உட்பட்ட பின்னர் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றிலும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப்போக்கிலும் அதுவரைக்காலமும் இல்லாத புதியவை கலக்கத்தொடங்கின. அவை;

தமிழக வரலாற்றில் கி.பி. 8, 9, 10 ஆகிய நூற்றாண்டுகளில் வருணாசிரமமும் சாதியமும் மக்களை உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோரெனப் பிரித்த செய்தியை அக்காலத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள கல்வெட்டுகள், இலக்கண நூல்கள் ஆகியவற்றினால் அறியமுடிகிறது. பல்லவர் காலத்திலும் அதையடுத்து வந்த சோழப்பேரரசுக் காலத்திலும் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்பவர்களுக்கான தனி குடியிருப்புகள் மட்டுமன்றித் தனியே சுடுகாடுகளும் இருந்தமையைக் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன. இந்தக் காலகட்டத்தில்தான் (8, 9, 10 ஆகிய நூற்றாண்டுகளில்) பன்னிருபாட்டியல் போன்ற பிரபந்த இலக்கண நூல்கள் தோன்றின. இதே காலத்தில் எழுதப்பட்ட யாப்பருங்கலம், யாப்பருங்கலக்காரிகை போன்ற நூல்களில் குறிப்பாக யாப்பருங்கலத்திற்கு எழுதப்பட்டுள்ள விருத்தியுரையில் ‘வடமொழிவழித் தமிழாசிரியர்’ என்று ஒருவகையான தமிழாசிரியர்களைப் பற்றி இரண்டு இடங்களில்

குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதே உரையில் அதையடுத்துவருகின்ற செய்திகளும் நூல்களும் அதுவரையிலான தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலிருந்து மாறுபட்ட புதுமையான செய்திகளைக் கொண்டுள்ளன. யாப்பருங்கல விருத்தியுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வித்தியாசமான நூல்கள் பின்வருமாறு;

- (1) சோதிடம், (2) சொகினம், (3) வக்கினகிரந்தம்,
- (4) மந்திரவாதம், (5) மருத்துவநூல், (6) சாமுத்திரியம்,
- (7) நிலத்துநூல், (8) ஆயுதநூல், (9) பத்துவிச்சை,
- (10) ஆடைநூல், (11) அணிகலநூல், (12) அருங்கலநூல்,
- (13) குறுவேட்டுவச் செய்யுள், (14) உலோகவிலாசனி,
- (15) பெருவளநல்லூர்ப் பாசாண்டம் ஆகியனவாகும்.

அதே நூலில் வேறுசில இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள யாப்பிலக்கணம் சார்ந்த விளக்கங்கள் தொல்காப்பியத்தில் உள்ளவற்றிலிருந்து விலகித் தமிழின் யாப்பிலக்கண மரபு புதிய பாதையை நோக்கிச்செல்ல ஆரம்பித்துவிட்டது என்பதை அந்நூலில் உள்ள;

“இனி, ஒரு சாரர், சந்த அடி பலவாய் வருவனவற்றைச் ‘சந்தத்தாண்டகம்’ என்றும் தாண்டக அடி பலவாய் வருவனவற்றைத் ‘தாண்டகச் சந்தம்’ என்றும் சந்த அடியும் தாண்டக அடியும் ஒத்துவருவனவற்றைச் ‘சமசந்தத் தாண்டகம்’ என்றும் வழங்குவர்.

நான்கடியும் ஒத்து வருவனவும், நான்கடியும் ஒவ்வாது வருவனவும், இரண்டடி ஒத்து நான்கடியால் வருவனவும், பிறவாற்றால் வருவனவும், மாராச்சையும், மிச்சாகிருதியும் முதலாகிய சாதியும், ஆரிடமும், பிரத்தாரமும் முதலாகிய ஆறு பிரத்தியமும், பிங்கலமும், மாபிங்கலமும், சயதேவமும், ஞானசாரியமும், சந்திரகோடிச்சந்தமும், மயூரத் திரிசந்தமும், மேடகத்திரிசந்தமும் முதலாகிய சந்தோபிசீதிகளுள்ளும், பாட்டியல் மரபு, மாபுராணம் முதலாகிய தமிழ் நூலுள்ளும் பகுதியுடையார் (அந்த விவரம் தெரிந்தவர்கள்) வாய்க்கேட்டுக் கொள்க.

இனி, காக்கைப் பாடினியாரும், பாட்டியல் உடையாரும், வாய்ப்பியம் உடையாரும் முதலாகிய ஒருசார் ஆசிரியர், இவற்றையும் இனத்தின் பாற்படுத்து வழங்குவர்” (யாப்பருங்கலவிருத்தி, கழக வெளியீடு, ப.486)

- எனும் உரை விளக்குகிறது.

இதே காலத்தில் இயற்றப்பட்ட யாப்பருங்கலக்காரிகையில்

‘கந்தம் மடிவில்’ என்று தொடங்குகின்ற தற்சிறப்புப் பாயிரத்திற்கு இந்நூலின் உரையாசிரியர் எழுதிய விளக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நூல்களும் புதுமையாயாகவே உள்ளன. அவை;

“பாளித்தியம் என்னும் பாகத இலக்கணம், பிங்கலம் என்னும் சந்தோபிசிதம், குணகாங்கியம் என்னும் கருநாடகச் சந்தம், மயேச்சுரர் யாப்பு, இசைத்தமிழ்ச் செய்யுள் துறைக்கோவை, அருமறையகத் தட்டகவோத்தின் வருக்கக் கோவை, உருபாவதாரத்திற்கு நீதகச் சுலோகம், வேதத்திற்கு நிருத்தம், வியாகரணத்திற்குக் காரிகை, அவிநயர் யாப்பிற்கு நாலடி நாற்பது” (மேற்கோள்)

இந்நூல்களின்வழி யாப்பிலக்கணத்தை அன்று தமிழ்நாட்டைச் சூழ்ந்திருந்த மற்ற மொழி நூல்களுடன் ஒப்பிட்டுக்காட்டுவது இன்றைய நிலையிலும் புதுமையான ‘இலக்கண ஒப்பீட்டு’ முறையாக உள்ளது. இன்றும் தமிழில் யாப்பிலக்கணத்தைப் பயிலுகின்ற மாணவர்களின் பாடநூலாக யாப்பருங்கலக்காரிகை இடம்பெற்றுள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ‘பன்னிருபாட்டியல்’ என்ற பிரபந்த இலக்கண நூலின் பதிப்புரையில் பாட்டியல் நூல்களை இயற்றிய ஆசிரியர்களாக 15 புலவர்களின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவை;

(1) அகத்தியர், (2) அவிநயனார், (3) இந்திரகாளியார், (4) கபிலர், (5) கல்லாடர், (6) கோவூர்கிழார், (7) சீத்தலையார், (8) செயிற்றியனார், (9) சேந்தம்பூதனார், (10) நற்றத்தனார், (11) பரணர், (12) பல்காயனார், (13) பெருங்குன்றூர்கிழார், (14) பொய்கையார் (15) மாபூதனார் ஆகியனவாகும்.

இவற்றுள் சிலர் சங்ககாலத்துப் புலவர் பெயர்களிலேயே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கது. பிற்காலத்தில் (அதாவது கி.பி. 8, 9 ஆம் நூற்றாண்டுகளில்) இவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ‘பாட்டியல் இலக்கணநூல்’களைப் பற்றியும் சிற்றிலக்கியங்களைப் பற்றியும் பேராசிரியர் மு.அருணாச்சலம், ஆய்வுக் குறிப்புகளை எழுதியுள்ளார். அதாவது,

பாட்டியல் என்ற புதுநெறியின் விளக்கமாகப் பத்தாம் நூற்றாண்டில் கிடைப்பது பன்னிரு பாட்டியல் என்ற ஒரு சிறுநூலே. இதன் துணைகொண்டும் யாப்பருங்கல விருத்தி, நவநீதப் பாட்டியலுரை, வச்சணந்தி மாலையுரை என்பவற்றின் துணைகொண்டும் பார்க்கும் போது, ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் பாட்டியல் என்ற புது இலக்கண நெறியில் கடல் போன்ற ஒரு

பெருவளர்ச்சியும் விரிவும் ஆழமும் ஏற்பட்டிருந்தன என்பது தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. அக்காலத்தும் முன்னும் எழுந்த நூல்கள் இந்திர காளியார் செய்த இந்திர காளியம், அவிநயனார் செய்த அவிநயம், பரணர் பாட்டியல், பொய்கையார் பாட்டியல், செயிற்றியனார் செய்த செயிற்றியம் என்பன சிறப்பாய்க் குறிப்பிடத் தக்கன. இவையன்றி வேறு எண்ணற்ற நூல்களும் தோன்றியிருந்தன. உரைகளை நன்கு ஆராயும்போது, இவற்றுள் பல முத்தமிழும் குறித்த நூல்களென்றும் அறிகிறோம். இவை யாவும் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு வரலாற்று விரிவாக ஆராயப் பெறும். ஆனால், இந்த நூல்களில் ஒன்றுமே இன்று கிடைக்கவில்லை; நூல்கள் இறந்து போயின என்றே தெரிகிறது.

இவற்றின் சாரமாகப் பத்தாம் நூற்றாண்டில் இவற்றிலிருந்து திரட்டப்பட்ட ஒரு சிறு நூலே பன்னிரு பாட்டியல் என்பது. பாட்டியல் நூல்கள் இரு பிரிவனவாக இருந்தன. ஒன்று அகத்தியர் என்பவர் நெறி; மற்றது யாமனேந்திரர் செய்த இந்திர காளிய நெறி. வச்சணந்தி மாலை இந்திரகாளியத்தின் வழியது என்று அதன் உரையால் அறிகிறோம். நவந்தீப் பாட்டியலும் சிதம்பரப் பாட்டியலும் அகத்தியர் பாட்டியலின் வழி (பத்தாம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வரலாறு 1972 - 211-12)

மேற்குறிப்பிட்ட இலக்கிய வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தொகுத்து நோக்கும்போது 9, 10 ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் இயற்றப்பட்ட தமிழ் இலக்கியங்கள் பெரும்பான்மையும் (பெரியபுராணம், கம்பராமாயணம் உட்பட) மனுந்தியையே அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளன. இதனால் இந்நூல்கள் வருணாசிரமத்தை ஆதரித்துவந்துள்ளன. இதன் சமகால வளர்ச்சியாக வருகின்ற பிரபந்த இலக்கணத்தைக் கூறும் நூல்களிலும் சிற்றிலக்கியங்களிலும் வருணாசிரமமும் சாதியமும் இலக்கியத்தைப் படைப்பதற்கு அடிப்படையான கொள்கைபோல் மாறிவிட்டன. இம்மாற்றம் அக்காலக் கல்வெட்டுகளிலும் பதிவாகியுள்ளன. இதைச் சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் ஆண்ட ஆட்சிப் பகுதிகளிலும் அக்காலக்கட்டத்தில் தோன்றிய இலக்கியங்களிலும் இடம்பெறச் செய்து வளர்த்துவந்தோர் அனைவரும் இமயமலையைச் சார்ந்த கையிலாயத்திலிருந்து வந்தவர்களாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர் என்பது முன்பே விளக்கப்பட்டது. அதுமட்டுமல்ல பிற்காலங்களில் தருமபுர ஆதீனத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தாரும் தங்களைத் திருக்கயிலாயப் பரம்பரையினர் என்று கூறுவதில் பெருமைப்பட்டனர் (இந்தச் செய்தி திருவாவடுதுறை மற்றும்

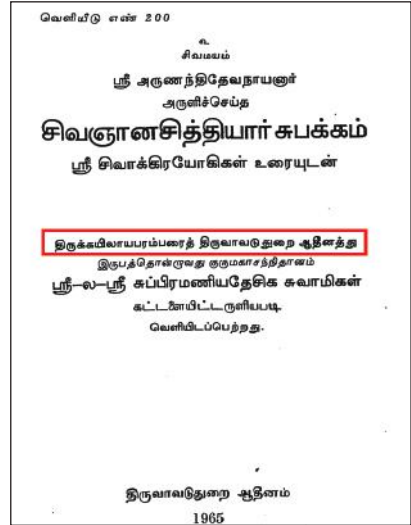
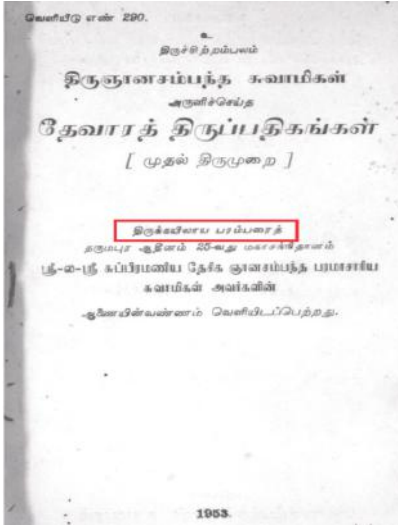
தருமபுர ஆதீனங்கள் வெளியிட்டுள்ள அனைத்து நூல்களிலும் பதிவாகியுள்ளன). அதற்குச் சான்றாக அந்த ஆதீனங்களால் வெளியிடப்பட்ட இரு முக்கிய நூல்களின் முன் பக்கத்தை இணைத்துள்ளேன் (பின்னிணைப்பு-1).

ஆதீனங்கள் தமிழ் வளர்ச்சியில் பங்குபெற்று வந்தவர்களே என்றாலும் அவர்களால் வளர்க்கப்பட்ட தமிழ் வளர்ச்சி என்பது வருணாசிரமத்தையும் சாதியத்தையும் பாதுகாத்ததைச் சேக்கிழார், “மன்னிய சைவ வாய்மை வைதிக வழக்கமாகும்” (பெரியபுராணம்.600) என்று 12 ஆம் நூற்றாண்டிலேயே அழுத்தமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனால் பெரும் புலமைப்படைத்திருந்த சிவஞான முனிவர் போன்ற சைவ அறிஞர்கள் கூட ‘சூத்திரர்’ என்பதை ஏற்றுக்கொண்டு தங்களைச் ‘சற்சூத்திரர்’ என்று புனிதப்படுத்திக் கொள்வதும் வரலாறுச் செய்திகளாகப் பதிவுபெற்றுள்ளன. சிவஞானபோதப் பேருரையில் சிவஞான முனிவர், தன்னைச் ‘சற்சூத்திரர்’ என்பதோடு பார்ப்பனர்கள் மனிதர்களைப் போலவே உள்ளதால் அவர்களை அவ்வாறு எண்ணுவோர்க்குப் பார்ப்பனர் இம்மண்ணுலகின் தெய்வங்கள் என்று கூறியுள்ளார். அவர் கூறுவதாவது, “சற்சூத்திரர் அதற்கூத்திரர் என்னும் வேறுபாடு சிவாகமங்களினும் பராசரமிருதி முதலியவற்றினும், புராணங்களினும், ‘சூத்திரானாம்’ என்னும் பாணினிசூத்திரத்தின் மாபாடியங் கையடங்களினும், பிறவற்றினும் கண்டுகொள்க. இவ்வேறுபாடு அறியாதோர் சூத்திரர் என்னும் பொதுப்பெயரே பற்றிச் சற்சூத்திரரையும் அசற்சூத்திரரோடு வைத்து எண்ணி இகழ்வார்; மனிதர் என்னும் பொதுப்பெயரே பற்றி மறையோரையும் அவ்வாறு சூத்திரரோடு வைத்து எண்ணி இகழ்வார் போலும் என்று ஒழிக” (சி.சு.மணி., சிவஞானபோதப் பேருரை, 1994:80) எனும் இம்மேற்கோளின்வழி சைவசமயம் வைதிகத்தை எதிர்கொண்டவிதத்தை அறிந்துகொள்ளலாம்.

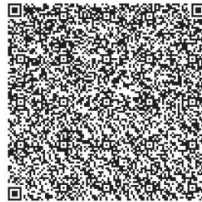
மொத்தமாகத் தொகுத்துப் பார்க்கும்போது சங்க இலக்கியங்களும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களும் தமிழ்க் காப்பியங்களும் தொல்காப்பியத்தையே இலக்கணமாகக் கொண்டு செயல்பட்டுள்ளன என்பது தெளிவாகிறது. 8, 9, 10 ஆகிய நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் இயற்றப்பட்ட நூல்களில் அகத்தியர் மரபு என்ற ஒன்று முன்னிலைப்படுத்தப்படுகிறது. பிற்காலத் தமிழ் இலக்கியங்களான பிரபந்த மரபை வழிநடத்திய அகத்தியர் மரபு சனாதன, சாதியத்தின் அடிப்படையில் தமிழ் எழுத்துக்களை ஆண் எழுத்துகள், பெண் எழுத்துகள், அலி

எழுத்துகள் என்று வகைப்படுத்தியது. மேலும், 'சூத்திரர்' என்று தமிழரை வகைப்படுத்தி அவர்களுக்கான சூத்திர எழுத்துக்களாக ழ, ள ஆகிய இரண்டையும் உரிமையாக்கியது. இந்த ழ, ள ஆகிய எழுத்துகளைப் படைத்த கடவுள் 'யமன்' என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளது. இவ்வாறு எல்லாவகையான பிற்போக்குத்தனங்களையும் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம்பெறசெய்து வழிநடத்தியவரே அகத்தியர் எனும் மாமுனி. அம் மாமுனி மரபிலிருந்து இயற்றப்பட்ட 'நவநீதப் பாட்டியலு'க்கு விரிவாக எழுதப்பட்ட உரையுடன் கூடிய நூலின் இணையதள இணைப்பு பின்னிணைப்பு இரண்டில்.

பின்னிணைப்பு-1

பின்னிணைப்பு-2

புதுமலர் ஆசிரியர் கண்குறிஞ்சி அவர்களுக்கு,
சனவரி மார்ச் 2025 புதுமலர் இதழ் படித்தேன்.

சூழலியல் சிறப்பிதழாக புதுமலர் இதழ் வந்திருப்பது சிறப்பு.
பொதுவாக மனித குலத்தை விடுதலை செய்யவதையும்,
இயற்கையைப் பாதுகாப்பதையும் இலட்சியமாகக் கொண்டு
செயல்படுபவர்களுக்கு, இந்த இலட்சியத்தின் ஆதரவாளர்களுக்கு,
புதுமலர் இதழ் ஒரு வழி காட்டும் ஒளி விளக்காகத் திகழும் என்று
அறிய முடிகிறது. புதுமலர் இதழ் ஆசிரியராகிய உங்களுக்கு என்
மனமாற்ற நன்றிகளை உரித்தாக்குகிறேன்.

சூழலியல் இதழில் அனைத்து எழுத்தாளர்களின் கட்டுரைகளும்
சூழலியல் தளத்தில் இருக்கும் எல்லா செய்திகளைப் பற்றியும்,
பிரச்சனைகள் பற்றியும், அடுத்து செய்ய வேண்டியது பற்றியும்
ஒரு விரிந்த பார்வையை ஏற்படுத்துவனவாக இருந்தன. மேலும்
சூழலியல் என்பது 100% அறிவியல் சார்ந்தது. எனவே அறிவியல்
மனப்பான்மையோடு கற்றுக் கொள்ள வேண்டியதே சூழலியல்
என்பதை மேலும் ஆழப்படுத்திக் கொள்கிறேன். மொழி, நாடு,
இனம், பிரபஞ்சம் என எல்லாமே சூழலியலின் சாரங்களே என
எண்ண எண்ண அற்புதமாக இருக்கிறது.

மரம் நடுதல் காட்டுயிர்களுக்கு உணவளித்தல் என்பதைத்
தாண்டி, புவி வெப்பமயமாதலையும், காலநிலை மாற்றத்தைப்
பற்றிய அறிதலையும், விழிப்புணர்ச்சியையும் மக்களிடம் கொண்டு
செல்ல வேண்டும் என்கிற பணியின் அவசியத்தை இதழின் பல
கட்டுரைகள் ஏற்படுத்துகின்றன. பாமயனின் திணை மெய்யியல்
தமிழர் பண்பாடோடு சிறுதானியங்களின் வாழ்வைப் பற்றியும்,
மக்களின் நோயற்ற வாழ்விற்கு உத்தரவாதம் அளிப்பதைப்
பற்றியும் தெளிவாகப் பேசுகிறது. அரசின் அக்கறை நிறைந்த
வேலைத்திட்டத்தினை ஆவ்லோடு எதிர்பார்க்கிறது.

பஞ்சமிட்டாய் பிரபு அவர்களின் “தமிழ்ச்சிறார் இலக்கியமும்,
சூழலியலும்” கட்டுரையும் மற்றும் பிற கட்டுரைகளும் அற்புதம்.
சிறுவர்களுக்கென வருகின்ற சிறார் இலக்கியங்கள் பற்றி
நல்ல அறிமுகம் கிடைத்துள்ளது. மாணவர்களிடையே சிறார்
சூழலியல் இலக்கியங்களை வாசிக்கும் பணியைக் கட்டமைக்கும்

கடமையை வலியுறுத்தி இருக்கிறது. எங்களது பகுதியில் மாணவர்களிடம் இப்பணியை அவசியம் எடுத்துச் செல்வோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சிறார் இலக்கியங்களில் சூழலியல் சார்ந்தவற்றைச் சேகரித்துக் கொள்ளவேண்டும். இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்துக் கொள்கிறோம்.

ஒரு இதழ் என்ன செய்யும்?

எல்லாம் செய்யும் என்பதே விடையாக இருக்கிறது. இயற்கையை மேலும் புதிய கண்கொண்டு பார்க்க வைக்கிறது. பாதுகாக்க வேண்டும் என்று ஆழமாகக் கவனப்படுத்துகிறது.

அரசியல் அதிகாரம் இன்றி, சூழலியல் பாதுகாப்பைச் செய்ய இயலாது. எனவே, ஆளுவோரிடம் போராடவும், அதே சமயம் ஆளுவோர் செய்ய வேண்டிய கடமைகளை வலியுறுத்தவும் அக்கறையோடு பணி செய்யவும் கட்டுரைகள் உதவுகின்றன.

சூழ்ந்தை வளர்ப்பில் தாயின் கடமையையும், அக்கறையையும் போல், சூழலியல் மீது உயரிய நேசத்தை எல்லாக் கட்டுரையாளர்களும் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். யாரைச் சொல்ல, யாரைவிட? எல்லோரும் இயற்கை மீது ஆழ்ந்த அன்பு கொள்ளத் தூண்டி உள்ளார்கள். அவர்கள் எல்லோருக்கும் என் மனமாந்த நன்றிகளை உரித்தாக்குகிறேன்.

புதுமலருக்கு நாங்கள்தான் பட்டாம்பூச்சிகள். எல்லோரிடமும் மகரந்தச் சேர்க்கை நடத்திப் புதுமலரைப் பூக்கச் செய்வோம். காடெங்கும் புதுமலர் பூப்பது போல், இனி நாடெங்கும் புதுமலர் என்னும் அறிவு மலரைப் பூக்கச் செய்வோம்.

- தேன்மொழி
காங்கயம்.

ஐயா,

புதுமலர் சூழலியல் இதழ் கண்டேன்.

முத்த வழக்கறிஞர் ப.பா.மோகன் அவர்களது பேட்டி பெரும் உத்வேகத்தை அளித்தது. எளிய மக்களுக்காக அவர் முன்னெடுக்கும் வழக்குகள் அவரது மார்க்சிய அர்ப்பணிப்பின் வெளிப்பாடாகக் காண முடியும். அவரது சட்டப் பயணம் மிகவும் சுவாரசியமாக இருந்தது.

ஆதி அவர்களது கட்டுரை, பல்வேறு தகவல்களைத் தொகுத்தளித்தது மட்டுமின்றி, சூழலியலாளர்களின் சமூகப் பொறுப்பு குறித்தும் வலியுறுத்துகிறது. தவிர்வும், சூழலியல்

குறித்த எதிர்காலக் கடமையையும் சுட்டிக்காட்டியதற்கு ஆதி அவர்களுக்கு இளைய தலைமுறை நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டுள்ளது.

அதேபோல், பேராசிரியர் த.செயராமன் மற்றும் சுப.உதயகுமாரன் ஆகியோரது கட்டுரைகள், அவர்களது சொந்தக் கள அனுபவத் திலிருந்து அவர்கள் உய்த்தறிந்த விவரங்களை வாசகர்களுக்குக் கடத்துவதாக அமைந்துள்ளன. பாராட்டுக்கள்.

மு.வசந்தகுமாரின் கட்டுரையும், நிழல்வண்ணன் மொழிபெயர்த்த கட்டுரையும் சூழலியலில் இடதுசாரிக் கண்ணோட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. இந்த அணுகுமுறை எங்களுக்கு மிகவும் புதுமையாகவும், புதிய படிப்பினைகளை வழங்குவதாகவும் உள்ளது.

பொதுவாக நாம் புறக்கணிக்கும் சிறுதானியங்கள் பற்றிப் புள்ளி விவரங்களுடன் கூடிய சரவணனின் கட்டுரை மிகுந்த விழிப்புணர்வைத் தருகிறது.

சிற்பியின் கவிதையோடு தொடங்கும் கோவை சதாசிவத்தின் கட்டுரை, காலநிலை மாற்றத்தால் விளையும் சீர்கேடுகள் குறித்த விழிப்புணர்வை நமக்கு ஊட்டுகிறது.

"செல்வக் கருவுலத்தைச் சொந்தமாகக் கொண்டிருந்தும்/ கையேந்தும் யாசகன் போல / மானம் ஏதுமின்றி மண்ணில் திரிகின்றோம்" எனும் ரவிகுமாரசாமியின் சாட்டை வரிகள் நமக்கோர் எச்சரிக்கையாகும்.

அடுத்த புதுமலர் இதழுக்காகக் காத்திருக்கிறோம் ஐயா.

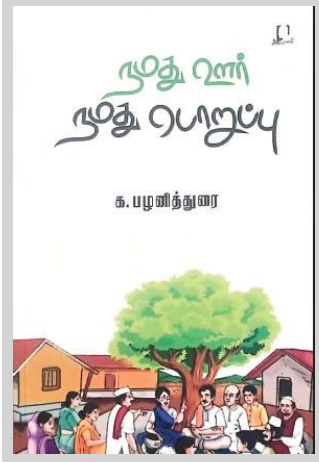
- சிவசாமி,
வேலூர்.

புத்தகப்பேழை

வரப்பெற்றோம்.

நமது ஊர்
நமது பொறுப்பு
கா.பழனித்துரை

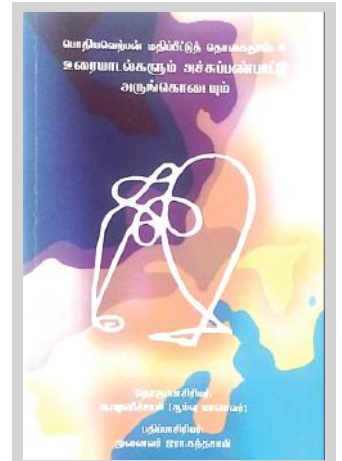
அடையாளம்
பக்கங்கள் - 166
விலை - ரூ.220.

94447 72686.

பொதியவெற்பன் மதிப்பீட்டுத் தொகை நூல்.. 3
தொகுப்பாசிரியர் - அ.பழனிச்சாமி
பதிப்பாசிரியர் - முனைவர் இரா.கந்தசாமி

உயிர் பதிப்பகம்: சிலிக்குயில் புத்தகப் பயணம்
இணைவு வெளியீடு.
பக்கங்கள் - 370
விலை - ரூ. 450

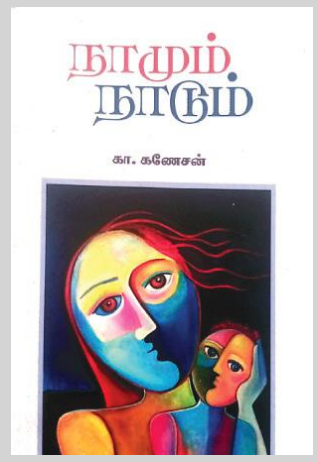
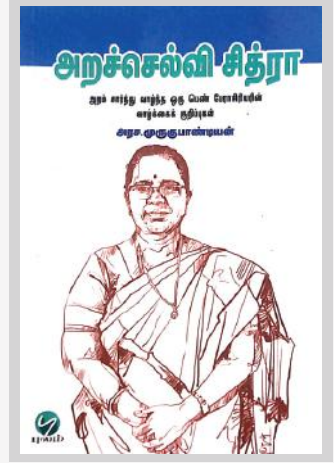
98947 74213

அரச்செல்வி சித்ரா
அரச.முருகு பாண்டியன்

புலம்
பக்கங்கள் - 232
விலை - ரூ 300

98406 03499

நாமும் நாடும்
கா.கணேசன்

மண் மக்கள் மனிதம் வெளியீடு
பக்கங்கள் - 144.
விலை - ரூ. 150

99943 685039

இயல்பறிவு
தாமஸ் பெயின்
தமிழில் - வழ. இ.ப.தங்கராஜ்

ஊர்க்கிணறு பதிப்பகம்
பக்கங்கள் - 141
விலை - ரூ.130.

97862 00054.

